ஓ

சிவமயம்.

சிவகாருணியவிளக்கம்,

சுவானுபூதிவிளக்கம்.

இவை

இந்திரபிடம் கரபாத்திரசுவாமிகள்

ஆதினத்துக்குரிய

ஈசூர்

சச்சிதானந்த சுவாமிகளால்

தமது சுவானுபூதியில் உதித்தவாறு

அருளிச்செய்யப்பட்டு,

சென்னை அத்துவைத சபையார்

விருப்பத்தின்படி,

ஷி சுவாமிகள் மாணாக்கர்

கோவளம். துரைசாமி நாயுடு

அவர்களால்

சை. இரத்தினசெட்டியார் அவர்களது

மதர்ஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சர்வதாரிஜு துலாஜு

இதன் விலை அணு - சு.

(Copy-right Reserved.)

64

கடவுள்துணை.

புத்தகவிளம்பரம்.

இதனுலறிவிப்பது யாதெனின், இதனடியிற்கண்டுள்ளபுத்தகங்களீவேண்டுவோர் சென்னை தங்கசாலைவீதியில் 191-வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ முருகேசமுதலியாரவர்களிடத்திலும், ஜெனரல் போஸ்டாபீஸ் ஹெட்கிளர்க்கு ம-ா-ா-ஸ்ரீ கோ. துரைசாமிநாயுடு அவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வெளிநாட்டார் ஷையாருக்கு முன்பணமனுப்பாமலே வாலியு பேயேபில் போஸ்டிலேயே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அச்சிட்டிருக்குப் நூல்கள்.

	ரூ.	அ.	பை.
பிரபுலிங்கலீலை மூலமும் உரையும் காப்பி க-க்கு	2	8	0
சிவகாருணியவிளக்கம், சுவானுபூதிவிளக்கம்.	0	6	0
உபநிடதம் விருத்தியுரை.	0	5	0
வேதாந்த சூளாமணி உரை.	2	0	0
தசகாரிய மகாவாக்கியவுரை.	0	8	0
திருக்குத்திரிய விவேகவுரை.	1	0	0
உத்தமவாதம் மூலம்.	0	8	0
கைவல்லியநவநீத விருத்தியுரை (2d Edition-in the Press.)	1	4	0
சர்வமதசித்தாந்த விளக்கவினுவிடை.	1	0	0
தத்துவநிசானுபோகசாரம் (முதல்வால்யம்)	2	0	0
சுகர் கைவல்லியம்.	0	2	0
சொரூபசாரமூலம்.	0	2	0
பிரத்தியட்சானுபூதிவிளக்கம்.	0	10	0
சிவவன்னபோதவுரை.	0	8	0

இனி யச்சிடப்படும் நூல்கள்.

பகவற்கீதைவிருத்தியுரை.
வேதாந்தலக்கணவுரை.
தொர்த்தவாதம்.
சொருபசாரம் மூலமும், உரையும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருமயிலை - வித்வான்,
சண்முகம்பிள்ளையவர்கள்பாடிய
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

புண்டரிகமுனிங்கரும் வசிட்டமுனியாச்சிரமம் பொலிய
வோங்கு, மண்டரானந்திவையிறை முடிக்காட்டிடச் சொ
ரியவதுமுந்நீர்போன், மண்டுபெருக்கெடுத்தொரு நானிலம
ணைந்ததென வென்றுமதிக்கும்பாலித், தொண்டைநாடெனப்
பலருஞ் சொலக்கிடந்தோங்கிய நாடுதுலங்குமன்றே. (க)

காருருமணி நகிலினிணைவேய்த் தோளிறுதுசுப்புக் கயனே
ருண்கண், தேருருமுகமதிச் செங்காந்தளங்கைத் திதலைமொ
ழிச்செயலேமேனிப், பாருருமயிற்சாய லணங்கனையாராட்ட
யர் பண்ணைகள்சூழ்ந்தோங்கு, மீருரொன்றெருநக ராண்டொ
தேன்மற்றதன்கீர்த்தி யியம்பற்பாற்றே. (உ)

அன்னகர்வயினயன்றன் ஞன்முகந்தான் கரந்தனனே
வல்லசிண்டுப், பொன்னவிருமணிமார் பன்புயன் மேனியொ
ளித்தனனே புரங்கணீற்று, மின்னகுவேணியன்றனுருமறைத்
தனனே வெனவுரைப்பவிளங்குமுண்மை, தன்னறிவானந்த
மெனுமிறையென்றனுருக்கொண்டு தோன்றினனால். (ங)

மூன்றுட்டொன்மறையின் முடிபனைத்துஞ் செந்தமிழின்
மொழியினேங்கப், பொன்றுட்டு மணிச்சூட்டு நாகர்நாட்டுஞ்
சிறப்புப் பொலியவிங்ஙன், மின்றுட்டு சடிலமறைத் தொரு
வாதராயணனே மேயானென்ன, இந்நாட்டன்னேட்டிறெளி
சுவானுபவவீரதமெலா மியைவித்தம்மா. (ச)

உத்திபலவெனவுரைக்குமியற்புலவோமோப்பவொருசார்
தேர்ந்திட், டித்தியிரண்டினின் மறையினுட் பொருளெலா
மாடி யுழையொருங்கின், றெத்தனையோபருப் பொருடோ
ன்றுதல் கடுப்பச்சிவகாருணியமென்னச், சத்தியஞ்சேர்சுவா
னுபூதியின் விளக்கென்றிவணிறீஇத்தந்தானன்றே. (ஞ)

அன்னதெழுதா வெழுத்தினியை வித்தாற்பயன்பலரு ம
டைவாரென்ன, மன்னுமவனடித் தொண்டாமத்துவிதச்
சபையினர் தாம் வருந்திக்கேட்ப, எண்ணினியகண்பன கோவ
ளத்துரைசாமிக்குரிசிலிகவாச்சீர்த்தி, துன்னவுதவினனவனுக்
கென்கொல் கைம்மாறிவண்செய்யத் துணிதுமாலோ. (ஞ)

சாத்துகவிகள்.

இந்நூலாசிரியர்மாணாக்கர்

அ. முதிசுவாமிநாயகரவர்க ளியற்றிய

எழசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருமறைக் கொழுந்தாய்த்திகழுப கிடதத்திர்ப்பினைத்திர்ப்
பெனவுணர்ந்து, கருமலமகற்றிக் கதிபெறச் சிவகாருண்ணிய
விளக்கமென்றொரு நூல், பெருமனத்தவர்க ளனுபவப்பேற்
றிற் பிறழ்ந்திடாதாைத்தனன்வான்றோய், தருமலியீசூர்ச் சச்
சிதானந்த ரன்னுயிர்க்காப்பெனப் பிறர்க்கே.

நான்மறைமுடிவு ஞானநாளுக நாட்டியநயந்தனைனன்கென்,
போன்றவர்தெளியத்தமிழினிலொருநூல் புகன்றனன்புவிமி
சைப் புலவீர், வான்மதிதவழுமெயில் செறியீசூர்வரு சச்சி
தானந்தவள்ளல், தான்றனதனு பூதியிலுதித்தாங்குத்தகவினப்
பெயர்தனைப்புனைந்தே.

திருமுக்கூடலில் சதாநிட்டரா யெழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீ முனியப்பசுவாமிகள் மாணாக்கர்

மணிமங்கலம் - திருவேங்கடமுதலியாரால்

இயற்றப்பட்ட

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தன்னது சுவானுபவந்தனைச் சுவானுபூதியெனத் தகைமை
சான்ற, நன்னலத்த சிவகாருணியவிளக்கென விங்ஙனல் கிளை
ஞல், அன்னியவேட்டினை நாடுமவர்நாணத் தன்னேட்டி
னடைவினுடு, நன்னர்நெஞ்சத்தவர் நாடுஞ்சச்சிதானந்தகுரு
நாதனம்மா.

சிவமயம்.

சிவகாருணியவிளக்கம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சோடபவணக்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

என்னையன்றி வேறல்லான் யானவனின் வேறல்லே
னுன்னரிய சிற்சோதி யொன்றுதனி—லன்னியமாய்ப்
போற்றுவா னேற்பான் புகல்வசன மாத்திரமாஞ்
சாற்றுநிலே தோத்திரமே தான். (க)

தருவணக்கம்.

தனக்கனிய மென்பவெலாந் தானுகக் காண
வெனக்குரிய வுண்மைநிலே யீதென்—றெனக்களித்தான்
சீமான் பிறைசைச் சிறந்தவரு ணாசலப்பேர்க்
கோமான் குறையுண்டு கொல். (உ)

மகான்கள்வணக்கம்.

தன்னிலக்க ணங்கல்லார் தாமன் னியங்கற்ரு
லொன்னுவா லொன்கண்ணுக் கிப்புலவ—ரின்னேர்
தமைத்தரும்பென் றெண்ணுவன்யான் றக்கோ ரடிக
ளெமக்குமுடி வேரென்று நிலே. (ங)

அவையடக்கம்.

அறிவோ டறிவனவு மன்றிவே நில்லே
யறிவனவும் வேறன் றறிவுக்—கிறையாணே
யென்றுரைக்கு மென்செருக்கை யிந்நூல் வெளியாக்கும்
நன்றுணர்ந்த ஞானி நக. (ச)

இதுவுமது.

சேட்டையெலா மற்றிருக்கச் சிக்கிக்கும் வேட்கையருக்
கூட்டத் தொழிலொழிவை யுள்ளுணர்ந்து—நாட்டுமிதை
யெக்கலியுஞ் சிக்கறுப்பார்க் கேலாமற் சொன்னவெனைத்
தக்கவனென் றெண்ணுவரோ தான். (நி)

நூற்பெயர்.

தேரினய ஞடுவோர் தேறவுணர்ந் தேசிவ
காருணியத் தாலியம்புங் காரணத்தால்—பாரிலிது
சிவகா ருண்ய விளக்கமென வேசிறக்கும்
பாவலிமை கொண்டு பரந்து. (ஈ)

வ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஜீவகாருண்ணியவிளக்கம்.

அவலவிரக்கம்.

வெண்பா.

ஏழுவகைத் தோற்றத் திறங்கு முயிர்கா
ளெழுவகையும் யாமலவே யேற்றும்—வழுவிப்
பிறந்துபிறந் தேயுழல்வம் பேதைமையா லன்றே
அறிந்துவிடி னம்மை யறும். (க)

மூன்பினிலே சென்மமென்ற மூடர்கா ளிச்சென்ம
மென்கொண்டு வந்த திசைக்கறியீர்—நன்ஞாயத்
தொன்றிரண்டு கற்றென் னுறுதியதா நிற்குமோ
பின்றொடர்சங் கைக்கெல்லாம் பின். (உ)

உடலுறவு கொள்ளி லுயிர்காள் பிறப்பே
விடிலறிவு தானு மிகுவீர்—தொடுமோ
பிறப்பேதுந் தன்னைப் பிதற்றலீ தன்று
மறப்ப துடலுறவு மாண்பு. (ங)

உணர்வுதனை நட்டார்க் கொருதுயரு முண்டோ
புணர்வுதா னுண்டோ புறம்பா—வணுவேனு
மன்னியத்தை நட்டிங் கவதிப் படுவதென
னென்னை வுயிர்கா ளிது. (ச)

ஐயோ வுயிர்கா ளறிமி னமதறவு
மெய்யா மூடலன்றி மேவுமோ—கொய்ய
நகத்தொளியி லாமை தழைவதுபோன் மாழி
மகத்ததனி லென்கணிப்போம் வாய். (ஞ)

உயிர்விடுங்கான் மக்கண்மீனை யோடுறவு சுற்ற
மயலிவரென் றெண்ணம்விடற் காமோ—வுயிர்கா
ருணர்வுகாட் டத்தி லுறுமோ விவைதா
முணர்வுவ நாமே வுனர். (சு)

என்செய்வந் தன்பத் திறுதியது கண்டிலமே
புன்புலால் யாக்கைதனைப் போற்றுவதா—லென்கண்டோ
மையோ விதுகாறு மாவிகா ணம்மையினி
மெய்யறிவ தாக்கா விடின். (எ)

உபாதிகுணஞ் செய்கை யுயிரோ வலவே
யபாவமதர்ப் போவதனு லாய்வில்—சுபாவ
மறிவுவுயி ராத்தேறு மந்தோ வுயிர்கா
ளறிவின் வினைத மறில். (அ)

வினைதசத்தி யெண்ணில்லை வேறன் றறிவுக்
கனைகமாக் காணு மயலா—வுனதவிடத்
தையோ வுயிர்கா ளறிவே திரிபுடியாம்
பொய்யா தறிவாப் புகின். (கூ)

மெய்யென்ன லெங்குமிலை மெய்தே டிடவன்றி
மெய்யென்னி லேனையவை மெய்யாமோ—பைய
வலவலவென் றேகலெவ ளூரா ருமாய்வி
லலகி லுயிர்கா ளவண். (கூ)

ஆமாமென் றென்பனவு மல்லவல்ல வென்பனவு
நாமே நமதிடத்தி னம்மையே—யேமாந்
திருப்பதா லீதறியோ மென்றே வுயிர்கா
ளுருப்பலமாக் கோட லொழிவு. (கூ)

உயிர்வருக்கத் தொன்றே யுடல்வருக்கத் தொன்றே
வயலுறவென் றேற்பதனு லந்தோ—வுயிர்கா
ளறிவன்றி யில்லையுயி ராயுங்கா லென்றுற்
பிறிதாக நிற்பதெவன் பின். (கூ)

என்றைக் கிருந்திடுது மேகமா வென்பிரே
லின்றைக்கே யையமிலே யென்போல—நன்றுத்
தெளியி லுயிர்காள் இருட்டியிலி யுள்ளான்
றெளிவுமரு ளும்போன்ற சீர். (கஈ)

இம்மைபோ லெம்மையினு மேற்றவுட னுமென்னி
னம்மையாய்ந் துள்ளபடி நாடலெவ—னம்மவர்கா
ளன்னியநா மாகா வடையும் பதவியிலே
யென்னவித முய்வ மினி. (கச)

நிண்டதுண்டு நாமென்பீர் தூக்கமதி லெங்ஙனே
பண்டிதப்பே ரென்னுகும் பாவிகா—ளுண்டுறங்கக்
கல்லா வுயிர்களெது கற்றுமிதி லென்சிறந்தீர்
செல்லர்து நுஞ்சொல் செபம். (கடு)

உயிர்காள் பிறப்பா லுயர்வுதாழ் வாவ
மயலகற்றிற் பேதமெங்கே மன்னு—மயர்வறுது
மன்னியநா னென்ன லகற்றியக்கா லக்கணமே
யின்னதெனும் தந்திரந்தா னேன். (கசு)

வெறெனலெல் லாம்வழக்கா மேலாம் விபரீத
மாறுதலுக் கெங்கே யனவரதந்—தேறிலிர்கொ
லேகமா நிற்பதென்றே வெம்முண்மை காணுக்கா
லேகு முயிர்கா ளிவண். (கஎ)

ஆண்பெணுக் கண்டிங் கழிவீர் கணக்கின்றிக்
காண்பதென் றேவுயிர்காள் காரணத்தை—வீண்பிறப்பை
நீக்கற்குச் செய்வீர் நிலையாச் செபதவங்கள்
போக்கெங் கவித்தை புறம். (கஅ)

பிறப்பிறப்பூர் கட்கெங்கும் போய்மீள லொக்கும்
திறத்ததா வெண்ணுந் திடத்தீர்—மறக்கறியீர்
என்சொலினு மிங்குயிர்கா ளேகமா வாழ்வதெவன்
றன்னந் தனியாகத் தான். (கக)

புறநாட்ட மெய்யென்னல் போமளவு மூட
மறுமோ பலகற்று மையோ—விறுமுயிர்காள்
மானிடரா யுற்று மரமிருகங் கல்லொப்பீ
ரூனுடலத் தானென் றுறில். (உ0)

அறிவேதா னுரு ரவரே மனிதர்
பிறிதானுர் மக்கட் பிறப்போ—பிறந்திருந்துங்
கற்றுமிது நோக்காதென் கண்கெட்ட மாந்தர்கா
ளெற்றுக் குடல்சுமப்பீ ரிங்கு. (உக)

கல்லுங் கரையுங் கரையாத மானிடர்காள்
வல்லிரோ சோதனையில் வாராதெ—னல்ல
லறுத்திடற் கேனு மனைவரு மோர்து
மறுத்திடற் குண்டோ மனம். (உஉ)

அறியா வுயிரோ டழுதென் குறையை
யறிந்தவர்போ லெண்ணுவிர்கா ளந்தோ—பிறந்திறந்து
மாளாது நிற்றற்கு மாமருந்து தானின்மே
வாளாபோ திப்பீர் மயல். (உங)

தோற்றமெலா மெய்யென்று சொல்கற்ற மூடர்கா
ளேற்றிவோர் தும்போலு மேமாந்தார்—காற்றுரும்பாய்ப்
போக்குதஞ் சோதனையாற் பொய்யென் றனைத்தையுமே
காக்குது முண்மைதனைக் கண்டு. (உச)

வெற்றவெளி காமன்மே வெவ்வேருக் கற்பித்தும்
வெற்றவெளி யாவதெவன் மீண்டுமே—யுற்றுணரா
வென்போ லுயிர்கா ளினியுடலற் றேகமா
வென்மே விருப்ப மியைந்து. (உடு)

உயிருறவு காணே முடலுறவே காண்ப
முயிருறவு சற்றே யுறது—முயிர்காள்
பிறவியில் பற்றப் பெருந்தி வதைதல்
நிறுதுமிலை வம்மின் றெரிந்து. (உசு)

எப்பிறவி சித்திரங்க ளெவ்வறிவுக் கென்றுமுள
விப்பிறவி சித்திரமா வேனுனீ—ரொப்புயிர்கா
ளாடிபோ னின்மி னறிவைத் துலக்கியே
நாடுமோ துக்க நமை. (உஎ)

தெரிவன்றி யெங்கே செகம்பா ழிரண்டுந்
தெரிவாக நில்லாதென் சித்தந்—திரியாம
லேயோ வுயிர்கா ளறுதியிது வேறில்லை
நையா திருக்க நமக்கு. (உஅ)

நான்றேக மென்றுற்போ ஞனறிவாக் காணுதே
னூன்றேக மாமோ வுறவுயிர்காள்—போன்றிருந்தோங்
கண்முன் னுடனழுவக் கண்டு முறவென்கொ
லெண்ணமுரு தென்னே விதை. (உக)

ஆயாத போதுலகா வாயினறி வாக்காண்கை
நீயாவ தொன்றிலொன்றி னீயாமோ—சாயாது
சொல்லென்னு மாரியற்குச் சொல்லறியா தேகெடுவீ
சொல்லையில் லாவுயிர்கா ளிங்கு. (கo)

எதுவெதைக் கண்டிங் கிருந்து நுகர்த
லெதுவும் பொருளல்ல வென்னில்—கதிதோறு
நிற்ப தெவன்கொ னினையாத தென்னுயிர்காள்
கற்பனைகள் துன்பமன்றே காண். (கக)

உறக்கமதிற் பாழா வொழிவி லுடலா
வுறுவமதில் யார்யா முணரோம்—பிறவிதொறு
மென்ரு லுயிர்கா ளெதுவு நிலையலவே
நின்றிவை தெங்ஙனே நேர். (கஉ)

பிறக்கி லிறத்தல் பிறழா தெவர்க்கும்
பிறந்ததைத் தேரிற் பிறவோ—மறந்தனமே
யந்தோ வுயிர்கா ளறிந்துநிற்ப தென்றுகொலோ
வந்துவந்து மாளன் மறுத்து. (கங)

சிந்தையி லன்றே செகமாதி கண்டொடுங்கல்
சிந்தை படமூலகஞ் சித்திரங்கள்—சிந்தைதனைக்
கண்டிருக்கிற் சித்திரங்கள் காணுமோ நம்மவர்கா
ணுண்டுகொலோ துன்ப மூமக்கு. (கூ)

உடலளவே நானென் றுறுதியதாக் கொண்டோ
மூடனீங்கி லென்செய்து மோவோ—திடமதுறச்
சொன்னவெறி நில்லோந் தொடர்பவம் போவதெவன்
மன்னுயிர்கா ளென்னே வகை. (கூ)

சூழ்வெளியை நீத்துத் தரும்பேனுங் காண்பதெவன்
பாழ்தானே யாவுமெனப் பாராதென்—வாழ்வதெவ
னையோ வுயிர்கா ளறிவன்றி யுண்டெவைதா
மெய்யாகக் காண்பதென்றே விட்டு. (கூ)

அன்றெனற்கு மாமெனற்கு மாமே சுயஞ்சோதி
யன்றெனக் காண்ட லரிதாமோ—வன்றே
யரிதரி தெங்கணுமே யாமெனக் காண்டல்
பெருகுயிர்காள் போமோ பிறழ்வு. (கூ)

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்று கோட
லிருவினை யென்ற லொவ்வுந்—தெருளுற்றார்
கண்டிலரோ மன்னுயிர்காள் கட்டறுமோ வெப்பிறப்பும்
விண்டவர்க் கன்றே விடும். (கூ)

தன்மருளை யன்றிச் சகத்திதெனக் காட்டாதார்
தன்றெருளை யன்றிவெஞ் சாற்றுவரோ—வென்புதுமை
யையோ வுயிர்கா ளறியாமை யென்றறுமோ
பொய்யேமெய் யாகப் புகல். (கூ)

நானென லின்றே னணுகாத் திணையாதி
நானெனலைப் பற்றியன்றே நண்ணியது—நானெனலை
விட்டுவிசா ரித்தலெலாம் வீணன்றே பண்டிதர்காள்
விட்டபந்த முத்தியெங்கே மேல். (கூ)

அல்லலில் மோச மணுத்துவம் போகியே
யில்லா துதில்வீழுந்திங் கேங்குகின்றே—னல்லல்மிக
வையோ வுயிர்கா ளறிந்துதப்பித் துய்ந்திடுமின்
மெய்மெய்மெய் மெய்மெய்மெய் மெய். (சக)

ஏவ்வுயிரும் தாமருவ மென்றுணரா தோருருவாச்
செவ்விதாக் கண்டுழறல் தேராதிங்—கிவ்வணத்த
னெம்பிரா னென்றுரைத்த லென்புதுமை போதகர்கள்
நம்புவரோ தற்கண்டார் நன்கு. (சஉ)

ஆருமல தேக மதைப்பொருளாக் கொண்டுயிர்கள்
பேருறவு கொண்டிழப்பம் பேதைமையால்—தீருமோ
பொல்லா மயலிதுதான் பூரணமா யோசிக்க
யெல்லாரும் வம்மி னியைந்து. (சங)

உடலன் றுயிரை யுணர்வாகக் காணி
லிடமெங்கே துன்பமெனற் கென்றும்—தடைதாமே
யத்திபா திப்பிரிய மான்மா வெனற்குயிர்கா
ளித்தையுண ராக்கெடுவ தென். (சச)

ஏதுவெதுவு நாமாயி லேனகலு மந்தோ
மதிமயக்க நீங்கா வளவு—மதிமயக்கோ
வொன்றையொன் றுக்கோட லுன்னு தழியுயிர்கா
ளென்றுரைய தாது மியைந்து. (சடு)

உடல்பாவந் துன்ப முயிர்பாவ மின்ப
முடனுணக் காண்பதெவ னேயா—தடமேறு
மோராத தென்னே வுயிர்கா ளதுநீங்கிற்
சாராவே சென்மத் தடை. (சசு)

அதுவது வாகி யழித லுடலா
லிதுதிண்ண மன்றே வெவர்க்கு—மதியேது
மில்லா வுயிர்கா ளெவர்க்குடனுன் சொந்தமோ
வல்லவே வேடமது வாம் (சஎ)

அயலுறவு தானெங்கே யடுத்தமய மாகார்க்
குயிர்கா ளிஃதேனு மோரீர்—மயலகன்
றெப்போதொன் றுவிருப்ப மேகமே தற்காணி
லிப்படி யன்றே லிலை. (கஅ)

இன்பதுன்ப மன்றே வெவர்க்குமுள போகமெனல்
சென்மமன்றிச் சேர்வதெங்ஙண் சேராவே—சென்மந்
தவிர்வ துயிர்காள் தனைக்காண வுண்மை
யவமன்றே மற்றை யவை. (கக)

வேடமன்றே சென்மம் விவர்த்த மதுவாதல்
வேடதாரி நாமிருக்க வேடமெவ—ஞடிலிர்கொ
லையோ வுயிர்கா ளணுகுமின் யோசிக்க
மெய்யுணர்வ தாக விளைந்து. (கo)

அறிவாண்பெண் ணுருமெனி லாகுஞ் சுகமு
மறையப் படாதே லதுவும்—அறையப்
படுமோ வுயிர்காள் படுவதா வீழ்வேன்
விவெதெவன் சென்மம் விளைந்து. (கக)

உயிர்நோக்கா லொன்றை முடலாற் பலவா
முயிர்கா ளிருநோக்கு முண்மை—மயல்மட்டு
நோக்க மிருவகையு நுண்ணுணர்வா னின்றெளிருஞ்
சேர்க்குமோ சென்மச் சிறை. (கஉ)

கணிப்ப தறிவேற் கணித்தலிலாக் கோலங்
கணிப்பயலே யெங்ஙன் கணிக்குங்—கணிப்பதியா
மாக்க ளுயிர்காள் மகிமயக்கந் தீர்வதெங்ங
ணக்குமோ தானு யகம். (கங)

உயிரறி வன்றே வுடன்மட்டாக் காண்பீ
ருயிர்காள் மயக்க மொழியா—மயலகன்
றெப்போ தியாகுதுமியா மில்லையே நுண்ணுணர்வு
விப்படிதா னுயாத தென். (கச)

தெரிவன்றி யெங்கே செகத்தோ டியாமுந்
தெரிவென்னில் யாவுந் திரிபாம்—பிரிவின்றி
யென்னதான் கற்று மிலேயே தெளிவுயிர்கா
ளென்னவிதத் தய்வோ மினி. (நிரு)

சுயஞ்சோதி நானென்னல் சோதித் தறியீர்
வியத்தயலே நானென்பீர் வேண்டி—நயந்தருமோ
சும்மா விருக்கத் துணிபெங்கே மானிடர்கா
ளெம்மையினு மீதொக்கு மே. (நிசு)

உருவருவ மென்ன வுணர்வன்றி யெங்கே
தெரிவென்னிற் காண்பனவாத் தேறு—மருமையிதை
யுன்னீ ருயிர்கா ளுறங்கியுண்டு போகிப்பீ
ரென்னே துயர்போவ தில். (நுஎ)

எங்கு நமைநா மிருப்பதாக் கண்டிலமே
வெங்கேதா னேய்வுக் கிருப்பிடந்தா—னிங்கே
யிலேயே யுயிர்கா ளெதுவோ செருக்கு
நிலேயோ நிலேயா நிலே. (நிஅ)

அணுமகத் தேலா வயலே தறிவே
யுணர்வென்னி லெங்க ணுணரு—முணர்வன்றேல்
யாதாகக் கோடற் கியையு மதியிலிகாள்
யாதுறுதி யெங்கேனு மில். (நிக)

பிறந்தென் பயன்கண்டீர் பேய்போ லலேவீ
றிறந்தென்ன காண்பீ ரிலேயே—பிறந்திருக்கு
மானிடர்கா ளும்மை மதிப்பதெவன் மானிடரா
வேனிலேயோ நாண மிவண். (சுo)

நானென் றுடலதனே நம்பிநம்பி யாங்காங்கே
யீனமுறப் போட்டுவிட்டிங் கீதானே—மானிடர்கா
ளிது மினிவருவ லிப்படியே யாகுமெனில்
யாதுநம துண்மையுட லிங்கு. (சுக)

வெளியொரிஇ யொன்றுளதா வேறுகக் காட்டி
னுளமொரிஇ யவ்வொளியு மோர்த்து—முளதின்றே
வெல்லா மறிவன்றி யேதமிலே யேலாதென்
கல்லார்போற் பண்டிதர்காள் கற்று. (சுஉ)

வெளிமகத்தைக் கண்டுநிற்கில் வேறெங்கே ஞான
வெளிமகத்தைக் கண்டுநிற்கில் வேறே—தெளிதில்
மனஉசிக்கக் கற்பதிது மற்றவைக ளாமோ
மனிதர்கா ளென்னே வகை. (சுங)

சூழ்த்திபோற் சாக்கிரத்திற் றூன்றூ துலகேல்
விழிப்பிலும் பாசபந்த மேவா—வழித்தார்க்
கவாவென்னி லாயாதென் னன்பர்கா ளின்னும்
தவாப்பிறப்பா னெந்துமே தான். (சுஅ)

அறிவொன்றே யர்த்த மயலனர்த்த மாகக்
குறிசோ தனையிற் கொளலென்—சிறையற்றூர்
மாற்றி யுரைப்பதெவன் மாப்புலவீர் வந்திடுமின்
மாற்றுவதைப் பார்ப்பம் வலித்து, (சுடு)

அறிவா லயலே யழிக்க வறியீ
ரறிவாக்க லெங்ஙனே வாவீர்—திறமிக்கீ
ரொன்றையுங் காட்டீ ருயர்வெளியைத் தள்ளியெனில்
லின்றும்மைப் போற்ற லெவன். (சுசு)

மனிதனெப் பேர்பெற்றீர் மாந்தனெற் கெங்கே
தினையளவு மர்த்தமெங்கே தேர்ந்தீர்—தனிவளவாக்
கண்டுநா னென்ற கழுதையினு மிக்கதெவன்
பண்டிதர்கா ளெங்கே படிப்பு. (சுஎ)

அல்லவற்றை நானெனல்போ லல்லவற்றைச் சாமியென்பீ
ரல்லவெனற் கேற்றிங் கலிவானேன்—வல்லீர்காள்
ஆஸ்திகமு நாஸ்திகமு மாயாதிங் கேற்பதெவன்
சாஸ்திரங்சற் றென்கண்டீர் தான். (சுஅ)

அயலுளதாக் காண்ட லறிவே யிலையென்
றயல்மயக்க நீங்கி யமையுஞ்—சுயநிலையி
னுஸ்திகர்கா ளாஸ்திகர்கா ளுட்டுமுரண் தன்பறுமோ
சாஸ்திரங்கற் றென்னுதவி தான். (சுரு)

கண்ணுங் கருத்துங் கருதரிய சிற்சோதி
நண்ணுதிங் கன்னியத்தை நாடலெவன்—கண்ணிழந்து
நாட்டலெவன் கேட்டலெவ னுஸ்திகர்கா ளாஸ்திகர்கா
ளேட்டைப் படித்திங் கெவன். (எ0)

கண்ணுங் கருத்துங் கனவுமுருக் காட்சியதே
னண்ணலெவன் முத்திநீர் நாப்பிதற்றே—கண்ணிழந்தீர்
சிற்சோதி காட்சியதேற் செப்புதற்கென் னுட்சேப
மற்பமு மையமிலை யால். (எக)

கண்ணுங் கருத்துங் கருதரிய சிற்சோதி
யெண்ணுமவர்க் கெங்கே யிருதினையுங்—கண்ணிலிகாள்
காண்பானைக் கண்டுலகைக் காட்டுவா னெங்குமிலை
வீண்பிறவி யெங்கே விடும். (எஉ)

அறிவே யுருவ மறிவே யருவ
மறிவே யருவுருவ மாயில்—பிறிதென்னிற்
சோதனையி லேலாதென் சொற்பிதற்றை விட்டேய்ம்மி
னேதுமற்ற பண்டிதர்கா ளிங்கு. (எங)

பந்தமுத்தி தோன்றுவது பார்க்குங்கா னம்மாலே
யெந்தவத்து மாரோப மெய்தாமல்—வந்தாக்கில்
லற்பந் தடையின்றி யெவ்விதத்தும் பண்டிதர்காள்
தோற்புக் கிடமி ரூடர்பு. (எச)

அகத்திருள்மாற்ற லறியீர் புறத்து
நிகழிருளை மாற்றதல்போ னின்று—பகலவன்முன்
சொல்லாற் பிதற்றுவீர் சோதனையாற் கர்ட்டறியீர்
வல்லீர் தமதென் மதம். (எடு)

மெய்யே லகமமதை வேண்டுவதின் றென்பதெவன்
மெய்யாமோ வேனையவை மெய்யென்னில்—பொய் பொய்
என்முல் மறுப்பதெவ னென்கற்றும் போதகர்காள் [பொய்
பொன்றுமோ துக்கசுகம் போய். (எசு)

அதுவதுவ தாகா தறிவாகி நிற்கி
லெதுவெதுவு மென்செய்யு மெம்மை—மதியிலிகாள்
சோதனையா தக்கென்பீர் சோதிமய மாக்குமன்றே
வேதுங்லை வேறே யிலை. (எஎ)

அறிவா முடியா வயல்யா வுளவே
லறிவே தலையென் றறையே—முறிகாள்
தமையுணர்ந்தோர் சாற்றுந் தலைமைதுல் நூலே
யமைதிபெறச் செய்யா வயல். (எஅ)

முதனூனே கோணில் முழுதுமென் சொல்ல
பதிகோணல் யார்நிமிர்த்தார் பாரீர்—மதிவல்லீ
ரிவ்வுலகு மங்ஙனே யென்றும் பிழைப்பதெவ
னிவ்வுடல்பின் யாதோ வினி. (எக)

காரணத்தைக் கண்டாரக் காரணமா நின்றுழியக்
காரியத்தைக் காணுத காரணமென்—காரியந்தான்
போயவழி தேடாதென் போதமெனக் காணுதெ
னுயில் குருக்கா ளகம். (அ0)

ஐயையோ நாஸ்திகர்கா ளாஸ்திகர்காள் பொய்யுடலே
மெய்யென்னக் காணுத மெய்காணீர்—பொய்பொய்பொய்
நுஞ்சொல்லும் பாவனைய நுண்ணறிவு மெய்த்தடிப்புந்
துஞ்சிலுடல் போமோ துயர். (அக)

நானலா தொன்றுதனை நானுகப் பார்க்குதுமே
னனைனைற்கிங் கேதையு ளுடலெவ—னுனுனர்வீர்
நானேநா னெப்போது நானே யயலென்மு
ரேனுணரீர் கற்றிங் கிதை. (அஉ)

நானே யுடலெனலு நானே யொளியெனலு
நானே யெதிர்மறையு நாடுங்கா—ஞனெனலைத்
தள்ளியொன்றை நாட்டலெவன் முனு விருப்பதனற்
கள்ளமகக் கற்புடையீர் காண். (அரு)

நானலதை நானென்பீர் நானேநா னெட்டறியீர்
ஞானசுயஞ் சோதியன்றே நானென்னல்—கோனுஞ்
சுடரேற் சுடரோன் சுடர்காண வையோ
மடையீ ருணீர் வழி. (அச)

உடலே வளர்ப்பீ ருணர்வை வளரீ
ருடன்மூத்தி தாரா தொழிவில்— மடையீ
ருணர்வோ சுயஞ்சோதி யோயாத வான்மா
துணவே நிலாத தொடர்பு. (அடு)

அறிவிலே தோன்றி யறிவில் வீளங்கி
யறிவில் மறைய வறைவ—னறிவாகச்
சோதனையால் ஞாயத்தாற் சூழ்ந்தெவர்க்கு மானிடர்கா
ளேதுலக மெங்கு மிலை. (அசு)

உடன்மட்டாக் காண்ட லுறுதி சுகமோ
தடையற்ற தன்றே தவிப்பீர்—மடையீர்
படித்துந் தினப்படியீர் பட்டதெப்பை யோரீ
ருடுத்தவுடல் வீழ்முன் னியைத்து. (அள)

அதுவதுவ தாகா வறிவெங்கு மில்லை
யெதுவு மறிவன்றி யில்லை—மதியிருந்து
மாயாது நானுனென் றல்லற் படுவதெவ
னுனையாது மானிடர்கா ளுற்று. (அஅ)

நானெனலை யன்றியிலை நண்ணு மறிவெனலு
மேனயிக்கங் காணு நிடுக்கமுறல்—மானிடர்கா
ளொன்றளக்கி லிவ்விரண்டி லேர்யா வயிக்கியமே
யென்றிருப்ப திவ்வா றிரீர். (அக)

எங்கெங்கு மில்லை யிதுபோ லுபாயமென
லங்கங்குந் தேடி லறுதியதா—மூங்கட்
கெதுகாறுஞ் சொல்வ ஞெழியத் துயரை
மதிவருமோ மானிடர்காள் மற்று. (கo)

சிற்சோதி யன்றியொன்றுந் தேடியுங் கண்டிலன்யான்
சிற்சோதி தானே திரிபுடியார்—தற்காணு
நோலா ரெனினுமீ தேன்மூடிவில் கற்பிதமா
மாலா லுயிர்காள் வகை. (கக)

ஐயோ வுயிர்கா ளறிவா ரமைக்காணின்
மெய்யோ வுடலாதி மெய்யுணர்வில்—பொய்யென்னல்
போயதிலை வந்ததிலை போதமா நம்மையன்றி
யாயினமை யுற்றெங்கு மா. (கஉ)

உணர்வுதனைக் காணி லுயர்சோதி யாகு
முணர்வுதா மன்றே வுயிர்கா—ளுணர்வாக
வாகி லயலே யறிவாக நிற்பமன்றே
வேகமெனல் தானு யிடும். (கங)

அருவத்துக் கெல்லை யறிவா ரெவரோ
வுருவத்துக் கெல்லை யுணர்வார்—தெரிவிக்கு
மக்கணமே யாகு மயலெங்கே சென்மமெனல்
புக்கிடுமோ நம்மவர்காள் போய். (கச)

அதுவது வாத லறிவே லறிவுக்
கதுவதுவாத் தோற்ற லறிவே—யிதுவன்றேற்
சோதனை ஞாயத் தொடர்பாயி லேற்குதும்யாம்
எதுயிர்கா ளேற்ப திது. (கரு)

உணர்வே சுயஞ்சோதி யோதி லயலன்
றுணர்வதனுற் றன்னை யுயிர்கா—ளுணர்வேநீ
ராகாத தென்னை வவதி தானமிடுமோ
சாகா துறுமோ தனி. (கசு)

உலகய லென்றளவு மோயாதே யெங்கு
மிலகுசிவம் வேறென் றியைய—பலவுயிர்கா
ணுமெங்ங ணுகுதமோ ணன்காய்ந்து நில்லாதென்
போமளவும் போகம் புகுந்து. (கூஎ)

சிற்சோதி தன்னிற் செகமிலா வாறெண்ணி
லற்ப சுடரி லகவிருள்போன்ம்—பற்பலவாக்
காணு முயிர்காள் கதையே னகமுன்னிற்
காணு மயலொழிந்தக் கால். (கூஅ)

உணர்வில் விளைந்த துலக மழித
லுணர்விலே யன்றே வுயிர்கா—ளுணராதென்
சிந்தனையே பந்தமதாஞ் சிந்தனையே முத்தியதாம்
வந்துபோ தென்னே வலிந்து. (கூகூ)

தேகமா னென்றிருப்பீர் சென்மந் தொறுமுயிர்காள்
தேக மழிவதனைத் தேராதென்—னேக
மிருந்து மிழந்தலேவீ ரெங்ஙனே வுய்வீ
ரருந்தவமில் லாதே யவம். (கஅ0)

செகமறிவின் சாயை தெரிவாகக் காணி
லகமமதை யெங்கே வறிவா—மகமிருந்து
மோராத தென்னே வுணர்விலிகாள் மிக்கெடுத்துந்
தீராத சென்மச் சிறை. (கஅக)

இன்றலவே சென்ம மெடுத்தெடுத்து மிக்கலைந்தோ
மின்றே சலிப்பிங் கிதுகாறு—மின்றேனுஞ்
சென்மம் வராவகையைத் தேடுமி னம்மவர்காள்
கன்மதொண்டி கண்டடைக்குங் கல். (கஅஉ)

உடலாலே சென்ம முணர்வாலார் கண்டா
ருடனு மலவே யுயிர்கா—ளுடன்மயக்கந்
தீர்வ துணர்வாற் றெரிவிருந்து மேன்கெட்டீ
ரோர்வதுதா னென்றே வரம். (கஅக)

பட்டம் பகலாகப் பார்க்குதுமே யிந்நெறிகண்
கெட்ட கபோதியர்போற் கேடுறலென்—நட்ட
முறற்கே யிடமா முயிர்காலென் றோர்வீ
ரறற்குச் செனன வலே. (கஅச)

சோதிதா னுலிருக்கச் சோதனையில் லாவுயிர்கா
ளேதுமெய்யாக் கண்டிங் கிறுமாந்தீ—தோது
மிலேயே புறுதியதா வெங்கெங்குந் தேடின்
மலேவேனே வின்னு மனம். (கஅஞ)

கற்றுகெட்ட பாவிகாள் கல்லாத தென்னுணர்வை
யற்றிடுமே சென்ம மறிஞிலிரோ—மூற்றப்
படித்தல் தனேப்படிக்கப் பாராது கற்றென்
தடுப்பதெவன் சென்மத் தடை. (கஅசு)

தெளிந்தபடி நில்லீர் திரமா நிலேயில்
விளிந்துவிளிந் தேகல் விடுமோ—வளந்தறிதற்
கெட்டா வுயிர்கா ளிலேயோ பயமணுவு
மட்டளப்ப தென்றே மயல். (கஅஎ)

உடல்வேடந் தள்ளி யுயிராவ தென்றே
வுடன்மயக்க மோர்தற் குயிர்கள்—இடமிலேயே
யெப்படிதா னுய்வ மிறந்துபிறந் தேயுழல
வெப்படிதான் கற்றே மினி. (கஅஅ)

நம்மாலே வந்ததன்றே நம்மருளு நந்தெருளு
நம்மாலே போக்காம லுடலெவன்—சும்மா
விருக்கிற் பிறப்பறுமோ வித்தமட்டும் போச்சோ
மருட்பிடித்த மாளிடர்காள் மற்று. (கஅக)

நம்மறியா மைத்திறத்தா னுமே பிறந்திறப்பம்
நம்மையறி வாக்காணி னும்பிறவும்—எம்மையினும்
இன்னதுண ராதுயிர்கா ளென்போற் பிறந்திறப்பீர்
உன்னவா ரீரிங் கொருங்கு. (கஉ0)

எடுப்ப தறிவுடையோ ரென்சொல்லே யேலார்
தடுப்பர் பயனுன்னுர் சற்றும்—எடுத்த
வுடற்போக முன்னி லுறுதி யிலேயே
கடையரே கற்றென்ன காண். (ககக)

அவலவிரக்கம்,
முற்றிற்று.

அவலஞானம்

உருவைக் கரைக்க வுணர்விலீ ரொங்
னருவைக் கரைக்க வறிவீர்—தெரிவையுந்தா
னெங்ஙன் கரைப்பீ ரொதுவந்தா னுவிருக்க
வெங்ஙன ஞானியென விங்கு. (க)

அறியாமை தன்னை யறிவாற் கரைப்பீ
ரறிவைக் கரைப்பதெதா லாகு—மறிவுயர்ந்த
ஞானிகா ஞத்திகெட்ட ஞானமிலே யெங்கணுந்தான்
ஞானியென லெங்கே நகை. (உ)

ஞானமென லேட்டையன்றி ஞானிகாள் கண்டறியீ
ரேனுழல்வீ ரிப்பெயரா லிவ்வுலகில்—ஞானம்
உதிப்பே யிலையதுவா வோங்கலென லுண்டோ
மதிப்பெதனுற் சொல்விரோ வாய். (ங)

வாய்மௌனி யாகில் வழக்கறுந்த தில்லையே
பேய்போற் பலகற்றுப் பேசலென—ஞெய்வின்றி
யையையோ ஞானிகா ளற்றிடுமோ சென்மமெனல்
மெய்யைமெய் யாக்கா விடம். (ச)

உயிரா முணர்வி லுலகமதைக் காட்டு
ரயலிடமுங் காட்டறியீ ரந்தோ—மயலகன்ற
தெங்கேதான் ஞானிகா ளென்வேடப் பாட்டுகடா
னெங்கே பிறப்பறுவ தில். (ஞ)

தன்னையன்றிக் காட்டீர் சகலமும் பாட்டையன்றி
யென்ன புதுமையில் தேன்பிறந்தீர்—நன்குணரா
ஞானிகாள் மானிடரோ நானெனலைக் காட்டதியீ
ரோனே விறுமாப் பிவண். (சு)

ஐயறிவு மோரறிவா வாங்காங்கு காட்டறியீர்
மெய்யைநீர் காட்டலெங்கே வீண்பேச்சே—பொய்யைப்
பிதற்றித் திரிவார் பிறவிதான் போமோ
மதிகெட்ட ஞானிகாள் வந்து. (எ)

சூயஞ்சோதி ஜீவனென்பீர் சோதனையிற் காட்டீ
ரயலுலகைக் காட்டலெங்கே யாமோ—மயலதனை
மாயையென்பீர் காட்டறியீர் வாதமிடு ஞானிகாள்
சாயையன்றே வேறே தனி. (அ)

தன்னையன்றிக் காட்டீர் சகமாதி மூன்றனையுந்
தன்னேத்தான் காட்டுவிரோ தானுக—வன்னிய
வேட்டிலார் காட்டா ரிறுமாப்பேன் ஞானிகாள்
ஒட்டுமோ நம்மயலே யுற்று. (க)

ஞானமன்றித் தானிருக்க நாட்டறியீர் காட்டறியீர்
ஞானியெனக் கோடலெவன் நாணமின்றி—ஞானிகா
ளற்புதங் கற்றீ ரகலுமோ சிந்தைமயல்
தற்காட்ட லெங்கே தனி. (கo)

சேய்மை யணிமையெனல் செப்பறிவீர் காட்டறியீர்
வாய்மை வெளியன்றி வாதெவனே—வாய்மையெனல்
கற்றறிந்து காட்டீர் கடைகெட்ட ஞானிகா
ளெற்றுக் குலகிருப்பீ ரிங்கு. (கக)

உலகசுக மன்றி யுளதே லயலா
வுலகயலாக் காட்டி யுளதா—மலிவகலக்
கல்லாத ஞானிகாள் கற்றென் பிறப்பறுமோ
நில்லா நிலையதனி னின்று. (கஉ)

இந்தசென்மத் தன்றி யிவையெல்லாம் வாராதேற்
பந்தமெனல் முன்னிலேயேற் பற்றுமோ—வந்துவந்து
போன பிறப்பிலெனில் போக்காதென் ஞானிகா
ளேனகலுஞ் சென்ம மினி. (கஙு)

அடுத்தமய மான்மாதா னுருமெனக் கற்றீர்
தடுக்காது காட்டுவிரோ சற்றும்—படித்துகெட்ட
ஞானிகா ணுமின்றி நண்ணுவதென் ஞாலமிசை
யீன மிதுபோ லிலே. (கசு)

பட்டிமாடு போல்வீர் படித்துகெட்ட ஞானிகாள்
கட்டெதுவோ ஞானமென்பீர் காட்டறியீ—ரிட்டபடி
யெங்கெங்கும் போவீ ரிதனுற் பிறப்பறுமோ
சங்கைதான் போச்சோ தடை. (கஞு)

எல்லாம் படித்ததனை யேதுகற்றுங் காட்டறியீர்
வல்லீ ரெனனுமக்கு வாய்க்குமோ—புல்லுணர்வீ
ரிப்பிறவி தம்மை யிழுக்காதோ சென்மமதி
லெப்படிதா னுய்வீ ரினி. (கசு)

பார்ப்பான் சுகமென்றும் பார்வைசித் சோதியென்றும்
பார்ப்ப தடிப்பென்றும் பார்த்தய்ம்மின்—தீர்ப்பெதுவேற்
ரூனென்ப தொன்றேயாந் தானேதா னுவதினுல்
ஞானிகா ளேனறியீர் நன்கு. (கஎ)

சிற்சோதி கண்டிருக்கிற் றீர்ப்பிதுவெல் லாந்தருமே
யற்பவேட் டைக்கண் டழுதெவன்—பற்பலரா
ஞானிகா ளும்மிலிது நன்கு புலப்படுமே
யேனுழல்வீ ராயத்தி லிங்கு. (கஅ)

தெண்ணீரி னின்றுகொண்டு தாகந் தணியார்போ
லெண்ணிற் சுகமீரே யேனிலவீர்—கண்ணிருந்தும்
ஞானிகாள் தன்னேட்டை நாடாத குற்றமன்றே
வேனகலுஞ் சென்ம மிலே. (கக)

ஏதுவெதுவு நானு விருப்பதனைக் காணீ
தெதுவெதுவு நானையன்றி யெங்கே—விதுநானென்
றெட்டறியா ஞானிகா ளெங்கே பிழைப்புண்டு
மட்டெங்கே ஜென்ம வகை. (உ0)

நானெனலோ சிற்சோதி நாடறியீர் காட்டறியீர்
ஞான குருவடக்கி னண்ணுமே—யீனகுரு
வானிலோ ஞானிகா ளாயா திறுமாந்திங்
கேனகலுஞ் சென்ம மிதில். (உக)

மூன்றறியீர் பின்னறியீர் மூதுணர்வைக் கண்டறியீ [ச்
சொன்னையான்கண் டேனென்பீ ரென்புரளி—யன்னியத்தை
தானுகக் காட்டறியீர் சார்ந்தமெங்நன் ஞானிகா
ளேனுவீர் தானேதா னிங்கு. (உஉ)

அறிவே யயலு மறிவே சுயம்பும்
பிறிதேல் முழுதும் பிணக்கா—மறிவுண்மை
காண்பதெங்நன் ஞானிகாள் கண்டார்போற் பேச்சிறப்பீர்
மாண்பிதுவோ போமோ மயல். (உங)

காரியமேற் காண்பவெலாங் காரணத்தைக் காண்பதெங்நன்
பூரணமா நிற்பதெங்நன் பொய்பொய்யே—ஆரணங்கற்
றென்னுதவி ஞானிகா ளென்னே வபிநயிப்பு
பின்னிவை தெங்நன் பிறப்பு. (உச)

ஞானமெனச் சொல்லறிவீர் காட்டுவீ ரேகெண்டிங்
கேனகலுஞ் சென்ம மிறையேனு—ஞானிகாள்
காண்பவெலா ஞானமென்பீர் காட்டறியீ ரொன்றேனு
மாண்பிதனற் போமோ மயல். (உடு)

மதிமயக்குக் காதி வருமேல் வருமே
மதிமயக்குக் கந்த மதியீ—ரிதுகாறும்
வேதாந்த மீதலவோ வீண்கற்ற ஞானிகாள்
காதாந்த போதமென்பீர் கா. (உசு)

நானெனலே நன்கறியா ஞானிகா ளென்கற்றீர்
நானே வதுவதுவா நானுதல்—நானுகா
நேரமிலே தோற்றுத நேரமிலே யாவுமெனில்
நேரமெது நானுக நேர். (உஎ)

இங்கே சுயஞ்சோதி யானென்று காணதியீ
ரங்கங்குங் காண வறிவீரோ—வெங்கு
மதுவாத லன்றே வறுமோ பிறப்பு
மதிகெட்ட ஞானிகாள் வந்து. (உஅ)

ஆன்மா வொளிவெளியென் றுகாத ஞானிகாள்
ஆன்மா வுடலளவென் றுரீர்கள்—ஏன்போ
மதுவது வாத லதுவதுவாத் தோற்ற
லெதுவுஞ் சுயஞ்சோதி யே. (உக)

அறிவன்றே சோதி யறியாது சொல்லே
வறிதே யியம்பி மடியு—மறிவுகெட்ட
ஞானிகா னவ்வொளியை நாடியது வாதலென்றே
ஞானடம்பு போக வுவந்து. (கo)

ஞானமெனல் சோதியன்றே நாடியது வாகாத
வீனமூள்ள ஞானிகா ளேன்பிறந்தீ—ரூனே
வளர்ப்பதற்கேல் மானிடரோ வந்தபடி பேசி
லீனப்படுவ தென்றே வீலை. (கக)

எங்கெங்கு மிப்படியே லெங்கேதான் ஞானியென
லெங்கே பிறப்பதுத லில்லையே—பங்கமூள்ள
ஞானிகா ளேனுன்னீர் நானெனலைக் காண்பதென்றே
ஞானமு மல்லவே நான். (கஉ)

ஞானவஞ் ஞானமல நானென்ன லிவ்விரண்டாம்
ஞானிகா ளெப்படிதா னுடறிவீர்—ஞானவடி
வாகி லயலில்லே யாங்கே பிறப்புறுமோ
பூகியா தேனுழல்வீ ருற்று. (கக)

ஞானநூ லேன்படித்தீர் ஞானவடி வாகவன்றே
ஞானமெனல் கண்டறியா ஞானிகாள்—ஊனவடி
வானுற் பிறப்பறுமோ வாயாதிங் கென்செய்தி
ரீனமதி யெங்கே யிறும். (கூச)

ஞானமே கண்டறியீர் ஞானவடி வாகிலன்றே
வீனமயல் விட்டேகு மெங்கணுந்தான்—ஞானிகாள்
சிடவகை யெற்றிற்கோ சீச்சீச்சீச் சாகாதென்
வேடமுறிற் போமோ வினை. (கூடு)

எங்கெங்கும் ஞானியிவ னென்ற லிழிவின்றே
வங்கமே தானுக வாதலினு—லெங்கே
துளிஞான மேனுஞ் சுடரான தெங்ங
னெளிதறுமோ பந்த மினி. (கூசு)

தூங்கி விழிப்பே தொழிலாவீர் ஞானிகா
ளீங்கே மயலறுவ தெங்ஙனே—தூங்காமற்
றூங்கி விழிப்பதென்றே சொல்லாற் பயனுறுமோ
வேங்கிநிற்றற் கன்றே விது. (கூஎ)

ஞான மதுவதுவா நண்ணுத நேரமிலை
ஞானமுற லெங்ஙனமோ ஞானிகாள்—ஞானங்
குறியாகக் காண்பீர் குறியிறந்த தன்றே
வெறியிதுதான் நீர்வதென்றே மேல். (கூஅ)

உடல்மயக்கந் தீரா வுணர்வான தென்றே
உடல்போல வாகிலன்றே வோயுந்—திடமிலையே
யென்னே சகித்த லிதுகாறு ஞானிகா
ளுன்னிடுவ தென்றே வுரம். (கூக)

தானுகு நீற்ற றடிக்கு மலைபோலும்
வானுகி பிண்ட வகையனைத்து—மேனே
வலந்திடுதல் ஞானிகா ளீயுங்காற் றன்னை
தலையாகுஞ் சிற்சோதி தான். (கo)

இலேப்பாற்றல் சிற்சோதி யீதன்றிக் காணேங்
கிலேத்தமறைச் சாகைகளாற் கேட்கி—லிலேப்பாற்ற
வந்த குருவுநீ வாய்மையாற் சோதியென்ரு
னெந்தவிதம் ஞானிகா ளிங்கு. (சக)

ஞானிகா ளீதுண்மை நானென்னல் வேறலவே
நானேயன்றி ஞானமென னண்ணுமோ—வீனமய
லில்வாறு காணுதிங் கேட்டாலென் கண்டுவிட்டீ
ரெவ்வாறு போகுமய லில். (சஉ)

நானென்ன லுண்மையதால் ஞானமு மூண்மையதா
மீனமுரு திவ்விரண்டு மேகமுறல்—ஞானிகாள்
கள்ள மனத்தைக் களைத்துருக்கி லேதுலக
மூள்ளபடி நிற்றற் குறும். (சங)

சிந்தைக்கு வேறு செகமெனலு மீதன்றிச்
சிந்தையன்றி யில்லே செகமெனலுஞ்—சிந்தை
மயக்கதலல் ஞானிகாள் வாய்மைகண்டு நிற்கில்
வியப்பிதுபோ லுண்டுகொலோ மேல். (சச)

அவசர நிற்பா லவசர நாமம்
அவசர மேற்க வமையு—மவமாகக்
கொள்ளில் முழுதுங் குதர்க்கமே ஞானிகாள்
தள்ளலெவன் மாயைத் தடை. (சடு)

அயலே யறிவா வமைக்கா விடத்துப்
பயனென் பலவாப் படித்தும்—வியன்ஞாலம்
போற்றவரு ஞானிகாள் போமோ மயலணுவு
மேற்றிடுமோ சென்ம மிதல். (சசு)

அறிவே யயலென் றமைக்கா விடத்திங்
கறிவைப் படித்தென்ன வாகும்—பிறர்வியக்க
வைந்தடக்கிக் காட்டி வபிநயிக்கு ஞானிகா
ளெந்தமயல் போகு மிதில். (சஎ)

அறிவி லயலே யமைத்துசற்றுங் காட்டி
ரறிவினுற் கற்றென்ன வானீர்—வெறிசற்றும்
போகாத ஞானிகள் பொய்வேடங் கொண்டதெவன்
ஆகாதே ஜென்ம வினை. (சஅ)

ஐயறிவு போக்கி யமைந்திருக்கி லென்னபயன்
மெய்யறிவு சற்றேனு மேவாதே—யையையோ
வெப்பிறப்பு நாமாவோ மீதுரா மாவிருக்க
வெப்படிதான் ஞானிகா ளிங்கு. (சக)

உலகைக் கடக்கறியோ முண்மையெங்ங ஞதுங்
கலக்கென வெந்நூற்கள் கற்றென்—னுலகைப்
பகட்டவந்த ஞானிகாள் பார்த்தறியீர் நும்மை
யகப்படுமோ வுண்மை யகம். (ஞ0)

உலகுயிரொன் றுக்கே ரோதசட சித்தால்
விலகுமோ மாயைதுமை விட்டுப்—பலகற்றென்
காலங் கடக்கறியீர் கட்டறுமோ சென்மமயல்
சிலம் பெறுவதென்றே செத்து. (ஞக)

அணுவணுவாப் போக வறிவீ ருலகை
யணுவையன்றி யெங்கே யகல—மணுவணுவா
வாகா விடத்திங் கறிகுதுமோ ஞானிகாள்
போகா மயலெங்ஙன் போம். (ஞஉ)

அறிவுரா மாக வயலெங்ங ணுண்டிங்
கறிவகலங் காணுதென் ஞய்த்து—வறிவ
முதற்கருவி யன்றே முடிபெங்கே கற்றீ
ரிதற்குவிடை ஞானிகா ளென். (ஞங)

இப்புரளி வாய்ப்பதெங்ங னெப்பிறவி தோறுமெனிற்
கைப்பிடித்த தொன்றேனுங் காண்கிலமே—மைப்படிந்த
ஞானிகா ளென்றெழிப்பீர் கண்ணு மயலதனே
மானிடமீ தேகிவிடின் மற்று. (ஞச)

இதற்குமுன்பின் சென்மமிலை யென்பார்போற் காண்பீ
ரிதற்குப் பயநடுக்க மெங்கே—யிதிற்காணே
நானென தென்பதறல் ஞானிகா ளில்லையே
ஞானநீர் கற்றதனு னன்கு. (நுடு)

ஞானமன்றி யில்லையென்பர் ஞாலமு மேனையவு
ஞானிகாள் காட்டறியீர் நாட்டறியீர்—ஞானியெனற்
கேனுவந்து நிற்பீ ரிலையோ கதிவேறு
மானிட ரென்பதெவன் வாய். (நுசு)

ஆகாய மாகி லயலொன்றிங் காகுதுமோ
வாகாய மாகேமே லாகுதுமே—போகே
மறப்பி னனவொழிக்கின் மாயைதா னெங்கே
பிறப்புறுமோ ஞானிகாள் பின். (நுஎ)

நானவே நினைவாதி ஞாயத்தா னிற்க
கனவாதி யொன்றுக நாட்டீர்—கனயோக
முத்திகையை ஞானமென்பீர் மூதுணர்வீ தாகுமோ
புத்திகெட்ட ஞானிகாள் புக்கு. (நுஅ)

ஐயுணர் வொக்க வடங்கினு மில்லபயன்
மெய்யுணர்வு காணு வீடத்தென்றூர்—பொய்யகன்றூர்
ஞானமென்பீர் யாவுமொன்றை ஞானமாக் காட்டறியீர்
ஞானிகா ளென்ன நயம். (நுக)

அணுநீயே யானகண மாவை யனைத்து
மணுவழியி னீயு மழிவை—கணமெங்கே
சர்வ மயானமிஃ தாயாதென் ஞானிகாள்
கர்வமதாற் போமோ கதி. (சுo)

அ வ ல ஞ ா ன ம்

மூற்றிற்று.

———.

பொறுமைவதை.

பொறுமையே நின்னைப் பொருளாகப் போற்றி
யுறுதிதா மெய்யுணர்வை யுற்று—நிறுதிருத்தி
நாணமின்றிக் கொல்லுநீ நற்குணமில் லாதவனை
யானலனீ பேடியத னால். (க)

பொய்யதோ வன்றிப் பொறுமையே யாற்றிப்
மெய்யா வவர்வதைய மேவலெவ—னையையோ
சோதித்தார் நின்னைத் துறத்திவிட்டு மேனிருத்தி
வாதிக்க வன்றே வதை. (உ)

சன்மார்க்கஞ் சற்றுஞ் சகியாப் பொறுமையே
தன்மார்க்க நின்றனக்குச் சோறுபழந்—தன்மார்க்க
மேற்றூர் நினைப்பொருளா வேற்றும் வதைசெய்தி
யாற்றுவா ரின்றி யவண். (ங)

மெய்ய னெனத்தெரிந்தும் வேறும் பொறுமையே
மெய்யைப்பொய் யாச்சமைக்க வேகுமோ—வையையோ
யாருன்னை நல்லையென்று ராயா தவரன்றே
சிருனக்கிங் குண்டோ தினை. (ச)

ஞானவின் டேக நசைவானைக் கொண்டாடல் [து
வானவர்பால் மண்ணவர்பால் வாய்க்குமன்றே—வேனிகழ்ந்
வைவை பொறுமையே வாய்ப்பதெவ னின்றனக்குச்
செய்வதெவன் விட்டிடுதல் தீர்வு. (ஞ)

பொய்சட்டம் பொய்சாட்சி போன்ற நடையினரை
மெய்யடிமை நீகோடல் மேலதன்றே—வையோ
பொறுமையே யிப்பெருமை போதுமென நிற்றி
யுறுதிருப்ப தென்றே வுளம். (ட)

கண்டா ரொலாநின்னைக் காரிழுழி யப்பெற்றுய்
கண்டாற் புகழ்வதாக் காண்கின்றுய்—கண்டிலைகொல்
வேதநினைப் போக்கியதை வேறென் பொறுமையே
யாதரவு தானெங் ககம். (எ)

வீணருஞ் சங்கைதனை மேற்கொண் டிறுமாந்தாய்
வீணும் பொறுமையே மேல்விழுந்தால்—நாணுமை
லேனிருப்பை யிப்புவியி லெல்லாரு மேசிடுதற்
கீனமிலை யோசற்று மிங்கு. (அ)

கொலைகளவு சூது குருநிந்தை மோசம்
நிலைதவற லாதிமுத னிற்றி—தலையேது
மில்லாப் பொறுமையே யேதமைதி நிற்கொண்டார்க்
கல்லலே யன்றியிலை யாம். (க)

பிறர்பெருமை காணிற் பிணமொக்க நின்றிங்
கறநிலை சற்று மணுகா—தறைந்துநிலை
மாறும் பொறுமையே மானமிலா தேற்பர்நினை
யீறுறுவ தென்றே விலை. (கo)

எல்லாக் கொடுமையுஞ்செய் திவ்வெனை னின்பெருமை
பொல்லாப் பொறுமையே புல்லறிவை—நல்லா
ரறிந்திருப்ப ராதலினு லன்றே யொழித்தா
ரிறந்திடுவ தில்லாத தென். (கக)

(ழுகம்பாழாச் செய்வை மூழித்தாரை நின்மு
னகம்பாழாச் செய்தலு மாகும்—யுகந்தோறு
மென்றுற் பொறுமையே யென்னகதி நின்னடியர்க்
கின்றே பிறப்பென்ன லிங்கு. (கஉ)

எழுவா யிருக்கி னிறுதி யிருக்கும்
வழுவாது நீயிருத்தல் வாய்க்கும்—வழுவென்னை
யாது முதலுநீ யன்றே பொறுமையே
யாதுவழக் குன்பா லெனக்கு. (கங)

அவசரத்தா லுண்டுபோ லாவை பிறபோற்
பவமறுத லேதுநினைப் பற்றி—னவமாதல்
தன்னைத்தான் கண்டவர்பால் தக்காய் பொறுமையே
யென்னைநீ வைவதிலை லென். (கச)

அறிவைப் படியார்க் கவமாகா வெங்கு
மறிவுடையார் நின்போல்வா ராரோ—வெறியே
மிகுவை பொருமையே மீதுணரார்க் காகாய்
தகுதியெனச் சார்தலெனைத் தான். (கடு)

பொருமையே ஞானப் புகழடைதி நீயே
யுருதெவர்க்கு ஞானத்தை யோதி—யருதே
சகம்பிளக்க வென்னலே சாற்றுதியேல் நீயே
னகம்வேத னல்லோ ரடு. (கசு)

பொறுமைவதை
முற்றிற்று.

அகவிருள் நிலை.

அகவிருளைச் சொல்வதைக்கே ளையோநீ மாணு
வகவிருளால் நம்மை யறியோ—மகவிருளை
யன்றிச் சகமாதி யாதற்கிங் கில்லையே
லென்று பிறப்பறுத்த லில். (க)

ஏகி லகவிருளன் றேகும் புறவிருளும்
போகும் வகையைப் புகலக்கே—ளேகி
லதுவதுவா வெங்கு மறிவைநீ காணு
யெதுவுநீ யன்றென் றிரு. (உ)

இதையவித்தை யென்ரு ரிதையேற்க சோதி
யெதுவுநா னேற்க வியம்பிங்—கிதுவரிதேற்
சும்மா விருத்தி தொலையா வழக்கே
லம்மா வதுவெதுவென் ரூய். (ங)

ஆயின் மூதற்கருவி யையா வரிதரிதேற்
போயி லகவிருடான் போயிடுமால்—நீயறிதி
வந்த வகைதெரியின் மாய்ப்புனென்ரூன் மாணுநீ
சொந்தமோ வன்ரே துணி. (ச)

துணியும்போ தெல்லாந் துணிவுபெற நில்லா
துணிவதெங்ங னென்றுன் றுணிந்திங்—கணைந்ததெலாங்
காணுநீ யாரென்றுன் காணேனென் றுளுங்கே
காணுமுட லன்றியெனக் கண்டு. (நு)

கண்டவுடல் தூலமிது காணுமோ சூக்குமமாக்
கண்டுநீ சொல்லென்னக் காணறியேன்—கண்டதுபோற்
றோற்றுதே யென்றுன் றுணிந்துமுன் னுய்ந்திருக்கிற்
றோற்றுதெனச் செப்புதியோ சொல். (சு)

சோதித்துக் கண்டிருக்கிற் றோற்றுதெனச் சொல்லெனென்
சோதித்திப் போதுநீ சொல்லென்னச்—சோதிக்கு [றுன்
மார்க்கமறி யேனென்றுன் மார்புமுத லாமுறுப்பைச்
சேர்க்கவறி யாதுடலைச் செப்பு. (எ)

அவயவத்தைத் தள்ளி யறியேனே யென்று
னவயவியெங் கென்ன வவனு—ரவமா
விதுவென்றுன் மார்பா மிதுவாயிற் றென்ன
வதுவறியே னென்று னவன். (அ)

அறியாது கொண்டதெவ னுளாக நின்னை
யறையென்ன வப்போ தவனு—மறிகிலேகொ
லெண்சா ணிரண்டுசா ணேற்றலையென் றுன்குணியெங்
குண்டென்னச் சிறி யுவன். (கூ)

தோற்றுதே யீதென்றுன் சொன்மாத் திரமென்ன
வேற்றதது போக்குவரத் தில்லென்றுன்—கூற்றன்
பிரித்தவிடத் தெங்கென்னப் பின்மூனைத் தள்ளி
யிருக்குமிடத் தென்று னிவன். (கo)

இருப்பதனைக் காட்டறியா யேலே வழக்குப்
பெருத்த வுடலதனைப் பேணிச்—செருக்கதனு
லென்னத் தடியிதன்றே வென்றுன் றசைதள்ளி
யுன்னற் கிடமெங் குளா. (கக)

என்ன வவனு மெதுசொலினு மல்லவென்பை [ச்
யுன்னேப்போற் போக்கிரியெங் கோதென்ரூன்—அன்னவனே
சேர்ந்தா னெவனென்னச் செப்பே லெனமுனிந்தா
னேர்ந்துளங் கண்டிங் குவந்து. (கஉ)

யோக்கியப் போக்கிரிகள் யோக்கியரைப் போனடிப்பர்
யோக்கியருக் கேதெரியும் யோக்கியந்தா--யோக்கியன்போல்
கள்ள மனத்தையிவண் காட்டினு யான்பொறுத்தே
னுள்ளபடி யாதற் குவந்து. (கங)

என்னக் குருவு மிறைஞ்சி யடிபணிந்து
சொன்ன பிழைபொறுத்துச் சொல்லென்ரூன்—முன்னே
யிருந்தவுடல் போனவழி யெங்கேசொல் லென்ன
விருந்தான் றறிபோ லிவன். (கச)

யாதானுஞ் சொல்லென்ன யாதுமறி யேனென்பை
யாதுடலென் றேற்றிடுதல் யாவருந்தா—னீதென்னி
லீதாகத் தோற்றலெதிங் கீதன்ரூப் போதலினு
லோதுகண் டென்ன வுவன். (கரு)

உணரவறி யேனென்ரு னேர்தலைத் தள்ளி
யணுவேனுங் காட்டறியா யாங்காங்—குணர்வன்றி
யில்லையே தேகமென லெப்படிதா னுய்ந்திடினும்
வல்லநீ யோர்ந்து மதி. (கசு)

அறிவெதுவு மாகி லயலெதுவுந் தோற்று
மறிவை யறிவா லளந்து—பிறிதன்றிங்
கென்ரு யெனையா னிறையு மறிகிலனே
யென்ரு னிறையு மியைந்து. (கஎ)

அதுவது வானதனே யாங்காங்கு காணு
யதுவதுவாத் தோற்றலெஃ தாயின்—மதியன்ரே
வென்ன வடிபணிந்திங் கேற்றதுபோ லுத்தியதா
லென்னுணர்வாற் காண விசை. (கஅ)

ஐயந் திரிபின் றளந்துத் தியிற்றெளிந்தாய்
மெய்யே யெனத்தெளிய வேண்டினேன்—கையதனைக்
கண்டிடுதல் கண்ணதனைக் கண்ணைகச் சாற்றுதியே
லுண்டுகொலோ வைய முளம். (கக)

ஒருங்கு படுத லுளதேல் மனந்தா
னிருந்தபடி காட்டி லெனக்கு—மருந்தவமே
செய்ததனைக் காணச் சிறிதுதொழில் செப்பிடுவன்
செய்துநீ காப்பையோ செப்பு. (உ0)

என்ன வவனு மெதுவென்னக் கேட்டளவி
லுன்ன லொழித லொழிந்திருத்தி—பன்னுதே
யென்றளவிற் சீடனுந்தா னென்னுலா காதென்று
னின்ன வுலகொழிவ தில். (உக)

இலையேற் சுகதுக்க மெங்கொழிவ தாகு
மிலையேற் பிறப்பிறப்பிங் கேன்போம்—கலைபலவாக்
கற்றென் னெவருங் கடையரோ மாக்களலர்
மற்றென் னெவரோ மதி. (உஉ)

அறிவையே நானெனற்கிங் கைய மிலையே
யறிவோ சுயஞ்சோதி யாகும்—பிறிதன்றே
யாரு மிதுவே யறியாமற் கெட்டனம்யாம்
ஊரொடுபேர் கற்பனைக ளுற்று. (உங)

அப்பா வதனை யறியாமற் பேசுவதென்
எப்படி யெப்படியோ வீதிருக்கு—மப்படியா
வாதாரஞ் சிற்சோதி யாய்ந்ததுவா நிற்பதிலை
யாதாரம் வேறெங் ககம். (உச)

ஆயாது கண்டபடி யாங்காங்கு சொல்லற்க
வாயாற் பலகற்று வாதாடி—யோயாமல்
யாது பயனுமிலை யென்சொல்லை நீமறுக்கே
லோதி யுணர்வதனை யுற்று. (உடு)

விரிவதனற் பந்தம் விரிவொடுக்கின் முத்தி
தெரிவதனே நீகண்டு செப்பில்—தெரிவாவை
யென்ன வவனு மிதுவெல்லாஞ் சித்தாமோ
வென்னபடி யேற்பனென்ரு னிங்கு. (உசு)

பூதமன்றித் தேகமிலை பூதமு மல்லவே
யாதுநெறி சென்றதுவோ வீதுடரூன்—பேதியா
தேதறிந்து செப்பென்ன வென்பா வினையேயாம்
யாதுமல வென்ரு னியைந்து. (உஎ)

எப்படியா னேற்பனெனை யெல்லாப் பிறவியுந்தா
னிப்படியே யாகினா னேமாந்தேன்—கைப்பிடியா
வொன்றுநா னன்ருனே னெரிலெலாம் பாவனையே
யின்றிரண்டு பாக மிது. (உஅ)

ஒன்ரெழியு மூழான்மற் ரென்ரெழியு ஞானத்தா
லின்றிதற்கோ வையமிலை வெங்கேனு—ரன்றறிந்தே
னையனே நின்னுலே யாருணர்த்த வல்லரோ
மெய்மெய்மெய் மெய்மெய்மெய் மெய். (உக)

என்னையன்றி வந்ததிலை யென்னையன்றிப் போயதிலை
யின்னபா வந்தனைநா னெண்ணியிடி—லுன்னறியேன்
தேகநிழல் போலுமிது தேகிக்குத் தேகந்தா
னுகமத னுற்கண்டே னுற்று. (கூ)

தேகமே சாயையெனில் தேகாதி யாதலகுந்
தேகநிழற் போலுமே செப்புவதென்—தேகினை
யான்காணல் நின்பார மில்லையே வேறென்ரு
னுன்பாரம் போக்குவா னுற்று. (கூக)

தேகநிழல் யாவுமென்ரும் தேகிதா னெங்கில்லை
யூகி யதுவதிலு மோர்ந்தென்ன—ஏகனே
யாகாயம் போன்றிருப்ப தாகநான் ரூற்றுவதே
தேகாகா ரங்கழிந்தேன் சென்று. (கூஉ)

சிந்தை கழிந்தேன் செகங்கழிந்தேன் கற்பனைக
ளெந்தவழி போயிற்றே வேதறியே—னெந்தையே
யென்னையான் கண்டிலன்யா னீதுணர்த்தி யென்றழுதா
னுன்னரிய பாகமதி லுற்று. (ஙஙு)

உலகென்று மூண்டா முணர்வென்று மூண்டா
மூலகனித்த மென்றென்று மோதே—லுலகாக
ஆராகச் சொன்ன ரகல்வதினுற் போயிற்றே
வோர்வதிலா தோதேலென் றுற்று. (ஙசு)

உணர்வோ சுயஞ்சோதி யுள்ளதென்ப தன்ஞ
லுணர்வாக நீயாயி லுண்டோ—வுணர்வுநீ
யாகாயேல் போயிற்றே வாயநிலை நீயறிந்திங்
கேகா திருபா லிசை. (ஙஞ)

சத்திய மித்தையெனல் தன்மருளே யன்றியிலை
யித்தையறி யாதுகைவி லென்னபய—னித்தகைபோற்
றன்றெருளே யன்றியிலை சத்திய மித்தையென
லுன்னருஞ் சோதியென லுற்று. (ஙசு)

உள்ளஞ் சுயஞ்சோதி யோர்ந்ததுநீ யாகிவிடிற்
கள்ள மனமெனலைக் காட்டுதியோ—வுள்ளாது
கண்ட படிசொலநீ கற்றென் பயன்மாஞ
விண்டிடுமோ வல்லல் வினைவு. (ஙள)

சிரசிலே மாணிக்கஞ் சேர்ந்ததனை யோரா
தரவிருளைத் தேடுதல்போ லாவா—யுரமதுவா
வாகிற் சுயஞ்சோதி யாவை யகவிருளை
யேகியெங்குங் காண்பா யிலை. (ஙஅ)

ஒளியேநீ யாகி லுறுமோ மயக்கம்
வெளியாதி தானே விளியும்—தெளிதிநீ
யின்னதிது தந்திரந்தா னெங்கேனும் வேறில்லை
யுன்னிலில் கண்டிதனை யுற்று. (ஙக)

நிஸ்தரங்கம் போலுமே நிர்விகற்ப ஜோதியென
லஸ்திபா திப்பிரிய மாகுமே—கஸ்திபிலே
சும்மா விருக்குநிலே சோதிக்கி லீதசிவம்
அம்மா வரிதரிதீ தாம். (சம)

அறிவுசெக மாயி லலேகீர்போ லொன்ரு
மறிவோ சுயஞ்சோதி யாகு—மறியாமை
யன்றிச் செகமிலேயே யார்தடுப்பார் காட்டுவரோ
வின்றே யிஃதாய்ந் திரு. (சக)

கடங்கண்டார் மண்காணிற் கண்டகட மெங்கே
யுடலெங் குயிர்காணி லுற்று—கடையி
லறுமோ வழக்கிதுதா னுய்ந்தின்றே நிற்பை
யுறுமோ சனனத் துயிர். (சஉ)

உலகிதனே யாயி னுணர்வெங் கிலேயே
யுலகிலேயே யோரி னுணர்வை—பலகற்று
மொன்ருகக் காணுதெ ணுடிடுமோ சிந்தைமயல்
நன்ருக வாராய்ந்து நாடு. (சங)

உணர்வன்றி யெங்கே யுலகுயிர் காட்டா
ருணர்வோ சுயஞ்சோதி யோரி—னுணர்வி
னகலகன நீள மளந்தறியார் சொல்லாற்
புகிலுலர்வ தேதுமனப் புண். (சச)

உலகமிஃ தெங்கிருந்திங் கோடிவந்த தோதி
லுலககல்வ தெங்கெனயா மோர்த—லுலகுயிர்
தூர மணிமை தணியார் மயலறுமோ
யாரிதனே யேலா ரகம். (சடு)

உலகிதனேத் தாண்டா ருயர்பரம தெட்டா
ருலகறிவின் சாயையென வோர்தல்—வலிதின்
வருமோநீ மாணு மனப்பால் குடியேல்
திரிபுலகென் ரேர்ந்தனேநீ செப்பு. (சசு)

அறிவுலகா நிற்கி லயல்சுயம்பென் னேர்த்த
லுறுமோ வுலககற்ற லுண்டோ—வறுமோ
விரண்டின்மை யென்ன விருக்கிற் பிறவி
வருமோ வராதோ மதி. (சள)

வெளியொளியே நானென்பார் வேருன்றுங் காணர்
வெளியொளிவே றென்பர்தமை விட்டார்—தெளிவன்று
ஞானவொளி வேறெனிலஞ் ஞானவிருள் வேருமே
யானதெது நானென்ன லாம். (சஅ)

பார்ப்பானே யிவ்விடத்திற் பாக்கிலெங்கும் பார்க்கலாம்
பார்ப்பான்கிற் சோதியன்றே பார்த்தவரார்—பார்க்கி
லயலே துளதா வறைவனே ஞானி
மயலகன்ற னல்லன் மதி. (சக)

அருவதனைத் தள்ளியுரு வாங்காங்கு காட்டார்
தெரிவதனைக் காட்டுவரோ சென்று—தெரிவுசொல்
லல்லவே சிற்சோதி யாகார்க் கயலுண்டு
மெல்லப் பிழைப்பதெவன் மேல். (ஙஎ)

உணர்வே யயலா லுணர்வுக்கே தோற்றும்
உணர்வன்றி யில்லைய லொன்றும்—உணர்வோ
சுயஞ்சோதி யன்றேற் றெலையா வழக்கே
யயலொன்று மில்லாமை யால். (ஙக)

அறிவுக்குச் சொற்பொரு ளாகுபெயர் சோதி
யறிவானு ரென்பதுஃ தாகும்—வறிதன்றே
நீபமெனச் சொன்னுற் றெலையா விருள்தான்
நீபமெதிர் நிற்குமோ செப்பு. (ஙஉ)

பொருளாதி யாறும் பொறிஞானத் தியா
லெரிவதனுற் றுன்ப மிலையாற்—றெருளதனு
லிச்செல்வம் வாய்க்கு மிதுபோல்வீ தொன்றுமிலை
மெய்ச்செல்வத் துள்ளதுவே மேல். (ஙங)

கல்வி யுடைமை பொருளுடைமை யென்றிரண்டுஞ்
செல்வமெனல் கில்லாத செல்வமே—செல்வமோ
வான்மவொளி கண்டிருத்த லாகா தயலதனு
லேன்போகுஞ் சென்மத் திது. (நுசு)

எரிக்குமே ஞானவெரி யேற்பதனே யெங்கு
மெரிப்பதெவன் சொல்ஞான மெங்கு—மெரிப்பதாச்
சொல்லினுஞ் சொல்லளவே சோதனையிற் காட்டாதென்
வெல்லுமோ நம்மயலே மேல். (நுடு)

சிந்தை செகமாகிற் சிதையாக் கலக்கமதாம்
சிந்தைதனி நிற்கிற் சிதையுமே—சிந்தை
சுயஞ்சோதி யாகிற் சுகவடிவா மெங்கும்
சுயம்பிதுபோ லில்லை சுகம். (நுசு)

சிந்தை யெதுவுமல சிந்தையன்றி யாதுமிலை
சிந்தைதான் யாதோ தெரிபவரார்—சிந்தைநிலை
காணுது கண்டபடி கற்றுளாகிற் போகுமோ
வீணுரை வீண்வழக்கு விட்டு. (நுஎ)

அறிவு வடிவாகி லயலு மதுவாம்
பிறிது வடிவாகிற் பிறிதாம்—நெறியுன்னிற்
சித்துசட மாகுமயல் செல்லுமிட மெங்குமெனில்
மித்தையல சத்துமல வேறு. (நுஅ)

இத்தை யொருபொருளா வெண்ணித் தெளிந்தவென்
மித்தை யதுவதுவா மேவலன்றே—சத்திதெனக்
கண்டு பிடித்தல் கடினம் கடினமே
விண்டதுவும் கண்டதுவும் வேறு. (நுக)

விண்டவர் கண்டிலரே விண்டிலரோ கண்டவர்தான்
விண்டதுவுங் கண்டதுவும் வேதமன்றே—கண்டபடி
விண்டிலதேல் யாரும் விரிவொடுக்கம் நீங்கலெவன்
கண்டபடி சொல்லலெவன் கற்று. (சூ0)

மெய்யனே கேளாதே வீணர வீண்சொலிதை
மெய்யெதுவோ சோதித்து மேவிடுதி—பொய்யே
யதுவதுவ தாகிடுத லப்பாலே நிற்றி
யெதுவெதுவுந் தீண்டுமோ வில். (சுக)

தீயவுயிர் மேவாதே நீண்டி லகன்றிடுதி
யாயமணி மந்திரத்தா லாங்காங்கே—நீயதுபோ
லாகே லதுவதுவா வாகிற் பழக்கத்தாற்
போகே லுயர்வதுவும் பொய். (சுஉ)

தன்சத்தைத் தான்கொடுத்துத் தான்காண்ட லன்றியுண்டோ
வன்னிய மென்ப வறிவன்றி—யுன்னிடுங்கா
லாரறிவா ரிவ்வுளவை யானந்த மாயிடினு
மூரறியார் பேரறியா ரூற்று. (சுங)

எங்கிருந்து வந்துவிட்டோ மிவ்வுடலி லென்றறியா
ரெங்கறிவா ரிவ்வுடல்விட் டேகுதலே—யிங்கெனவே
வீட்டிற் புகுந்தானவ் வீடுவிட் டேகுதல்போ
லூட்டுவரோ சோதனையா னன்கு. (சுச)

நுழைந்தானைக் காணர் நுழைந்தவுட லன்றி
நுழைந்தானை யெங்கே துவல்வர்—நுழைந்த
படிப்பிற் றெளிந்தாரும் பாங்கு மாணு
எடுத்தவுடல் வீழ்முன் னியைந்து. (சுடு)

ஞானமே சோதியெனல் நானென் றிருத்தலினு
லேனதனைக் காண திருக்கின்றேன்—ஞானமே
கண்ணெளியே கற்பகமே காணவந்த தெய்வமே
யெண்ணங்கள் டோதிடுதி யிங்கு. (சுசு)

என்றழுது தேம்பி யினையடியில் வீழ்ந்தலறி
நின்றவனை நோக்கியுட னீமாணு—வொன்றுகேள்
பாழா மிருளதனைப் பாராத நாளுண்டோ
வுழாற் பிறவிதொறு முற்று. (சுஎ)

இல்லையென்ற மாணு விருளதனைக் கண்டபடி
நில்லென்னப் பத்துதிங்க ணின்றுவிட்டு—மெல்ல
விழித்துகுரு வைக்கண்டு வீழ்ந்தடியி லேயா
வொழித்திருனைக் கண்டே னெளி. (சுஅ)

எதுபோலக் கண்டனீ யிங்கிசைத்தி யென்ன
மதியிரவி போலென்ரு மாணு—முதுவிருடான்
போனவழி காட்டென்னப் போந்தவழி கண்டறியேன்
யானிதனை யென்ரு னிவன். (சுக)

இருந்திசைத்தி யென்ன விருந்துகவ திங்கள்
வருந்தித் தவநிலையில் வாய்த்துத்—தெரிந்து
இருளதனைத் தேட வீலையே யொளிதான்
பெருகக்கண் டேனென்ரு ன் பின். (எ0)

அருமைவந்த மாணு வதனைவிடின் மீண்டும்
வருமே வரிலுலகு வாய்க்கும்—தெரிவிருந்து
மென்னபய னென்ன விருந்தவ மோராண்டு
அன்னவொளி யேயென்ரு னுங்கு. (எக)

ஒளியே யிருளோ வொளிக்குப் புறம்போ
தெளியுவமை யாதுமிலை செப்பாய்—தெளிவிலென
ஐயனே யானே யகவிருளென் ரேர்ந்துவிட்டேன்
மெய்மெய்மெய் யென்ரு ன் வியந்து. (எஉ)

ஒளியுங் குறிப்பித்தா யுன்னிலைமை யாதோ
தெளியயான் கண்டிதனைச் செப்பா—யொளியென்ன
வென்றெருனே யன்றியிலை யென்மருனே யன்றியிலை
யின்றிரண்டு மென்ரு னிவன். (எங)

மருளுந் தெருளும் வருகைக்கு யானே
பொருளென்ரு யிவ்விரண்டும் பொய்யே—யிருவகைக்கு
நீயெங் கிருத்தியென நின்மலா செப்பறியே
னேயவழி யென்ரு னிவன். (எச)

சத்தியஞ் சத்தியமே தானேதா னுகுநிலை
யித்தைவிட வேறெங்கு மில்லையே—யுத்தியொத்து
கண்டீ சொல்லென்னக் காணவிட மில்லென்றான்
பண்டெவப் பேற்றான் பணிந்து. (எடு)

அகவிநுணிலை
முற்றிற்று.

அகவொளி நிலை.

நானுடலென் றேயிருந்தாய் நானெளியென் றேகண்டாய்
நானெளிய தாவதென்றே நாடிலெகொல்—ஞானவொளி
யன்றே பிறப்பறுக்கு மாகவது வாமுயறி
பொன்றுமுடல் வீழ்முன் புரிந்து. (க)

விடயமுன் னிட்டு விடய நடக்கும்
விடய நழுவில் விழுமே—விடயம்போல்
ஞானமுன் னிட்டெங்கு ஞான நடக்குமே
ஞான நழுவி னடா. (உ)

உடல்போல ஞான முதித்ததுவா வோங்கி
லிடையில் விழுமோ வீலையே—யடிதா
னறிவன்றே வெங்கு மனைத்திற்கு மென்றும்
பிறிதேலா சோதனையிற் பின். (ங)

உன்னீ கண்டபடி யோதுன் னனுபவத்தை
யென்னவே சீட னிறைஞ்சடியை—யன்னையே
வீடிரண்டி லொன்று விடாதென் விடுவதெவ
னுயிர் போமளவு நன்கு. (ச)

உடல்போ லுயிர்தனிக்க வோதுவா ரில்லை
யடியனுக் கென்னகதி யையா—வடனுணர்த்தி
யென்றனே நோக்கி யியைந்தொளிநீ யாகுகியே
லொன்றுமோ சென்ம முனை. (ஞ)

உயிரொனப் பட்ட தடலோ டெயிர்ப்பா
லுயிர்தனி நிற்கிலீ தொன்று—துயர்வதனு
லான்மா வெனப்படுமே யங்கங் கொளிர்வதனு
லேன்வாத மிங்கே யிதில். (சு)

கல்தென் றோதல் கரீதென் றூனுற்போற்
சொல்லிறந்த தானே துயரயலா—மில்லையே
தீர்ப்பிதுபோ லாராயிற் கிந்தையற்ற தின்பமற்ற
வீர்க்குமோ சென்மத் தினி. (எ)

சொல்லும் பொருளுஞ் சுயவறிவு சோதியெனல்
சொல்லனுமா னத்திற் சுடரொளிரி—லல்ல
லறிவகற்று மெல்ல வருஞ்சுட ரப்போ
தெறியுமெனக் கண்டே னிமை. (அ)

நானே யயலெனலு நானே சுயம்பெனலு
நானன்றுப் போகுதலு நானேநான்—நானெனலோ
யாதுமல வேதுமிலை யீதறிந்தே னின்னருளா
லீதுண்மை வேறே யிலை. (கூ)

பகர்வருசிற் சோதி படருழி வெட்டி
யகமமதை யுற்றெழா தாழ்த்தி—நிகரின்றித்
தொல்லையிரு வானேன் சுகப்பே றெலாங்கடந்து
எல்லையில்பே ரின்பமே யிங்கு. (கo)

நடித்த வுடல்மயமாச் சாரு மூயிர்க
ளடுத்த வுடல்மயமா வாகும்—விடுத்த
லரிதரிதாற் சென்ம மகல்வ தரிதே
தெரிவுறிலே காணுத் திறம். (கக)

சுயஞ்சோதி யாகத் தரும்புந் துணியின்
சுயஞ்சோதி யென்னத் துணிதும்—சுயஞ்சோதி
யாகச் சுகந்துணியி னச்சுடரே யின்பமென்ப
மூகத்துக் கொத்துகண்டே னுற்று. (கஉ

எதுவு மறிவா விலங்குவதால் வேத
மெதிவஞ் சிவமென் றியம்பு—முதியோருங்
கண்டதனே விண்டனர்கள் கற்பனேதா னல்லவே
கண்டேனே நின்னுற் கனம். (௧௫)

அவரவர் கண்டபடி யாங்காங் கறைத
லவரவர் பக்குவமென் றாகும்—தவரிலையு
மப்படியே யென்றுணர்ந்தேன் யார்பாலுங் குற்றமிலே
யிப்படியே யானு மிவண். (௧௬)

ஞான மொருபடித்தா நாளு மிலகுவதால்
ஞானத்திற் பேத நவிலுவனே—ஞான
மிழந்தார்பா லன்றி யிலையென் றுணர்ந்தே
னிழந்தேனே யானு மிலை. (௧௭)

ஞானமே பொய்யெனலும் ஞானமே மெய்யெனலும்
ஞானமன்றி யில்லையதால் நான்கண்டேன்—ஞான
மிருமைக்கும் வித்தா மிருமையு மன்றே
யொருமையே யென்றுணர்ந்தே னுற்று. (௧௮)

பொல்லாப் பிறவியதாற் போனேன் பிறழ்ந்தெங்கு
மில்லையிவை ஞானத்தி லென்செய்வேன்—மெல்லப்
பிறவி யழிக்கப் பிறங்குமெய்ஞ் ஞான
மிறையே யிதுபோ லிலை. (௧௯)

தன்மருளே யெவ்விருளுந் தன்றெருளே யெவ்வொளியுந்
தன்னையன்றி யில்லையதாற் றானுங்—தன்னுருவோ
சிற்சோ தியுமன்று தீயவிரு டானுமன்று
நிற்கரிதான் மாறுது நேர். (௨௦)

தானுரு மேட்டிற் சகலமுங் கண்டுணர்ந்தேன்
தானுரு வன்றே தளாரிதனே—யேனும்
மதவேடு தொப்பவே மாறுகநிற்கக்
கதைகதையே மெய்யேடு கண்.. (௨௧)

தன்னேடே மெய்யாகுந் தங்கா வயலேடு
வென்னவபா யத்து மிருமையினுந்—தன்னேட்டை
யன்றி யிவையில்லே யாகுமோ தானுக
வென்றுணர்ந்தே னின்னருளா லின்று. (20)

தன்னேடுண் டென்றறியார் தன்னேத்தான் கண்டவரோ
வென்ன புதுமையிஃ தென்சொல்வேன்—தன்னேத்தான்
ஞானியென லென்மடமை ஞாயமோ வல்லவே
யேனையருன் போகு மியைந்து. (21)

ஞானவொளி சிற்சத்தி ஞாலமா யாசத்தி
நானெனலைச் சத்தியோ நான்காணேன்—நானே
விருமையு மல்லவே யென்னேயன்றி யெங்குண்
டருமை யருமையிஃ தாம். (22)

அல்லவில்லே யென்றுநா னுங்காங்கு நிற்பதினுல்
மெல்ல வழக்கறுத்தன் மேவுமோ—வெல்லோர்க்கும்
மேலுக்கு மேல்நானே மேவாக்கீழ் கீழ்நானே
சாலுமோ ஞானமெனல் தான். (23)

நானெனலைக் காணுர்க்கு நற்றுறவு மோனமெவ
னேனிதற்குக் கட்டுபடு மெங்கேனும்—ஞானநூற்
குட்படுமோ கற்ருலு முள்ளொளிய தாகாக்கா
லெட்டுமோ யாதானு மில். (24)

ஞானமன்றி முப்பொருளு கண்ணுமெனல் கூடாதே
ஞானமாச் சோதனையி னண்ணுவதா—லீனருந்தா
னுகியந்தம் வேருக்கி லாகுமோ வெவ்வித்துஞ்
சோதிதா னுகாத் தூணை. (25)

சிந்தையல் தன்னேட்டிற் சிக்கறுவ தன்றியிலே
யெந்தவிதத் தெட்டினுந்தா னெங்கேனு—மெந்தையே
யென்னேட்டிற் கண்டறுத்தே னெவ்விதச் சங்கைகளு
முன்னருளாற் கண்டுநிலே யுற்று. (26)

நானல்ல வேறில்லை சாற்று பொருளனைத்தும்
தானேதா னுதலெனும் தன்மையதால்—தானுகு
மேட்டிலெனன் மெய்யே யெவர்க்கும் வழக்கறுமே
யேட்டியலி லுண்டோ வில்லை. (உ௭)

தானெனற்கு மேலில்லை சாற்றுங்காற் கீழில்லை
தானேதா னுகத் தடையென்னே—தானெனலைச்
சிக்கறுக்கார் வேறென்பர் சிந்தையயல் போவதெல
னிக்கருத்தைக் கண்டே னிவண். (உ௮)

உடன்மட்டாக் காணி லுணர்வே யுயிராம்
தடையின்றிக் காணிலதே தானு—மிடையின்
மறுப்பதெவன் வஸ்துவிலை வாய்க்காதே வாய்க்கி
லுறுப்பதெவன் சங்கை யவண். (உக)

மகத்துவங் காட்டில் வழக்கிறந்த துண்டோ
மகத்துவ மூண்மையிலை வாய்த்த—லகத்தறித
லெல்லா மயக்கறுக்கு மேனை புறமருட்டு
மெல்லாருங் காண வியைந்து. (கூ)

தன்னேடு வேண்டுஞ் சகலசங்கை போக்குவா
னன்னியர்க் கேனீ ததிசயமே—யுன்னிக்
களித்திடுவ ரெப்போதுங் கண்காட்சி வேண்டி
யளித்திடுமோ வின்ப மகம். (கூ)

மதிமிதப்பே யிவ்வுலக மாறியாழ்தல் சோதி
மதியெதுவு மல்லவா வாய்க்கும்—மதிகின்மூர்
பந்தமுத்தி யல்லரோ பாழனைத்தும் வென்றவரோ
யெந்தவிதத் தாய்ந்திடினு மிங்கு. (கூ)

அறிவன்றிச் சிவேச ராயுங்கா லில்லை
யறியாமை தானே யகில—மறிவின்
றிரிபே யறியாமை தீர்ப்பிதனு லொன்றே
வெறியில்லை மற்றுரைகள் வீண். (கூ)

அறிவொன்றே யென்ரு மயலில்லே வேரு
யறிவோ சுயஞ்சோதி யாகும்—பிறிதொன்
றடுக்கிற்ரு ஞக்கு மயலென்ப தெங்கே
விடப்பதே கற்பனைகள் வீடு. (கச)

உபாதியா நில்லா வொருசோதி யென்ப
ருபாதியற்ற தென்பதமெய் யோரி—லபாயமிலே
கண்டே னெனக்கெங்குங் கற்பனைக ளற்றதனு
லுண்டுகொலோ வில்லே யுயர்வு. (கரு)

உபசாந்த மீதொப்ப துண்டோயான் காணேன்
சுபஞ்சுப மென்பதிதே சோதி—யபயமென
வீழ்வதிதில் யாரும் விழுந்தேன் வதைகாணே
னுழ்வதிலீ தொப்பதெது வாம். (கசு)

புதுதமல பூர்வமல பூண்டநான் சோதி
புதுதக்கு மேலே புதுதா—மிதுபோலக்
கண்டவர்தான் செப்புவரோ காணேனே யெக்கியெங்கும்
விண்டேன் பிறப்பிங் கிதில் (கள)

கண்டார்க் கிலேப்புண்டோ காணே னிதிலெங்கு
மெண்டிசையு மில்லேயே யீதொப்ப—துண்டென்னிற்
சொல்லாலே தோற்றத்தாற் சோதனேயிற் காட்டறியா
லெல்லாம் புரளியதா மிங்கு. (கஅ)

சுயஞ்சோதி காணச் சுயஞ்சோதி வேண்டார்
சுயஞ்சோதி யானேன் சுயம்பா—பயகம்ப
ஞதிக் கிடமிலேயே நாதனே யென்னென்ப
னேநதி யுணர்ந்து மூரம். (கக)

அலேவுக் கிடங்காணே னன்ன நிலேயில்
மலேபோல நின்றுவிட்டேன் மாண்பே—நிலேயிதனைச்
சொல்லமனே வாக்கெங்கே சோதிதனிற் கண்டிலனே
யெல்லா முணர்ந்து மிவண். (கo)

சோதிதனை விட்டார் சுயம்பெங்கே யென்றலந்து
சோதி யயலாத் துணிந்துவிட்டா—ராதி
யறியா தறிவரே யந்தத்தின் மூட்டி
நெறியிதுபோ லில்லை நெறி. (சக)

ஐயையோ சோதிநா னுமறி யாதிருந்தேன்
மெய்யிதுபோற் கண்டிலனே வேறெங்கும்—பொய்யலவே
மெய்யிலே பொய்போன மோசமதை யின்றறிந்தே
னுய்யும்வகை கண்டே னுணர்ந்து. (சஉ)

வாய்மனம் போதவிலை வாழ்த்தவிச் சோதிதனை
போய்போய்போ யெங்கே புகலுவே—னுய்தலுட
னெங்கெங்குந் தேடினு மில்லையே யித்தையன்றிச்
சங்கை தவிர்ந்த தனி. (சங)

உண்மை யிதுவே யுயர்வொப்பு தாழ்விலதா
னுண்மையி னுண்மையிது நண்ணுணர்வே—பண்டு
மிருந்துமறி யாதழிந்தே னிப்போது கண்டே
னருந்தெய்வ மெங்கே யவம். (சச)

இருந்தபடி நின்று லிருந்தபடி காணு
மிருந்தபடி நாமிழக்கி லெங்கே—வருந்தியுந்தான்
கற்பனையை யேற்றதனற் கண்மூன் னமையிழந்தோஞ்
சொற்பிதற்ற லன்றே தணை. (சடு)

சுயம்புநிலை யீதே சுரப்பைத் தரலாற்
சுயம்புநிலை வேறுயிற் றோன்று—சுயம்புகளாக்
கண்டே னினதருளாற் கண்டதுவு நீயேயா
மெண்டவரு மேற்ப ரிது. (சசு)

கலங்கா நிலையளித்த காரணத் தாலே
கலங்காது நின்றேன் கலங்கில்—கலங்க
லதுவது தாழி யலந்துநிற்கை யாரு
மிதுசுக மென்றுறுதி யில் (சஎ)

மண்ணென்று காணறியான் மண்ணின் விகாரத்தை
யெண்ணம்போல் யானறியா னெங்கிருந்தே—னெண்ணங்
கணைத்தறிவாச் சேர்த்த கருணையா ரானே
னெருக்கமிலா விண்போ னிறைவு. (சஅ)

சும்மா விருத்துஞ் சுகநிலையைக் கண்கண்டு
மம்மா வதையிட் டலைவதென—னெம்மானே
நீரசைவு போன்றிடினு நிர்விகற்ப மாநிற்கு
மாரிதனே யேற்பா ரகம். (சக)

உலகம் படித்த வுணர்வைப் படியேன்
கலகலவென் றோதலே கற்றல்—பலபலவா
நிற்ற லறிவன்றே நீயதனைக் காட்டினுய்
மற்றையிடங் காணேன் மறுத்து. (கூ)

நாட்டமே தத்தா னணுகு மூலகுயிர்தான்
காட்டு மலைநீர்போற் காணுமே—நாட்டுமிதி
லொன்றையே மூற்றுணரி லொன்றைவிசா ரிப்பதென
னின்றறிந்தே னையா விதை. (கூக)

ஒன்றுபல வென்ன வுணர்வுக்கன் றென்றுணர்ந்தே
னென்றும் விகாரமஃ தெய்துமே—யொன்றுபல
நீரொன்ன லன்றெங்கு நீர்விகற்பிற் கேற்பதுபோல்
யாரறிவா ரிவ்வருமை யில். (கூஉ)

ஒன்றிலே வேறொன் றுறுமோ வுருவருவி
லொன்றிலே வேறொன் றுறுவதென—னன்றே
யருவி லுருவில்லை யாயுங்காற் கண்டாம்
தெரிவி லருவுமிலை தீர்வு. (கூங)

இயற்கையும் வேறுகு மெப்பொருளு மாயின்
பயிற்சித் தெளிவாற் பகையா—மியற்கை
யுலகமே யென்னற்க வோடலென் ஞானத்
திலகலுந் தன்னி லிலை. (கூச)

அறிவே பரமுயிரொன் றுயங்காற் றோர்ந்தேன்
பிறிதென்னல் பேச்சே பித்தற்று—மறிவு
மறிவறி யாமை யடக்காற் செயற்கை
யறியே னியற்கை யகம். (நிநி)

இயற்கையெனல் சும்மா விருத்தலன் றந்தத்
தியையாதே யென்செய்வே னெந்தாய்—முயற்சி
யிருமையும் போக்கி யிறுதி யடையு
மொருமையெனல் தானு யுறல். (நிசு)

தன்னொளியில் வேறு தலைகாட்ட வில்லையேற்
றன்னந் தனியாதல் சாற்றலெவ—னுன்னில்
மூடிவிதொப்ப தில்லையே மூற்றுணர்ந்துந் தானும்
அடிமுடி யில்லாத தால். (நிஎ)

தன்னைப் படித்தார் தடவிலெங்கு மில்லையே
தன்னையே மூற்றுணர்ந்தார் தாமுமிலை—யுன்னு
ரிறுமாப் புறுவதெவ னேன்குருக் கோல
மறுதியறிந் தாரல்ல ரால். (நிஅ)

சிந்தை மயக்கந் தெளியார் குருக்கோலம்
வந்தவருக் கூட்ட வழியாகுஞ்—சிந்தைமய
லின்ப மிஃதெனவே யெட்டா தலைதலே
தின்பமன்றி வேறே துளி. (நிக)

ஞானக் கினியதனை நாட்டலுறுந் நிப்பதனல்
ஞானக் கினியாக நானனே—னேனெனு
நிரிபுடியுந் நிப்பதனற் செல்வ மிதுவே
வருவதுதா னென்னே வகை. (சுo)

ஞானவிண்ணி லெங்கே நணுகும்பூ தாகாயம்
ஞானவிண்ணு வெங்கெங்கும் நானனே—னீனப்
பிறப்புறுவ தெங்கே பினவே நிட்மி
லறுத்தேன் பிறவி யகம். (சுக)

என்புருவா லிப்பே றறுதியாப் பெற்றுநின்றே
னென்குறைதா னுண்டோ வீலேயெங்கு—மன்னுயிரு
மிப்பே றடைவதென்றே வெப்போது நீயிருத்தி
யப்பனே யென்று னவன். (சுஉ)

இன்னதுகொண் டெவ்வகையு மேற்குஞ்சொ லாதவையும்
பன்னுவ தேனோ பலபலவா—மன்னே
யடிநின் னிழல்கண் டடைந்தேன் றிருத்தி
முடிவிதன்மே லில்லே முடிவு. (சுங)

மாணக்கன் சொல்ல மறைந்தான் குருவாங்கே
மாணக்கன் றன்னிலையின் மாறுதே—வீணுகக்
காலங் கழியாது கற்பயுகந் தானிருந்து
மேலு மொழிவான் முடிவு. (சுச)

அருவிலுருக் காட்டா ரப்பாலென் காட்டா
ரருவுருவைத் தாண்டா ரறிவாற்—றெரிவை
யொழித்துப் பரமுயிரை யோட்டாரோ வெங்கும்
மொழிவதெவன் முத்தி முடிவு. (சுரு)

அகவாளி நீலை
முற்றிற்று.

உண்மைநிலை.

அன்னே னிருநிலேயு மாய்ந்துட் புறமெங்கும் [னை
சொன்னவுண்மை யாதென்னிற் சொல்லுவனியான்—அன்
றறிவொன்றே யுண்மை யயலனைத்தும் வேறன்
றறிவா முடிவத னல். (க)

ஞானமன்றி வேறில்லே ரண்ணினு மாயுங்கால்
ஞானமாத் தேர்வதெவ னுட்டமதில்—ஆனுர்
உணர்வை யிருவகைத் தென்றேதினுர் பண்டே
உணர்வன் றிருவகை யுமோ. (உ)

ஆனந்தத்தேடி யதிதூர மென்ற லுத்தேன்
ஆனந்த மிப்போ தணிமைத்தே—ஏனென்றூற்
சித்சோதி நானுந் தெரிசித்தே னுகவிலே
அற்பமும் தூரமிலை யாம். (க)

காலைநடு மாலைதனிற் காணுந்தன் சாயையது
போலச் சுயஞ்சோதி போன்றிடுமே—ஏலச்
சுகமு மிதுபோலத் தூரமணி மைத்தே
அகமமதை சந்றே யறும். (ச)

சுகத்துக்கே தோன்றியநாள் தொட்டிங் கலைந்தேன்
அகஞ்சோதி யாயிங் கறிந்தேன்—சுகநிலையைச்
சித்சோதி மட்டாச் சிறிதுபெரி தாக்காண்பேன்
அற்பமு மையமிலை யால். (ஞ)

சுயம்புநா னுகிற் சுகமுநா னுவன்
சுயம்பகலிற் போகுஞ் சுகமுஞ்—சுயம்பளவே
ஆனந்த மென்றறிந்தே னுனையோ வேறலவே
ஈனமுற லெங்கே யிலை. (ட)

சுகமல்ல வற்றைச் சுகமாத் துணிந்தேன்
அகமென் றறியா ததனுற்—சுகநிமிரில்
ஆனந் தமுநிமிரு மந்தோ வெவரறிவார்
ஆனந்த மின்னநிலை யால். (ஏ)

சோதி யயலாகிற் சுகமு மயலாஞ்
சோதியே யாவுமெனிற் சொல்லுதும்யாம்—ஓதுசுகம்
யாவுமென லென்செய்வேன் யாதியா தப்படியே
ஓவுத லின்றி யுறும். (அ)

சுகமறிவா நிற்கத் தொலையா வலைவேன்
அகமறிவாக் காண வதுவே—இகபரமும்
என்றூற் றுணியாதென் னெம்மனோர் சோதனையில்
இன்றே பருவ மிதில். (க)

சொல்லிற் றுணிவார் துணியார்தற் காட்டெனில்
அல்லும் பகலேவிட லாவதென்—ஒல்லும்
மனித வடிவனேத்து மற்றெதனி லாய்தும்
மனமிருந்தும் போக்கா மயல். (கo)

இடையின்றி யெங்கு மிலகுவதே சோதி
கடையாதி தேடியெங்குங் காணேன்—இடையிற்
கலக்க மூறுவதென் காணுத தோடங்
கலக்கமிது போற்சுகமுங் காண். (கக)

சுயஞ்சோதி தானே சுகமென்னல் தப்பேல்
நயதக்க மாக நணுகும்—அயலாகி
எவ்வுயிருந் தன்சுகம்போ லில்லையதால் நிர்ப்பியுரு
இவ்வுளவு கண்டே னிதில். (கஉ)

சுயஞ்சோதி தற்சோதி சோதித்தார் தாமும்
அயலு மிலையென் றறிந்தார்—அயலாய்ச்
சுகமுறவு தெங்ஙனே சொந்தமிவர் முத்திக்
ககமமதை யில்லாத தால். (கங)

ஞாயமொடு சோதனையை நாடார் குருவெங்கும்
ஞேயமொடு ஞானமதை நீங்கினரோ—ஞேயமொடு
ஞானமுமொன் றுகாக்கா ணண்ணுஞ் சுகதுக்கம்
போனதெங்கே மாயை புறம். (கச)

அல்லவில்லை யென்ன லகலாதொன் றுமளவு
மல்ல லகல்வதென வனையையோ—மெல்லத்
தனித்தனி யாயிற் றடையின்றி யொன்றும்
எனக்கேட்கிற் சொல்வே னிதை. (கஙி)

சுகமு மறிவுந் தொலையா வழக்காஞ்
சகஞ்சிவமென் றேற்றியதாற் றுக்கும்—இகந்து
சுயம்பா விவைகாணிற் சோதனையி லெங்கு
மியைந்தமய லெங்கே யிலை. (கசு)

சுகதுக்கங் காண்பளவுந் தொல்லுலகந் துன்ப
மிகந்துலகங் காணிலன்றே யின்ப—மகங்காணி
லிவ்விருமை யேற்குமே யிவ்வுலகம் பொய்யலவே
எவ்வகையுங் கற்றென் னிலே. (கஎ)

சாமி தொழுதாற் றனியே யிவைவருமேற்
சாமியால் வந்ததன்றே சற்றுமிவை—சாமிமேல்
வைத்துக் கவலையின்றி வாழினம் மிட்டபடி
யெத்தடையும் போவ தெவன். (கஅ)

அறைந்தே னறிவுசுக மாய்ந்தவரு மேற்க
எறிந்தாலென் சொல்லே யியையார்—அறிவுசுகம்
ஒன்ரு மளவு முரூதெங்கு முத்தியெனல்
அன்றேற் றடையெங்கு மாம். (கக)

ஆராய்ச்சிக் கென்ன வதிகியெங்கு மில்லையே
ஆராய்ச்சி தக்க மகற்றுமே—ஆராய்ச்சி
உண்மைமேல் வையா துலகின்மேல் வைப்பதெவன்
உண்மைமுத்தி யெங்கே யுறும் (உ0)

அறிவை யயலின்மே லாச்சிச்சா திக்கிற்
பிறிதாஞ் சுகமதுவும் பேசில்—வெறியகற்றில்
அன்றே சுயம்புமொழி யன்றே சுயம்புநிலை
துன்றுமன்ரு வெங்கே துயர். (உக)

அறிவைச் சுயம்பா யறியார் சுகத்தை
அறிவாய்ச் சுகிப்பதுண்டோ வாயில்—வெறியகன்ரூர்
எங்கணு மில்லையே யென்சொல்வர் முத்தியென
இங்குநகை யாமே யெனக்கு. (உஉ)

சிங்கை கடவாச் சமயமெங்கு மில்லையே
இங்கிறமாப் பாவிருத்தற் கேதென்னே—யெங்கும்
இவ்மய மாகி லெவர்பா லடுப்பம்
அவமா மடிக்கி லவர். (உங)

நானெங்கே யென்றலேவார் நானெங்குங் கண்டதிலே
ஞானஞ் சிவமென்று நாட்டலெவ—னூனே
அகலா தகன்ரு ரரிதரிதே யெங்கும்
அகமறிவாக் காண்பதெவ ணும். (உச)

மின்மினித் தீப மிருபகல்வத் தித்திங்கள்
அன்மிகை போக்கிரவி யாங்காங்கே—பன்மையதாய்
நின்றசுயஞ் சோதியனே நேராகக் கண்டபடி
நின்றநிலே யானுமின்னு நேர். (உடு)

இன்னதுபோ லின்பமு மீங்கே வளர்வதிஞல்
அன்னதுவா யானெங்ங ஞயிடுவன்—இன்னும்
எதுகால மோவறியே னேகமா நிற்றன்
மதியிருந்து மென்னே வகை. (உசு)

அதுவதுவ தாகு மறிவுபோ லெங்கும்
அதுவதுவ தாக வறிந்தேன்—எதுசெய்வன்
சும்மா விருத்தல் சுகஞ்சுகமென் ரூர்பெரியர்
அம்மா வெனக்கரிய தாம். (உஎ)

ஆழ மறிவார்தன் னுழ மறிந்தவரே
ஆழம் பிறிதளந்தென் னுவதெவன்—ஊழை
அகற்றுதெறி யில்லே யதுவதுவ தாஞல்
அகப்பிரமை யெங்கே யறும். (உஅ)

சகமளந்தார் தம்மையெங்குந் தப்பா தளந்தார்
சகம்பிரதி பிம்பமதாற் ரூனும்—அகம்பிரம
மானு ரிதையறிவா ரன்னியர்க்கே தெட்டுமோ
ஊனேநா னென்றுள் ளூறில். (உக)

உடலேநா னென்பா ருணர்வைநா னென்ஞர்
உடலேநா னென்ன வுணர்வே—அடைவதெவன்
அப்படியு மிப்படியு மாயதோரு தண்ணுணர்வே
எப்படிதா னுய்வா ரிவர். (கo)

நானென்னல் சிற்சோதி நானுமவி யாதிருக்க
நானுனு னென்றுடலே நாடலெவன்—நானென்னுர்
ஏங்கணு மில்லையதா லெவ்வா றிஃதுணர்வர்
அங்கலிங்க மாயு மவண். (கூக)

உள்ளுணர்வு நாட்டமிலா ரோதியெவன் ஞானநூல்
உள்ளுஞ் சுயஞ்சோதி யுள்ளொளிரச்—கள்ளமின்றி
யோதினேன் கண்டபடி யுள்ளுணர்ந்திங் கேற்றுய்மின்
யாதிடத்து மிவ்வா றிதை. (கூஉ)

சுயஞ்சோதி நாமே சுகத்துக் கலிவேன்
சுயஞ்சோதி யென்றுந் தொலையா—வியந்தயலே
நானென் றெடுத்திடினு நானுமோ வெவ்வுடலும்
ஞானவொளி நானு நக. (கூகூ)

விளக்கநம் முள்ளம் விடுத்தோம் பராக்கால்
விளக்கமாக் காண்பதினி வேண்டில்—விளக்கத்துக்
காளியிலே யென்று மவலமாப் போதனன்றே
நானெனலைக் கண்டுய்மி னன்கு. (கூஎ)

சோதியுமின் னும்முள்ளுஞ் சோதியா வோங்குதலைச் [றே
சோதியா தேற்றன்மின் சொல்லொன்றைச்—சோதியொன்
மெய்யென்னல் சத்தியமே மெய்யலவே யேனையவை
பொய்பொய்பொய் பொய்பொய்பொய் பொய். (கூடு)

எல்லார்போல் யான்பிறந்தே னிவ்வொளியைக் காண்பானே
எல்லாரு மிவ்வொளியே யீதுண்மை—எல்லாருங் [ன்
காணுத குற்றமே காணுத நானுண்டோ
காணு திறப்பதெவன் கற்று. (கூசு)

சோதிநா மாமளவுஞ் சொந்தமல வேயின்பஞ்
சோதிநம் முள்ளமே சோதிக்கிற்—சோதி
அயலென்பார் கண்டு மறிவதென்றே தாமா
மயல்விடுவ தென்றே மதி. (கூஏ)

புதுமல பண்மல போதமாஞ் சோதி
புதுதென்பார் கண்டார் புதாய்—இதுவறியார்
கண்டபடி பேசிலெவன் காண்பரோ வுண்மைசுகம்
விண்டிடுமோ மாயா விழைவு. (நஅ)

ஆன்மா சுயஞ்சோதி யாகார் பிறந்தலிவர்
ஆன்மா வடுத்தபடி யாருமன்றே—ஆன்மாவைக்
கண்டதுவா நின்றிடுமின் கற்றுரங் காகன்மின்
பண்டைமயல் போகா பறந்து. (நக)

சுகஞ்சுக மென்பதிதே சோதிக்கி லெங்கும்
சுகமென்ப தேனையவை துக்கம்—அகமதை
அற்ற ரிஃதறிவ ரல்லார் பிறந்தலிவர்
எற்றருகுங் கற்று மிவண். (சம)

தன்னிழப்பை யென்னகற்றச் சாதிப்பா னென்பதுமெய்
தன்னிழப்பே சிற்சோதி தானிழத்தல்—உன்னிடுங்கால்
ஆன்மாவை யன்றியிலை யந்தச் சுயஞ்சோதி
ஆன்மாத் தெருளே யது. (சக)

தன்னை யிழத்தலன்றே தன்னிழப்பென் றூர்கருத்து
தன்னை யிழத்தலெனல் தற்கிழமை—அன்னியமேல்
ஏற்றல் பொருந்தா திழப்பே சகமாதி
சாற்றிடுதற் கென்ன தடை. (சஉ)

தன்னைத்தான் சோதியெனல் தன்முடிவிற் ருன்விளங்கும்
அன்னிய மென்ப வலவலவென்—றின்ன
தறியார்தற் கண்டனரோ வாய்ந்துணர்வ தென்றே
அறிந்ததுபோற் சொல்லினென்ன வாம். (சங)

ஆன்மா சுயஞ்சோதி யன்றே லிருளன்றும்
ஆன்மா வெதுவோ வஃதறியார்—ஆன்மாவின்
சேட்டையா லெய்துமிவை சேட்டைபுரி வானன்றே
ஏட்டையன்றிக் காட்டவலா ரில். (சச)

தானுகு மேடே தவிர்க்குமயல் சந்தேகம்
தானே தானுதற்குந் தக்கநிலை—ஏனெ
இதையறியார் ஞானியென லெங்கையலற் ரூரோ
மதிதுட்ப மில்லார் மகிழ்ந்து. (சரு)

ஏதேது மல்லவே யெவ்வுயிரின் சித்தைதாம்
சோதி மயமாத் துலங்கவே—ஈதறியார்
சோதியய லென்பதெவன் சோதனையில் வேறெங்கே
எதேதுந் தானு விருந்து. (சசு)

சோதி யிழக்கச் சுகமூ மிழந்தனமே
ஆதலா லெவ்வுயிரு மங்காக்கும்—மூதுசுகம்
ஆகுமோ வெச்சுகமூ மாங்காங் குருப்படினும்
போகமெனப் பட்டெங்கும் புக்கு. (சஎ)

உண்மைநிலை

முற்றிற்று.

ஜீவகாருண்ணியவிளக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவானுபூதிவிளக்கம்.

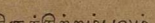

காப்பு.

சுருதிபுத்தி யோடு சுவானுபவ மொத்த
பெருவொளியைத் தெய்வமெனப் பேணி—யுரைசெய்தே
னிந்நூலே யேலாதா ரிவ்வொளியே லார்போலுந்
தந்நிலையை யாயாத தால்.

நூல்.

உடல துயிரன்றே லுடல்பாவ மெற்றிற்
குடனம்பி யென்னே வுறுதி—யுடனழியக்
காண்கின்றே மையமெவன் கற்கி லுயிர்பாவம்
பூண்பதே முத்திப் பொருள். (எ)

உணர்வுதனே யன்றி யுயிர்க்குப் பொருளின்
றுணர்வுநிலை சோதனையா லுற்று—மணமதுறக்
கண்டதுவா நிற்றல் கலங்காத முத்தியென
லுண்டுகொலோ வெங்கேனு மொப்பு. (உ)

இருந்தபடி யென்று மிருப்பதுசித் சத்தி
யொருங்குமன முற்றே லொளிரும்—பெருஞ்சுகந்தா
னக்கணமே யெய்துவதை யாயா மதபேதந்
துக்கத்துட் டுக்கத் தொடர்பு. (ஊ)

மண்ணுன் மதியான் மருளாற் றெருளதனு
லெண்ணுங்கா லொன்றே யெவொருவு—ணண்ணுங்
குணங்குறியாற் பேதங் கொளினு முதலோ
கணமுமிலே பேதமெனல் காண். (ச)

எடுத்த வுடன்மயமா வெவ்வுயிருங் காண்ப
மடுத்த வவத்தைமய மாவ—மெடுத்த
பிறவியெது சொந்தம் பிறழ்வா லளவி
லறிவவத்தை யெண்ணிலபோ லாம். (நி)

அளவுதனக் கேலாக்கோ லன்னியத்தை யெங்ங
னளவிடக் கூடு மதுபோ—லளவுதனக்
கோரா வறிவயலே யோர்ந்தளப்ப தெங்ஙனே
தீரா வழக்கிதன்றே செப்பு. (சு)

உடல்சாக்ஷிக் கொண்டிங் குடலே யளத்த
லுடலன் றுயிரே யுறுதி—திடமதறத்
தன்னே யளக்கத் தகுமன்றே வேனளக்கே
ரன்னியத்திற் காமோ வளவு. (எ)

வெளியி லுடவோ வெளியுடலிற் றூனே
வெளிபிரிதல் கூடல் விவர்த்தம்—வெளியி
லுடலெங்கே யுன்பாவ முண்டா யொழிவால்
விடிற்பாவந் தக்கம் விடும். (அ)

வெற்ற வெளியளவோ வெற்றருடந் தானளவோ
வுற்ற வுடலுயிருக் கோதுவமை—சற்று
மூணுது கண்டு மூணுது கூறத்
தருணமிது வேறின்று தான். (சு)

கடவியக்க முண்டேற் கடத்துள் வெளிக்கிங்
குடலியக்க முண்டா முயிர்க்குக்—கடபாவ
மூற்றவெளிக் குண்டே லுடல்பாவ மற்றதனு
ளூற்றவுயிர்க் குண்டா முடன். (கo)

உருவுட லன்றே வுருவாகத் தோற்ற
லருவெளியி லெங்கே யறியே—மருவெளியு
மெங்கே தெரிவுதனி லென்னிற் றெரிவெங்கே
யங்கங்கு நானே யவை. (கக)

அல்லவவை நானு மவையில்லே யென்னையன்றி
யொல்லும் வகையா லுணருங்கால்—வல்லபமீ
தெல்லா மறிவிற்கே யேதுமியை யாதிசைக்கி
னெல்லா முணர்ந்து மிவண். (கஉ)

அன்னியமுண் டென்றளவு மல்லனே ஞானியென
லுன்னுங்காற் றூ வொளிர்வதனு—லென்ன
செயல்செய்தூ சித்தை சிதையாது நிற்றன்
மயலனேத்து மாண்ட வழி. (கங)

அறிவன்றிக் காட்டி லனேத்து மயலே
யறிவேல் விகார மணுகா—தெறியுன்னிப்
பேத வபேதப் பிணக்கறுத்திங் குய்வதெவ
னேதிற் கடபடம்போ லோது. (கச)

தானுகு மேட்டிற் சகலார்த்த முங்கிடக்க
வேனே வயலேட்டி லேகுவது—தானேதா
னுதற் கிதுதெறியோ வையையோ ஞானியென
லேதுக்கோ காணே னிவண். (கரு)

ஈசனுரை வேதமெனி லெவ்வேட்டைக் கண்டுரைத்தார்
யோசனையில் லாதுரைத்தல் யோக்கியமோ—வீசனுந்தான்
றன்னேட்டி லாதலினுற் றன்னேட்டாற் கண்டுரைப்ப
மென்னே தடையிங் கிதில் (கசு)

சிதாகாய மன்றிச் சிவமாதி யெங்கே
சிதாகாய மாமோ திரிவால்—சிதாகாயந்
தன்னே டெனற்குரித்து சற்றுமய லேற்பதெவ
னென்னே வறியா திது. (கஎ)

தின்னேட்டி லுள்ளவற்றைச் சான்றே ரயலேட்டி
லுன்னித்தன் னேட்டிற்கண் டெய்யவன்றே—வன்னியரு
மன்று வகைந்ததென லாகாதே ரென்னதடை
யின்றினே யோராத தென். (கஅ)

இருந்தபடி யென்று மிருக்கவெனக் கண்டேன்
பெருஞ்சோதி யாகப் பிறங்கத்—தெரிந்து
மதுவாதற் கெங்கு மனந்தக் தடைகள்
வதிதலா லென்செய்வேன் வந்து. (கக)

உருவன்றே லான்மா வுருவாகக் காண்பே
னருவென்னிற் போக்குவரத் தாகா—தெரியாது
கற்று வியப்பதெவன் கண்டவரா ருண்மைநிலை
வெற்ற வருவுமயம் விட்டு. (உ0)

உருவோ வருவோ வுணருந்தகைத்திங்
குருவருவ மன்றே லுணர்வைத்—தெரியாது
கண்டபடி கொண்டிறக்கிற் கண்டு தெளிவதன்றே
துண்டோ ரென்பதனிற் சேர்ந்து. (உக)

அறிவன்றி யுண்டே லறியாமை யென்ப
தறியாமை யன்றி யனேத்தும்—பிறிதென்ப
மின்றே லறிவொன்றே யேகமெனற் கையமெவன்
துன்றுசுக துக்கமெங்கே சொல். (உஉ)

அறிவென்னல் சோதி யறியாமை பாழே
பிறிதென்னல் யாவும் பிழையென்—றறிவொளியை
மாறுது கண்டிருக்கின் மாயா மயமெங்கே
யாருத் துயரே தவண். (உங)

ஒளியே யிருளா மொளியன்றி யெங்கே
தெளிவே மருளாந் திரிபா—லொளியாகக்
கண்டிருக்கி லின்பக் கடலாவ தன்றியுண்டோ
வண்டபிண்டப் பேத மவண். (உச)

உடலோ ரென்றளவு மோயாப் பிறப்பே
திடவறிவை நானென்னிற் தீர்வா—மடையீ
ரினைப்பாறற் கேற்ற விடமறிவே யின்றே
யினைப்பூட்டற் கோர யிடம். (உடு)

சிற்சோதி தன்னையே சிற்றுடலாக் கண்டுழறல்
பற்பலவாஞ் சீவனெல் பார்த்திலனே—கற்பாந்தங்
காயசித்தி பெற்றென் கழன்றதோ வன்னியகான்
மாயுமோ சென்ம வலி. (உசு)

உடலுதிக்கக் காண்ப முயிருதிக்கக் காணே
மூடலோநா மன்றே யுயிரோ—யுடனசிக்கக்
கத்திக் கலங்குவதென் கற்றூரு மென்பதுமை
யுற்றுணரா தென்னே வுயிர். (உஎ)

அறிவே சலமாகு மாகாய மாழி
செறிபூத நான்குந் திரையா—நிறையண்ட
கோடிப் பகுதி குமிழியுடற் பேததுரை
கூடியறி வாதல் குணி. (உஅ)

தன்மருளைத் தள்ளிச் சகமெங்கே யீசனுந்தான்
றன்றெருளைத் தள்ளியெங்கே சாற்றவலா—ரென்னே
வயலாகப் பந்தமுத்தி யாயா தலைதன்
மயலோ தெளிவோ மதி. (உக)

தன்னைத்தா னுய்ந்ததல தன்னையய லாக்காணிற்
றன்னிலையோ சிற்சோதி தானுகு—மன்னவொளி
யாகிவிடி லேதயனு னண்டுமோ நீபவிரு
ளேகல்வர லெங்கே யிதில். (கூ)

சூடரோ யிருளேற் சுடரிலெங்கே வேறேற்
சுடர்போ னிலைநான்குஞ் சொல்லா—யுடனிழல்போ
லாமேன் முதல்விடலை னற்றூகு நம்வழக்கும்
போமாறு காண்பார் புகல். (கூக)

தெரிவின் றடிப்பே செகமாதி யன்றேற்
றெரிவாத் தெளிவதென்ன் நீர்விற்—றெரிவோ
சுயஞ்சோதி லேசந் துணிந்தா ரிஞ்ஞு
ரயலொன்றுங் காணுமை யால். (கூஉ)

பொருளிடங் காலம் பொறிகுணஞ் செய்கை
பிரிபடா தொன்றுப் பிறங்கத்—தெரிவரிதென்
வெவ்வேறுக் கண்டிடுதல் வெஞ்சகமன் மோகமக்கிங்
கிவ்வாறு காட்டுவா ரில். (கூஈ)

மாவி லரிசியென மாலதனிற் பூவென்ன
மேவல் பரம்பொருளே வேறெல்லாம்—பாவனையா
லோயா வழக்ககலா வோயாத் தனுவகலா
வோயாத் துயரகலா வற்று. (கூச)

சும்மா விருத்தலெனல் சோதிதா னுயவிடத்
தம்மா பிரிதனைத்து மாகுமோ—சும்மா
பிறவிதரற் பாலதே பேத விருப்பாற்
றுறவுகொடு மென்னே தூண. (கூடு)

வெளியின் விகாரம் வெளியல்ல வெல்லாம்
வெளியா முடிவதனல் வேரே—வெளியென்ன
லெல்லாமு மல்லவுமென் றேற்பதுபோல் வத்துவுமாம்
வல்லோர் மறுப்பதெவன் வந்து. (கூசு)

மண்ணுடலாக் காண மனிதாதி பேதமெவ
ணண்ணி யகன்றதெது நண்ணுவதெ—னண்ணுதெ
னையமெவன் றேர்தலெவ னுதற்கிங் கேதென்னை
யுய்வதெவ னெங்கே யுறும். (கூஎ)

அறிவன்றி மூன்றவத்தை யம்மூன்றை யன்றி
யுறுகாட்சி மூன்று முளவேற்—பிறவென்ப
மின்றே லறிவாகா தென்று மொருதகைத்தா
லொன்றே பலவோ வுளை. (உஅ)

அறிவே யொளியாகி லன்னியமொன் றில்லே
யறிவே யிருளாகி லந்தோ—பிறிதுண்டா
மெல்லா மனுபவமே யெங்கே தனைக்காணில்
வல்லோரே யேற்பர் மகிழ்ந்து. (கூசு)

மறப்பே நினைப்பா மறப்பே நினைப்பா
மறப்பே நினைப்பா மலியும்—இறுத்தலிலே
நானெனலைக் காணி னணுகா விவையிரண்டு
மேனகலும் வேரு யிவை. (சo)

ஞானவொளி காணுதா னுனைனலைக் காணுதா
னுனுடலே தானுக வுற்றழல்வன்—மானிடனுக்
கண்டு களிப்பதெவன் கற்றே மெனுஞ்செருக்கே
னுண்டுகொலோ சற்று முணர்வு. (சக)

தின்னையய லாக்காண்டல் சற்றுமரி தாகாதென்
றன்னைத்தா னுக்காண்ட ரூனரிதெ—னென்னு
மருளுந் தெருளுமெனில் வாய்ப்பதற்கிங் கேதெ
னுருவரும் காணுதெ னுற்று. (சஉ)

அறிவின் விகார வடுக்கே யுலகென்
றறியாது கீழ்க்கீழ்க்கே ழானு—நெறியறியா
தந்தோ வலிகின்றே மண்ணுந்து நோக்குங்கா
லந்தமோ வெட்டவரி தால். (சங)

உடலு மனமு மொருமூத லன்றேற்
றிடனுகக் கொள்வதெது தீர்வா—விடமின்றே
கண்டு களிப்பதெவன் காண்பானே விட்டயலாய்ப்
பண்டிதரும் வேறென் பகர். (சச)

இயல்பு விகாரத் தியைந்தவாய் தம்போன்
மயல்விகா ரத்தான் மருவு—மயலெல்லா
நின்றும் பயனென்னே நின்மலவான் மாவாமோ
நன்குணர்ந்து மென்னே நலம். (சடு)

நனவின் விகார நனவாதி யென்பர்
நனவெதின்வி காரமோ நாடா—ரனைவருந்தான்
சோதனையாற் கற்றுணர்ந்துஞ் சொல்லால்வா ளாபோனு
மோதுய்வ தென்று மிலை. (சசு)

வெளியின் விகாரம் வெளியாவ தென்னே
களிசெ யுறக்கமிதிற் கண்டும்—வளியாதி
மெய்யென் றழிவதெவன் மெய்யுணர்வ தெங்ஙனுறு
மய்யோபல் கற்று மவம். (சஎ)

என்போலுஞ் சோம்ப ரெவரையுமே கண்டிலன்யா
னன்குணர்ந்த சோதனையா னற்றெளிவா—லென்செய்கேன்
கெட்டே னுலகீர் கெடுவீ ரெனையணுகின்
மட்டின்றிச் செய்மின் வலிந்து. (சஅ)

நினைவே யுலக நினைவொடுக்கத் தெங்கே
நினைவேநீ நானுக நிற்க—நினைவோ
சுயஞ்சோதி லேசந் துணிந்தார் பிழைத்தார்
மயங்கினர் கெட்டார் வலிந்து. (சக)

நானல்லா ரில்லையதா னுனென்ப தொன்றேயா
னானல் லவையெல்லா நானுமோ—நானென்ப
தெல்லா மறிவன்றே வேகநீர் பல்லசுவை
யல்லவோ பேதமெவ னங்கு. (நo)

தூலமொடு சூக்குமம்பாழ் சோதியறி வன்றியிலை
யேலுவதென் சோதனையி லிங்ஙனமா—மூல
மறியாது கற்றெ னழியுமோ சென்ம
மிறைமே லொறுத்தலெவ னிங்கு. (நக)

தன்மருளாற் பந்தமென றன்றெருளான் முத்தியெனன்
மன்னுதற்கு மாறென் மதிகெட்டுத்—தன்மூயல்வென்
றுன்னவறி யாதிறைமே லோதிப் பகட்டிடினுந்
தன்னுமோ பந்தமுத்தி சொல். (நஉ)

தன்மூயல்வாற் பந்தமுத்தி சார்தலறி யாதவரை
யென்கொண்டு நோவ திசைக்கறியீர்—நன்கென்பீ
ரல்லவற்றைத் தெய்வமென வாயா துபசரித்த
லில்லையோ ஞாய மிதற்கு: (நக)

உன்னைப்பார்த் தென்னைப்பார்த் தோதில் வழக்கில்லை
யன்னியமாய்ப் பார்க்கி லறுவழக்கா—மென்னே
பிறவிதொறு மிப்படியே பேர்த்துய்வ தெங்ங
னெறிவதென்றே தூக்க மிலை. (நுச)

காட்சிக் கருத்தைக் கருதிற் சுயஞ்சோதி
மாட்சியெனக் காணுது மாறுவதென்—சாட்சி
பகுதிவிட் டேவிகுதி பார்ப்பவரைப் போலு
மிகவுணர்ந்து மென்னே விடை. (நுடு)

வினுவுக்குத் தக்க விடைதருவார் காணேன்
கனுநனவை மெய்யென்பர் கற்றோர்—மனேவலைவைக்
கும்பிட்டும் போக்கறியார் கூறினுங் காதுகொடார்
தம்பமோ மானிடரோ தான். (நுசு)

அகம்புறத்திற் காண்ப வனேத்து மறிவென்
றிகந்தபடாக் காண்பா னெவனே—லகந்தையின்றி
அவ்வவனு மிவ்வினு மெவ்வெவனென் றோர்ந்திட்டான்
அவ்வவனே யாஞ னசி. (நுஎ)

பிள்ளே பெரியோனுப் பிறவிதொறு மிவ்வாறே
லெள்ளளவு மோய்வுக் கிடமெங்கே—பிள்ளே
படிப்பெனலும் பூரணமும் பார்க்கி லவைபோன்ம்
படித்தமுடி பெங்கே பகர். (நுஅ)

அறிவான தெய்வமே யாயுங்கா லுன்னைப்
பிறிதோர் தூணேயின்றிப் பெற்றே—னெறிகாணே
னுய்வகைய தின்னதென வோதித் தணிந்திடுதி
மெய்மெய்மெய் மெய்மெய்மெய் மெய். (நுக)

சுயம்பிஃ தென்பஞ் சுசாதியாதி யின்றேற்
சுயம்பிஃதென் றுயாது சொல்லாற்—சுயம்பிஃதென்
றோதித் திரிவ ருயர்வுபெறற் கென்னென்பன்
சாதிக்கு மூடமது தான். (சுo)

வெளியன்றி யாதானும் வேறுகின் ஞான
வெளியன்றி யாதானும் வேறு—மளவைகொடு
சோதனைஞா யம்பொருத்தஞ் சூழ்ந்திசைக்க வொண்ணுதேல்
யாதுகற்று மென்னே விவண். (சுக)

வெளிகாணத் தோண்டில் விரவுமண் ஞான
வெளிகாணத் தோண்டில் விரவும்—வளியாதி
தத்துவங்க ளென்னிற் றனித்திருப்ப தெங்ஙனே
வெத்தனைதான் கற்று மெவன். (சுஉ)

கடவுளவாத் தோற்றுங் ககனம்போ லெங்கு
முடலளவாத் தோற்று முயிர்தான்—கடவெளிபோற்
போக்குவரத் தில்லாப் பொருளதன்றே வான்மநிலை
சாக்குறிப்ப தென்னே தவிர்ந்து. (சுங)

நானே யுலகொடுபாழ் நண்ணுஞ் சுயஞ்சோதி
நானே யிவையளவாய் நண்ணுவதூஉ—நானெல்லா
மித்தகையா நிற்பதினு லெங்ஙன் பலவென்ப
மொத்துநின் றுய்மி னுணர்ந்து (சுச)

உடலனைத்தும் வேட முயிர்வேட தாரி
யிடரே யுடனம்பி லெய்துந்—திடமே
யுயிர்பரஞ் சோதி யுறுதியதாய்ப் பற்றி
லயர்வனைத்து மொக்க வறும். (சுடு)

நீணபா லிடமெங்கே நீரத் தெளியி
னிணையிலறி வன்றியெங்கே யெங்குந்—தணிபிதுவே
வேதாந்த மொன்றென்னல் வேறில்லை யீதாகு
நாதாந்த மூங்கழன்ற நாள். (சுசு)

அயலுலகம் போல வறிவுகா ணுதென்
பயில்வின்றே லெப்பிறப்பிற் பண்டேற்—பயில்விறுதி
யெங்கே யிலையே லிருவினைக்கு மாதென்னை
யெங்கே வினைமுதலி லிங்கு. (சுஎ)

உடல்வெளி நாட்டத் தொருபற்று மெய்தா
துடனுட்டத் தெல்லா முறுமே—தடையின்றிக்
கற்றே மெனுஞ்செருக்காற் காணே மொருபயனு
மூற்றுநின் றேரா ஜறின் (சுஅ)

சிந்தை மருளே செகம்பாழ் தெருளெனலோ
வந்தமில் சோதி யகன்றனரார்—சிந்தைசெயாக்
குற்றத்தா லன்றே குறையொன் றுளதானெங்
கற்றுணர்ந்து மோராதென் காண். (சுக)

திரும்பிப்பா ரென்றுன் திரும்பாதை யென்று
னருங்குரவ னூரோ வலதைத்—திரும்பி
னயலின்றி வாழ்ந்திருப்ப ரன்றேற் கெடுவர்
மயலகன்ற தாரோ மதி. (எ0)

படிப்பான் படிப்பொலியின் பாரமார்த்தி கத்தைத்
தடுக்காது சோதனையிற் சாற்றி—னெடுப்ப
மிலேயேற் படித்ததெவ னெம்மயக்கந் தீர்ந்தி
ருலேவதெவன் கற்பனையி னுற்று. (எக)

சத்துருவு மித்துருவுஞ் சந்ததமு நானேனான்
மித்தைசெயிற் சத்தாக்கும் வேலையதாற்—சத்தலதைச்
தன்னேத்தா னேதற்குச் சந்தேக மூற்றதெவ
னென்னத்தாற் சான்றே ரொனல். (எஉ)

புண்ணிய பாவம் புகுமுயிர்கட் கில்லேகிலே
யெண்ணித் துணியாதிவ் கேதுரைப்பீர்—கண்ணிழந்தீ
தோதுஞ் சுயம்பறியீ ரிப்போதே கண்ணொமின்
யாதுமய லின்றி யிவண். (எங)

ஊமைக் குடம்போ லொருபொருளே யென்றுணர்மி
னூமை மொழியா லுயர்குருவா—லாமைபோ
லேந்தடக்கி லென்னபய ஞராருந் தானுகச்
சிந்தைமய லற்றிருத்தல் தீர்வு. (எச)

அல்லதைநா னென்றளவு மல்லதையே சாமியென்ப
மல்லதையே லோகமென்ப மாமெங்கே—செல்வ
முதற்கருவி கண்டிலயம்யா மூன்றிற்கு மென்னி
னெதற்குத்தான் கற்றேமோ விங்கு. (எடு)

இப்பிறவி யன்றுயு மிவ்வுடனு மாயதெவ
னிப்படியே யெப்பிறப்பு மெய்துமன்றே—தப்பித்துத்
தாக்கற்று நிற்பதெவன் றக்கநெறி முட்டலெவன்
றீர்க்கும்வகை யெங்ஙன் றெளிந்து. (எசு)

ய்ானுள னென்னி லெவர்கண்டார் தற்சொருபம்
யானில னென்னி லிசைத்தவன்யார்—யானெனலே
யுள்ளதில தென்றேற்கி னெப்பற்ற மெய்ப்பொருளு
முள்ளதில தென்றே யுறும். (எஎ)

கண்ணுலகைக் காண்பதன்மூன் கண்ணொளியைக் காணி
னெங்கே, கண்ணொளியாய்ச் சோதனையிற் காண்பானேன்—
கண்ணொளிபோற், காணிற் கருத்தையுந்தான் காணுமோ
துக்கசுகம், வீணிற் பிதற்றலெவன் வேறு. (எஅ)

ஐயந் திரிபே யளவின் மதபேத
மையந் திரிபகல்வே யத்துவிதம்—பொய்மெய்யை
நானெனலிற் காணலா நம்பிக்கை சோதனையி
லேனமக்கிங் கைய மிதில். (எக)

தெரிவொன்றே யாங்காங்குத் தேகத்தை நானென்
றுரிமையாய்க் கண்டிழப்ப வோர்ந்தும்—தெரிவதனை
விட்டுடலைக் கொள்வதெவன் வீணுய்ப் பிறந்திறக்க
மட்டின்றிக் கற்றீர் வலிந்து. (அ0)

அறிவைப் படியீ ரயலைப் படிப்பீ
ரறிவை யறீயீ ரயலை—யறிவீ
ரறிவைச் சுகியீ ரயலைச் சுகிப்பீர்
பிறவி யறுப்பதெவன் பின். (அக)

பழுதைபாம் பென்ற பயமுந் தெளிவும்
பழுதையிலெங் கேபரத்திற் பாராய்—வழுவெங்கே
தன்மருளுந் தன்றெருளுந் தள்ளிவந்து போயதெது
வொன்றுமிலை வீணு யுறும். (அஉ)

நினைவொன்றி லொன்று நிசழாத தென்னை
யனையதா நாமாவ தாலே—பினையன்று
தன்னறிவைக் கண்டிடத்திற் சங்கை யறுவதன்றிப்
பின்னுன்று லென்னல் பிணக்கு. (அங)

மெய்யெனினும் பொய்யெனினும் வேறுக மாறிற்றே
வையத்தி னுண்மைகண்ட வல்லரார்—மெய்யுணர்வைக்
கண்டவரே வேறல்லர் கண்டவர்போற் பேசிடினும்
விண்டவரோ துக்க மிகை. (அச)

அகம்புற மில்லா வறிவிலக்கு வாய்க்கி
னகமமதை யெங்கே யணுகு—மிகலா
வகம்புற மூள்ளவுரு வாகலக்கு வாய்க்கி
னகமமதை யெங்கே யறும். (அடு)

கருவினின்று போந்த கலக்க மறவா
ரொருவரு மில்லை யுளரேற்—கருவதனின்
மீண்டும் புகாநெறியை மேவப் பெருதவென்
வேண்டல்வேண் டாமைதனை விட்டு. (அசு)

சும்மா விருக்குஞ் சுயஞ்சோதி யேயன்றி
யம்மா பிறிதொன் றறிந்திலனே—சும்மா
பசுபதி பாசமெனல் பாரார் பிதற்றே
நிசவடிவ மின்னதென நின்று. (அஎ)

தானு மறிவே சகமாகி யன்றுகி
யானு வொளியா யமைந்திருக்க—வேனை
வறியாது மாந்த ரகமமதை யாகி
வெறிகொண்டு போன மிகை. (அஅ)

நினவி லுடலா னனவொழிவி லாரான்
கனவொழிவி லாராஞக் காண்பந்—தினமூகமை
யையோ மனிதனென லாயின் மிருகமே
யையோ வடிமையென லார். (அக)

உடனுட்டந் துன்ப முயிர்காட்ட மின்ப
முடனுட்ட நாசமே யுண்மை—மடமையாற்
குனியமா மென்னிலது சூழுந் தனைநீக்கி
நானெனலைக் காட்டு நலம். (கூ0)

உறக்கந் தெளியி லுடனுமாக் காண்ப
மிறந்துவிடிற் காண்ப தெதனைப்—பிறவிதொறு
மிவ்வாறே மேல்கீழா யீங்கிருக்கி னேய்வெங்கே
யெவ்வாரே வுய்துமினி யாம். (கக)

சிந்தை யுலகாத் திரியாதா னொருமிலை
வந்து கடவுளெனல் வாய்ப்பேச்சே—சிந்தைமய
நீர்வகையீ தாயின் சிரவண னிப்பகுதி
யோர்ந்து தெளிவதெவ னுற்று. (கூஉ)

அகம்புற மேற்கி னதுபூ ரணமன்
றகம்புறமே லாதே லயனுன்—புகுதலெவ
னின்னவழக் கறுக்கா தெதுசாமி யென்றிடுத
லன்னக் கொழுப்பி னகம். (கங)

அறிவே திரிபுடியா யன்றுகி நிற்ப
தறிவான ரன்றே வறிவர்—பிறிதானு
நேற்பதெவன் காட்டிடினு மென்சொலினுந் தூடிப்பர்
நாற்கான் ஞமலிபோ னன்கு. (கச)

சிந்தைக்குப் பாரஞ் செகத்தே பிறிதில்லை
வந்ததுநம் மாலென்னல் வாய்மையே—அந்தசுமை
சோதனையிற் றீர்ந்து சுகத்தைத் தருவதனல்
யாதுமுரண் சொல்வீ ரிசைந்து (கஞ)

சிற்சோதி யன்றித் திரிபுடதா னின்றெனலைச்
சிற்சோதி காணிற் றெரியுமே—சிற்சோதி
யொன்றுமல பல்லவல வுள்ளதல வில்லதல
வென்று மொருததைத்த தே. (கசு)

உலகா யதைக்கொண் டுலகை யறுப்பா
நிலகுவர் தானுக வெங்கும்—பலகற்றீ
ரிந்நிலைக்கு மாறு வெதுசெயினு நீங்குமோ
வன்னிய மெல்லா மகம். (கஎ)

உடலிலக்கே துன்ப மொழித்தலே யின்பந்
தடையுளவோ சோதனையிற் சாரின்—ம்டமகன்றீ
ரிந்நிலையே யுய்வதற்கிங் கெட்டுணையு மையமிலை
யன்னியம தெல்லா மவம். (கஅ)

ஆயுமிடத் தொன்று வலதேற் பலவாத
னீயன்றே நீயென்று னீகெடுவை—யாயதரி
தென்றுர் சடகோப ரிம்மொழியே வேதமுடி
பென்றென் றடுப்பா ரெவர். (கக)

நீனைவளவா யிவ்வுலக நிற்குநிலை யென்ன
னீனைவன்றிக் கண்டவரார் நித்த—நினைவென்னல்
சிற்சோதி லேசமதாஞ் சிந்தித்துங் காணரா
ரற்பரே வேறென் பவர். (க00)

அறிவின் றடிப்பே யனைத்து மெனல் பொய்யோ
வறிவா விளங்குவதென் ஞயி—லறிவென்னல்
சிற்சோதி காணதார் செப்பித் திரிவதென
னற்பமும் போகா வயல். (க0க)

உடற்சமாதி மீளு முரன்சமாதி மீளா
திடரகற்றுங் காணும லென்றுந்—திடமதுறக்
கற்றீ ருடலயலே கல்லெறியில் வீழாவோ
சற்று முணர்விலிரோ தான். (க0உ)

ஞானமுதற் காரணமா நாட்டுவன்யா னெவ்வெவைக்கு
மீனமுரு ருண்டோ வெதிர்மறுத்துத்—தானறிவா
நில்லா தெவன்கற்று ஞேயநிலே வாய்ப்பதெவன்
சொல்லாலே போமோ துயர். (கஂங)

அனுபூதி யென்னு மரியநிலே வாய்க்கத்
தனுவறிவே தானுகத் தன்னிற்—பினமின்றி
யென்று மொருதகைத்தா யேக வெளியொளியாய்
கின்றுதனிக் காண்பார் நிலே. (கஂச)

பார்ப்பானேப் பார்க்கிற் பரஞ்சோதி யாயொளிரும்
பார்க்கத் தெரியாதேற் பாழுலகாந்—தீர்க்கத்
தெரிசனமுஞ் சித்திகளுந் தீர்க்குமோ மாயைத்
திரிபுதனே யாயாத் திசை. (கஂடு)

சுயஞ்சோதி பின்னர்த் தொடர்வாருக் கென்றும்
பயகம் பனமிலேநீ பாரா—யயலேற்
றவமூந் தவமுடையார்க் காகு மெனலே
யவமே பலகற்று மாம். (கஂசு)

உருவே லருவே லுளக்கென்ன சும்மா
விருவென்னி லாகார மெய்திப்—பரதவிப்பே
னுய்ந்துசும் மாவிருப்பே னுனதுவென்போனதுவென்
மாய்ந்துபிறப் பேனே வதை. (கஂஎ)

அருவையுரு வாக்கி யதுவதுதா னுகி
யருவாகி லென்னே வழுகை—யருவுருவை
யாயி லறிவன்றே வன்னதுவு நாமன்றே
வாயதய லெங்கே யவம். (கஂஅ)

மூன்மெய்போற் பின்பொய்போன் மூட்டிநின்று தோற்
றலெஃ, தன்னவா றேர்ந்ததெதிங் காய்ந்துணர்ந்தோர்—
சொன்னு, ரறிவெனற்கென். னுட்சேப மாங்காங் கிலையே,
நெறிபிறழி னென்னே நிலே. (கஂக)

எவ்வுயிருஞ் சிற்சோதி யேகவெளி யாயிருக்க [துங்
வெவ்விதத்தா லன்னியத்தை யானெனதென்—றெவ்விடத்
கண்டு களிப்பதெவன் கற்றோரு மற்றோரு
மூண்டுகொலோ வாய்தலின்க ணுற்று. (ககo)

தன்னே விகாரித்துத் தான்காண் டலவும்விடா
தன்னியமேன் மோக மகல்வதெவன்—றன்னேத்தான்
காண்ட லொளிநாட்டக் கண்ணகலாக் காட்சியெனல்
தீண்டுமோ சென்மமெனுந் தீ. (ககக)

உடலசைவுக் குண்டிங் குணர்வசைவுக் கெங்கே
யிடம்வெளிபோற் காணுத தென்னே—மடமைக்கு
ஞானமிட மாவதுபோன் ஞானத்துக் கேதிடமோ
தானிருமை யாகாமை தான். (ககஉ)

உருவக் கதையே யுரைக்குமெவர் வேத
மருவக் கதையெங் கறியே—முருவருவம்
போதமன்றி யில்லையப் போதமா னன்றியிலை
யேதுளது நானன்றி யிங்கு. (ககங)

தன்னே யயலாகத் தான்காணின் மானதமாந்
தன்னேத்தான் கண்டிருக்கிற் சால்புணர்வாம்—பின்னமிலை
தானே யிருமையதாற் சார்த னடங்கிலையே
யேனே விதிலைய மிங்கு. (ககச)

சூயஞ்சோதி தானுத் துறைகா ணளவு
நயந்துயரே யன்றி நவிலேம்—வியந்தெதிலுங்
காரியத்தை காரணமாக் காணு மயக்கதனு
லாரியத்தில் வல்லமையென் னும். (ககடு)

சுகதுக்கந் தாக்காச் சுகமொன் றுளது
விகபரத்து மென்று மிணையே—தகமதுறக்
கண்டேன் பரஞ்சோதி காரணமா வென்னென்ப
னெண்டிசையுந் தானுக விங்கு. (ககசு)

எண்ணத்தை யன்றியொன்று மீதென்று காட்டறியோ
மெண்ணமே யிவ்வுலகா யேலாதெ—னெண்ணமூந்தான்
செய்கை முதலாமோ தேடிற் குணமாமோ
வுய்வதெவன் பண்பியைக்கண் டோர்ந்து. (ககஎ)

உருவப் பலனு யுழல்வதினுற் றுக்க
மருவா யுழல்வதனு லாமோ—விருமையுந்தா
னில்லே யறிவன்றி யேற்குமோ சத்தெனலைப்
புல்லறிவோ ரேற்பார் புகழ்ந்து. (ககஅ)

காட்சிப் பொருளாற் கருத்துப் பொருள்காணுங்
காட்சி மிதப்பாற் கருத்தண்டாய்—காட்சிப்
பொருளாயிற் சித்தாப் புகுவதனு லேனைப்
பொருள்வேரே சித்தாப் புகும். (ககக)

சர்வமித்தை யென்பதூஉஞ் சர்வம் பரமெனலூஉஞ்
சர்வ மூணர்ந்தக்காற் சத்தியமே—சர்வமெனல்
சித்துசட பேதமெலாஞ் சீர்தூக்கி யாயுங்கா
லுத்தியுடன் சோதனையு மொத்து. (கஉ0)

அறிவுக் கறிவே யயலாகத் தோற்றும்
புறத்தகத்தும் வேறு பொருளின்—றறிவோ
சுயஞ்சோதி மாறுகத் தோற்றல் விகாரஞ்
சுயஞ்சோதி காணுத் துணிவு. (கஉக)

உபாதான மன்றி யுபாதேய மில்லே
யுபாதேய மன்றே வுலக—மபாவமதேன்
மெய்யோ மலடிமகன் மெய்யோ வசைவாதி
பொய்பொய்பொய் பொய்பொய்பொய் பொய். (கஉஉ)

உடல்குழவி யின்றே லுடல்கிழம துண்டோ
வுடல்போ லுணர்வுக்கு முண்டோ—திடமதறக்
காணே னதுவாகிற் கற்பனைக ளற்றதன்றே
கோணுமோ சோதிக் குறி. (கஉங)

உடற்குழவி தொட்டிங் குடற்கிழம தந்த
மூடலுக் கபாயமென லொன்றே—திடனின்றே
சிற்சோதி யென்னுஞ் சிறுகுழவி யந்தமட்டும்
பற்பல சென்ம பயம். (௧௨௮)

அறிவாங் கடலி லறிவா மலமே
லறிவா மிலதா னலையு—மறிவினுண்மை
யாழ மறியி னகலுமே யித்தனையும்
பாழுலகம் வேறுமே பார். (௧௨௯)

அறிவென்னுஞ் சிற்சோதி யாங்காங்கு காணி
னறிவே னிறைவெங்கு மாகும்—புறமின்றிக்
கற்பனைக ளற்றநிலை கண்டிலமே யின்னதுபோ
லற்புதம்வே றுண்டோ வகம். (௧௩௦)

என்று மொருபடித்தா யெங்கு மறிவிருக்க
னன்றென்றுந் தீதென்று நாடலெவன்—சென்றெங்கு
மையோ வறிவன்றி யைந்தா றறிவெங்கே
மெய்யாகக் கொள்வதெவன் மேல். (௧௩௧)

அறிவாம் படத்தி லமைசித் திரங்க
ளிறையாதி மூன்று மெவையு—நிறைவே
கற்பனைகள் வேறன்று காணவே காட்டுதும்யாஞ்
சிற்சுக னாகச் செறிந்து. (௧௩௨)

ஞானச் சுடரி னனவாதி போயதெங்கே
ஞானச் சுடரா நனவாதி—ஞானத்
திரிபென்னிற் காட்டறியீர் நீரா மயக்கக்
கருவறுவ தெங்ஙன் கடை. (௧௩௩)

உலகுண்மை யென்பா ருலகா யதரோ
பலபோகம் வேண்டிப் பணிவ—ருலகிறைதா
னுள்ளதுபோற் பாவித்திங் குள்ளமதைப் பாராத
கள்ளருக் கென்னே கதி. (௧௩௦)

கண்ட பொருளிடமாக் காண்ட லறிவன்றே
லுண்டோ புடைபெயர்ச்சி யோடிவரக்—கண்டதின்றே
லன்றே விகார மறிவன்றேற் றோராதே
னன்றே சுயஞ்சோதி யா. (கசுக)

ஞானசுயஞ் சோதியொன்றே நானெனதென் றேரிரண்டா
மீன வபிமானத் தேங்கலெவன்—ஞானச்
சுடராகாக் குற்றமன்றே தொல்வினையேன் கூறன்
மடமைகுரு சொன்ன மதி. (கசுஉ)

உணர்வுண்மை யன்றே லுலகுண்மை யென்ப
மூணர்வன்றிக் காட்டி லுலகைக்—கணிப்பரிதே
லெத்தை யெதுகாண்ட லெத்தை யெதுசுயித்தல்
வித்தையன்றிக் காட்டுதுமோ வேறு. (கசுங)

வித்தைக்கு வித்தையெனல் வேத முடிவன்றே
வித்தைவிளங் காவிடத்து வித்தையன்றே—மித்தை
வளர்க்குங் கருவி மலடிமைந்தன் போலாம்
விளக்குமோ தன்னை விளைந்து. (கசுச)

திரிபுடிதா னெங்கே தெரிவன்றி யெங்கும்
திருவியமெல் லாந்தெரிவேற் றேரின்—வருமோ
சிறிதும் புடைபெயர்ச்சி சித்தினது தோற்ற
மறிவொன்றே யுண்மையென லாம். (கசுடு)

உயிருக் குடலு முடலுக் குறவு
மயலும் பகைவேட மாகுங்—துயரன்றே
மாற்றின் முதல்வேட மாளுமே யேனையவை
சாற்று கணமதனிற் ருன். (கசுசு)

உயிர்சுயஞ் சோதியென வுண்மையாக் காணின்
மயலனைத்து மக்கணமே மாயும்—பயகம்ப
ஞதியிலை யென்சொல்வ ஞன்ந்தப் பேறதனை
யாதியந்த மற்றநிலை யால். (கசுஎ)

யானேபொய் மெய்யென்னல் யாரு முடிவதனுன்
ஞான தினகரனே நானென்னல்—ஞானம்
பராபரமாய் நிற்குநிலே பார்க்குங்கா லெங்குஞ்
சராசரம தென்பதிலே தான். (கஙஅ)

நானென்னல் சித்சோதி நானுகார்க் கென்கற்று
மூனுடலே நானென்ன லோடுமோ—வீனமுறக்
கண்ட பொருளிடங்கள் காணு தறிவாமோ
வெண்டிசையு மில்லாம லே. (கஙக)

அறிவாக்கார் யாது மறிவா யிருக்க
நிறைஞானப் பேற்ரு னிலேயென்—குறைநிறைவாய்
வாயாற் பிதற்றலெவன் மாயா சகத்தோற்றந்
தேயா சிறிதுஞ் சிதைந்து. (கசo)

சித்தப் பிராந்தி செகப்பிராந்தி யென்பவற்றுட்
டித்தப் பிராந்தி செனியாதேல்—மற்றைச்
செகப்பிராந்தி யென்செய்யுந் தீரா நிழலா
யகத்தொளியா நிற்கு மமைந்து. (கசக)

உணர்வே யுலகவ் வுணர்வே யொளியா
முணர்வின்றேற் சாந்த முதியா—துணர்வொன்றே
சத்தியஞ் சத்தியஞ் சாதிக்கில் வேறெல்லா
மித்தைமித்தை யென்றே விடும். (கசஉ)

ஆயி னறிவா மயலனைத்து மாவதெவன்
ஞாயமதாற் போதித்தே னுனைனக்கு—வோயா
தெனக்குநான் சத்துருவே யேனையரு மிங்ங
னுனற்கரிய சோதி யுற. (கசங)

அதுவதுவாத் தோற்ற லகமன்றி யெங்கே
யெதுவஞ் சுயம்பா யிலேயே—யதனைப்
பழிப்பதெவன் வேரூய்ப் பகர்வறியீ
ரொழிப்பதெவன் சென்ம முறல். (கசச)

ஒளிநாட்டம் போக்கி லுலகாக நிற்பந்
தெளிவின்மை காரணத்தாற் றோரி—னெளிதி
னகம்பிரம மென்ரு னரனு மறியா
தகங்கொண்டு வைவதென்ன வாம். (கசஎ)

பொட்டக்ராப் போலவே போனவெலா நானென்னீர்
சுட்டிகா னென்பதெங்கே சோதனையி—லெட்டீ
ரயலே யளப்பதெவ னேயையோ பாவ
மயல்போக்க லெச்சென்ம மாண்டு. (கசசு)

அறிவே யிருளா மறிவே யொளியா
மறிவன்றி யில்லே யயரு—னறிவன்றிக்
காட்டீ ரணுவுங் கதைகாட்டு வீர்சும்மா
வோட்டுமோ நம்மயலே யுற்று. (கசள)

எந்நிலைய னெவ்வணத்த னெப்பெயர னெத்தொழில
னன்னவன்ன வாறுகா ணுதலா—லென்னேகா
னெவ்வாறுய்க் காண்ப னிலையே நிலையாக
வெவ்வாறிங் குய்வ திலே. (கசஅ)

அவத்தைதொறு மெவ்வாரே வவ்வாரு யென்னே
யவப்பிறவி தோறு மறிவ—னெவற்றிலுநா
னிப்படியே யாகி லெதுதானே சொந்தகா
னெப்படிதா னுய்வ தினி. (கசக)

உடல்பாவந் தானே யொழியாப் பிறவி
யுடன்மயம்யா மாதலினு லுண்மை—யிடமாக
விப்பிறவி சாட்சி யினியேனும் போவதெங்ஙன்
கைப்பிடிமி னுண்மைநிலை கண்டு. (கடo)

அறிவென்னல் சித்சோதி யன்றேற் பிறிதாம்
பிறவொளிகள் யாவும் பிறிதேற்—பிறவனேத்து
மில்லையென லெங்கே யிருக்கி லறிவுண்மை
யல்லவே யாராய்ந் தறி. (கடக)

அதுவது வாத லறிவே பிறிதே
லதுவது வாகி லகற்றே—மெதுவு
மியையா தறிவே யியைவதாத் தோற்று
மயல்போலென் றெங்கு மறி. (கடுஉ)

அகவிருளைக் காண்பா ரகவொளியைக் காணு
ரகவொளியைக் காண்ப தருமை—யகவொளியே
முத்திக்கு வித்து முறையிடினும் வேறின்றி
யுத்திக்கு மொத்தே யுறும். (கடுஊ)

அகவொளியைக் காண்பா ரகம்பிரம மென்ன
னகைமுகங்கொண் டேற்பர் நயந்தே—யகவிருளா
லொன்று மிகழ்வதனு லில்லதோ மெய்யொளிதா
னென்றுய்வார் தற்கண் டிவர். (கடுசு)

ஆன்மா வொளியென்ன லாச்சரிய மல்லவே
தான்காணுத் தப்பிதமே தப்பாகு—மேனிகழ்வீர்
நானெனா னுக்காணீர் நாட்டவிழப் பேன்கல்லீர்
போனகமே நற்கதியாப் புக்கு. (கடுடு)

ஓர்வதிதை மானிடமே யுண்டோ பிறசென்மஞ்
சார்வுநமக் கான்மாவே தக்கதி—சார்வாமே
தேகஞ் சடமன்றே சென்மந் துணையாமோ
யூகியா தென்னை வுடல். (கடுசு)

அகவொளியான் மாவென்ன லற்புதமென் றேற்பீர்
செகமதனை யின்னதெனத் தேரீர்—மிகுதியாக்
கற்றென் பயன்கண்டீர் கற்றுய்மி னுன்மாவை
யுற்றதுணை வேறெங் குள. (கடுஎ)

தடியைநா னென்பீர் தடியன்றே தேகந்
தடிசாமி யென்னல் தகுதி—கெடுதியோ
வைவதெவ னுசாமி வாதத்தை யேயோரா
துய்வதெவ னெப்போ துறும். (கடுஅ)

தேகக் கொழுப்பன்றே தேராது வைவதிவை
யாகநா னுமோ வறிவன்றே—வேக
மகம்பிரம மென்பதற்கே யாக வியையுஞ்
சுகதுக்கம் போக்குந் துணை. (கடுக)

அகம்பிரம மென்பதனை யார்தடுப் பாரோ
வகமறிவென் றேலா தழிவர்—மிகுதியாய்
ஞானியென் றேற்பதெவன் ஞான மூகந்தறியா
ரோனிவர்க்கு வாத மிது. (கசுo)

அறிவன்றி யெங்கே யயலக மென்னல்
வெறியாற் பிதற்றலெவன் வேறு—நெறியாகக்
காட்ட வகையறியீர் கைம்பெண்கள் போலழுவீர்
எட்டிலன்றிக் காட்டீ ரிதை. (கசுக)

புத்திகெட்ட மானிடரே புத்தியோ வைவதிதை
யுத்திக்கு மாறென்னை யோராதென்—கத்தபத்தை
யேனெவ்வீர் கோப மெவனே வரற்கறியே
மூனுடலி யானென் றுவந்து. (கசுஉ)

அறிந்தார் பிழைப்பா ரகமமதை யின்றி
யறியார்பிழைப்பதெவ னந்தோ—வறிவே
யகம்பிரம மென்பதொக்கு மாயாது வைவேன்
செகமின்றிக் காணுத் திறம். (கசுங)

நும்மினுந் துட்டரெவர் நோக்காது வைவதனு
லம்மம்ம வீதென்ன வாச்சரிய—மெம்மையினுங்
காணும் பிறப்பகறல் கற்றென் பயன்கண்டீர்
நாணுதிங் குய்வதெவ னுய். (கசுச)

ஆன்மாவுஞ் சோதிதனி லாறிவா ரிவ்வுலகை
யான்மாதான் ஞானமன்றே வாயுங்கா—லான்மாவைக்
கண்டா ருலகைக் கணிப்ப ரஃதன்றிக்
கண்டார் கணிப்பதெங்ஙன் காண். (கசுடு)

ஆன்மாவைக் காண்ட லருந்தவத்தா லன்றியிலே
யான்மாவல் லாவுயிர்க ளாருண்—டான்மாதா
னுகுபெய ராநிற்கு மாரறிவா ரிவ்வருமை
யாகமே தானுத லால். (கசுசு)

உடன்மட்டாக் காண்ட லுயிரொன்ப தாகு
முடல்பூத மன்றி யுளவோ—திடமாக
வாயி லதுவு மறிவா மறிவாத
லாயதான் மாவென்ப தாம். (கசுஎ)

உடல்பந்தம் யோக முணர்வுபந்த ஞானந்
தடையே தெதிர்மறையாச் சாற்றிற்—கெடுவர்
மனமடக்கல் யோக மயலறுத்தன் ஞானம்
பிணைப்பயனுண் டென்னல் பிழை. (கசுஅ)

பிறவி யறுக்கப் பிறிதில்லை யுத்தி
யெறியன்மி னென்சொல்லை யெங்கு—மறிவுடையீர்
தானேதா னுகத் தகுநெறியீ தன்றியுண்டோ
வேனே வுடன்மயக்க மிங்கு. (கசுக)

உலகுண்மை யென்று மொருவரசத் தென்றுங்
தொலையா வழக்காத் தொடர்வே—னிலையா
வறிவாகுங் கோலா லளந்தனே யோர்ந்து
நெறிநிற்ப தென்றே நிலைத்து. (கஎ0)

ஒருபோ தலகா வொருபோது பாழா
மருவுவது யாதா மதியா—தருவையே
நானென் றழிவீர் நடுநிலையி னிற்பதென்றே
ஞானதனு வாய்ப்ப தெந்த நாள். (கஎக)

ஒயாத் திருத்தி யுவப்பதுநா னன்றியிலை
யோயாது தந்துநா னுயாதென்—மாயா
மயக்கமிதை மாற்றுது வந்தமட்டும் பேச்சேன்
மயக்கறுமோ சென்ம வகை. (கஎஉ)

இயையாத நானே யியைவதாக் கொள்வீ
ரியைவ தெவர்பா லிலையே—மயலகன்று
நானேநா னுகும்வகை நாட்டப் படிப்பிலையே
யூனேநா னென்றுழல்வீ ருற்று. (கஎசு)

நானெனலைக் காணர் நயந்தசித்தி பெற்றதெங்கே
நானெனலி லன்றே நயந்துழற—னானெனலைத்
தள்ளியொன்றுங் காட்டறியார் தானுகர்தல் தன்னையன்றே
வுள்ளினிதை யேலா ருலகு. (கஎச)

உணர்வுதனைக் காண வுறுவதெவண் வேறு
வுணர்வா முடிவதெவ ணேரி—னுணர்வே
திரிபுடியா மன்றே சிறிதுமே லாதென்
பெரிதுகற் றென்னே பிற. (கஎஞ)

யானுநா னென்ப னிறையுநா னென்பனன்றே
நானெற்குப் பேதமிலை நாடுங்கா—னானெனலில்
யார்சிறிய ரார்பெரியர் யானே பெரியனென்ப
னூர்பேரொன் றில்லா துறின். (கஎசு)

மானிடனு னென்பீர் மதிகெட்டுக் காட்டறியீ
ரூனசம்பிங் காதியன்றி யுள்ளளவு—மானமட்டு
மெவ்வா றுயிர்காண்பீ ரெவ்வாறு காட்டறிவீ
ரெவ்வாறு சென்மமென வில். (கஎஎ)

உயிரன்றி யில்லை யுடலுநா னென்ன
லுயிர்பாவ மன்றே வுடலு—னுயிரை
யளக்கி னுடல்பாவ மக்கணமே யில்லை
விளக்கற் கறிவே மிசை. [கஎஅ)

அருவமதைத் தள்ளி யயலுருவங் காட்டீர்
தெரிவன்றி யெங்கே தெரிப்பீர்—விரியுலகை
வேதாந்தி யென்றிருப்பீர் வேடத்தாற் பாட்டதனு
லேதாந்த சென்ம மிலை. (கஎக)

திரைதள்ளிக் காட்டிற் சிதம்பரமாஞ் சோதி
திரையோ மதிமயக்கந் தேரீர்—திரிகால
ஞானத்தாற் போமோ நகருநிட் காமியத்தா
லேனகலுங் கற்ரு லிவண். (கஅ0)

அற்புதத்தை மெச்சி லகன்றதோ தன்றிரைதா
னற்பமு மெங்கேனு மாஆ—கற்பனையே
கற்பானைக் கற்றல் கலங்காத வத்துநிலை
யற்புதமீ தல்ல தவம். (கஅக)

பார்ப்பானைப் பாராத பார்வை பிறவிதருந்
தீர்ப்பிதுபோற் சத்தியமாந் தீர்ப்பில்லை—பார்க்குங்கா
லெங்கிருந்து வந்தோ மினிப்போ மிடமெங்கே
தங்கு மூடலலவே தான். (கஅஉ)

நானேநா னென்போனு நானேநான் மாறுக
நானலனு நின்றேனு நானேநா—னனெனலைக்
காணுர் புதைப்பர் கரியாக நீறுசெய்வர்
மாணு மனிதர் மறந்து. (கஅங)

உடல்பாவத் தாலே யுயிர்பாவம் வாரா
தொடர்பாவ சென்மத் துறுத்துங்—கடமையிதேற்
சென்ம மொழிவதெவன் றேவையிலை யென்றிடினுங்
கன்மந் தவிராக் கடை. (கஅச)

ஆகாயம் போலு மறிவாஞ் சிதாகாய
மாகாய மாகா ரரிதென்கே—போகார்
தனேயறியச் சற்றுந் தடையிதுவே யன்றிப்
பினேயெங்கு மில்லை பிழை. (கஅடு)

ஆய்வார் பிழைப்பரோ யாயார் பிறப்புறுவ
ரோய்வுறுதல் யாதினுங் குறதியிலை—சேய்மை
யணிமை யறிவன்றி யாகாதே காட்ட
வணிமையதோ சென்ம மறல். (கஅசு)

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளெனலுந் தானே
பொருளல்ல வென்றவற்றைப் போக்குந்—தெருள்போலச்
சுகமல்ல வற்றைச் சுகமெனலுந் தானே
புகவிடலுந் தானே புறம். (கஅள)

அறிவன்றித் தானெனரு ளுயுங்கா லில்லை
யறிவா முதற்கருவி யத்தாற்—பிறிதே
லறிவறி யாமை யகக்கா முடியும்
பிறவியற லெங்ஙனே பின். (கஅஅ)

அதுவது வாகா வறிவெங்கு மில்லை
யெதுகணமு மெங்கேனு மென்னின்—மதியெங்கே
சும்மா விருத்தல் சுகமென்னக் கோடலிலை
யம்மா பிறப்பெங் கறும். (கஅக)

ஞானமான் மாவென்னுர் ஞானகிலை யீதறியின்
ஞானிகா ளென்கற்று ஞானமென்பீர்—ஞான
மரிதரி தென்பதனே யாயாதே யெங்கும்
பெரியகுரு வாதல் பிழை. (கக0)

உயிரொளாந் தேகமென வுண்மையதா நம்பி
யயலுறவு கொண்டிழப்ப மந்தோ—வுயிருணர்வாக்
காணிற் கொளலிழப்பேன் காணுமே தானுகக்
கோணுமோ பேதமதாக் கொண்டு. (கஉக)

உடனுட்டத் தன்றே வுயிர்பலவாக் காணுங்
திடமதனு லன்றே சென்ன—மிடைவிடா
தாகித் திகைத்திங் கவலமதா நிற்பமந்தோ
வுகிப்ப தென்றுமை யுற்று. (கஉஉ)

எல்லா மவன்செயலென் றெண்ணியு மவ்வாறு
நில்லாது தேகமதா நின்றுழன்று—பொல்லா
மரணமுறிற் செய்வதெவன் மாண்டபின் னுரோ
வுரமறிந்து நில்லா துறின். (கஉங)

என்னே களித்திடுத லிவ்வுடலைத் தானெனவே
மன்னுதே யென்று மரணமுறி—னென்னுமோ
வேதுவரு மோசென்ம மேதுகா னென்பமோ
வீதொழிவ தென்னே விலை. (ககச)

பெண்டுபிள்ளை சுற்றமெனப் பேதித் துடறன்னைக்
கண்டுறவு கொண்டுபினர்க் காண்பமோ—கண்டிடலா
மான்மாவைக் காணி னயலுறவு மேதுமின்றி
யான்மாவெல் லாமொன்ற தா. (ககஞ)

உறவுகொடு மாய்ந்த வுயிலொ மீண்டும்
உறவுகொண்ட தென்பதுண்டோ வுண்டேற்—பிறவியது
மூன்னுறவாய் நின்றதெவர் முன்பின் புகியவரோ
யென்னுறவ ரிப்போது மிங்கு. (ககசு)

எவ்வுடலும் பூதமன்றே வெங்கண மாய்ந்திடினுஞ்
செவ்விதாக் கண்ணிருந்துந் தேராதெ—னெவ்வுயிரு
கொண்டுறவு நீங்காராற் கொண்டிழத்தன் மூடமன்றே
வுண்டுகொ னீங்கா வுறவு. (ககஎ)

அறிவானைக் காணி னயலுறவ துண்டோ
வறிவானெல் லாமொன்றே யாகும்—பிறிவின்றி
யிந்நிலையை யோரா திடுக்குறலெ னெவ்வுயிரு
மன்னியத்தைத் தானென் றறிந்து. (ககஅ)

எவ்வுயிரு மாமுறவிங் கெப்பிறப்பி லேனுந்தான்
செவ்விதாக் கூடுங்காற் சென்மதா—மவ்வவ்
வுடற்கா ரணத்தா லுணரோம் பிறிதென்
றுடலுறவை விட்டுய்பி னுற்று. (ககக)

இவ்வருத்த மேயில்லை யேகவறி வாக்காணி
னெவ்வுயிரு மொன்ரு யிலகுதுமோ—விவ்வுணர்வு
போதிப்பா ரின்றதனைப் புக்கேஞ் பிறவிதனி
னேதுக் குடன்படவீ ரின்று. (உ00)

எத்தனைதான் கற்றாலு மேதுவித்தை தேர்ந்தாலும்
பித்து மனமடங்கப் பேற்றதோ—சத்தலாத்
தேக வுறவைச் சிறிதும் விடாக்கண்ணே
யேகமாய் நிற்பதெவ னிங்கு. (உ0க)

இறந்தனவு மிப்போ திருப்பனவு மேலே
பிறப்பனவுஞ் சீவரன்றே பேதித்—தறிந்தாலு
மன்றே யுடலெவையு மாயாது விட்டிடலெ
னென்றே விசாரத் தறின். (உ0உ)

என்ன சிறப்புறினு மென்ன விழிவுறினு
மன்னதன்ன தாவதுபோ லாவதன்றி—யன்னதன்ன
தானுமோ தானமதா யாகுதுமோ போக்குவரத்
தானுமோ வன்னவைபோ லா. (உ0ங)

நம்மையா னொன்றுணர்ந்தோ நண்ணும் பிறவியதா
வெம்மையினு நம்பிநம்பி யேமார்வ—மம்மா
நிலையிலதென் றெண்ணிலிரோ நீங்கும்வகை யென்றே
வலைவொழிவ தென்றே வகம். (உ0ச)

சொந்தமய லென்றே தொலையாப் பிறவிதொறும்
பந்தமுற்றுங் கையிழப்பம் பார்த்திலிரோ—வெந்தவயி
றொப்போதுஞ் சொந்தமய லில்லையே கொண்டிழப்பே
னெப்போது விட்டெய்வ மிங்கு. (உ0ஞ)

கொண்டிழத்தல் கண்டிருந்துங் கூடிப் பிரிதலுடன்
விண்டிரா தென்னே விபரீதம்—பண்டைப்
பழக்கமதோ நம்பிக்கை பாழாதல் கண்டு
மழைத்துறவு கொள்வதெவ னும். (உ0ரு)

அத்தத்தச் சென்மத்தி லவ்வவ் வுடலளவா
வெத்தெத் துயிரு மிருந்திருந்து—சொந்தமாய்ப்
பாவித் திழக்கும் பழக்கந் தவிர்வதென்றே
சாவுதொறுங் கண்டிருந்துந் தான். (உ0எ)

இந்தசென்ம நாமன் றிருந்து மிதுவாலே
மந்தத் திழத்த லறியாரா—ரிந்தபடி.
யாஞ னமக்கொழிவே தந்தந்தச் சென்மத்து
மேஞே விசாரத் திகல். (உ0அ)

எ துவெதை யெத்தா லெதற்கெதினின் றூத
லெதன்கிழமை யாதி லிருக்கை—யெதுவேனும்
பேத மபேதமதாய்ப் பேசிரண்டு மன்றுகி
யாதலகாக் காண்ட லெதில். (உ0க)

மண்ணின் விகார மனிதாதி யென்றிருக்கி
னண்ணுமோ தக்கசுக நண்ணுவதூஉ—மெண்ணிலிர்கொ
னஞ்செயலா லன்றே நடுநிலையா நிற்பதூஉ
நஞ்செயலே வேறெனலென் ஞம். (உக0)

இயல்பு விகார மெனும்புணர்ச்சி கண்டாம்
வியனுலகங் காட்டா வியந்து—மயலகலப்
பாடைதணைக் கற்றென் பயனடைந்தீர் நிர்விகற்ப
நாடுமோ வீதென் னகை. (உகக)

பிறவிநா மாயிற் பிழைப்பதிலே யென்று
மறிவிருந்து முன்னுதெ னன்தோ—பிறவியிகி
லெப்பிறவி யோவினிதா னேதா வலேகுதுமோ
விப்பொழுதே யாய்வநமை யிங்கு. (உகஉ)

நானென்ன லன்னியமே நானெனற்குச் சொந்தமெது
நானலதை நானென்னி ஞுமோ—வேனென்னி
னல்லவல்ல வென்றே னகலு மெதுவேனு
நல்லறிவை யன்றி னனி. (உகங)

மெய்யுணர்வை யன்றியிலே வேறென்னு மெப்பொருளு
மையமின்றிச் சோதிக்கி ஞுங்காங்கும்—பையத்
தடுப்பார் மடமையாற் ரூங்காது வீழ்வ
ரெடுப்பார் பிடிப்பா ரிழந்து. (உகச)

சூறிலின் விகார நெடில்போ லுலகு
மறிவின் விகார மயலேற்—பிறிதாகக்
காட்டிலெதி சேற்பங் கயவர் புறங்காட்டி
நாட்டமுற லென்றே நமை. (உகடு)

எழுத்தசைசீ ராதி யியைந்தகவி போலப்
புழுத்தசைதோ லாதிப் புணர்ப்பே—செழித்தவுட
லென்றுணட் டந்தவிர்ந்த தென்னை பிறவிதொறு
மென்றுநா மாகு மிவை. (உகசு)

உடலியன்றித் தற்காணு ரோதி யுணர்ந்து
மடமையன்றே போதிக்கும் வார்த்தை—யுடலன்
நருவமெனி லோட லமர்தனிற்ற லாதி
வருபாவ மெங்கே மறுப்பு. (உகள)

அறிவேநா னென்றங் கதுவாகார் மக்கட்
பிறவிய ரேனும் பிறங்கல்—வறிதே
பலகற்று மீளார் பார்க்கினின்று மென்று
மலகி லுயிரு மவம். (உகஅ)

எந்தவுயிர்க் கெந்தவுட லெஞ்ஞான்று சொந்தமதா
மந்தவுடல் சோதிக்கி னன்னியமேல்—வந்ததுபோ
லேகுமன்றே மேலே யெறிந்தகன் மீளாதோ
வாகவறி வேசொந்த மாம். (உகக)

சிற்சோதி யன்றிச் செகமாதி யொன்றுமிலை
சிற்சோதி யாகத் திகழுமே—பொற்பணிபோ
லானர்க்கே யானந்த மல்லார் சுகஞ்சுகமோ
தானுதல் கல்லாத் தலை. (உஉ0)

பிறவி சுகம்பெரிதோ பேராத வண்மை
யறிவு சுகம்பெரிதோ வாயிற்—பிறவிசுக
மூழுள்ள மட்டு முணர்வுசுக மட்டில்லை
யூழெலாந் தாண்டியதா லுற்று. (உஉக)

ஏத்தனுவ தேனு மெமக்கனிய மோதானே
நித்திரையி லெங்கே நிதமுந்தா—னித்தனுவா
நிற்றல் மனோபாவ நீக்கமிரண் டென்பரொன்றே
கற்றுதனை நிற்றலென்று காண். (உஉஉ)

மரணமொன் றென்பர் மயக்கந் தெளியார்
கரணத் தடிப்பிழப்பு காணிற்—கரணந்தா
னுள்ளளவு மெத்தனையோ வுண்டோ வொழிவுதான்
றள்ளுதமித் தீர்வுதனைத் தான். (உஉஈ)

அடுத்ததின் றன்மையுயி ராமென்றூர் நல்லோ
ரடுத்தவுடன் மானிடம தாயு—மடுத்தகுண
மெங்கே நிறிதேனு மில்லையோ நாணந்தா
னங்கம் விடுத்த ழகு. (உஉச)

தன்னுடலைத் தானுதைத் தான்களிப்ப தென்கொலோ
தன்மனை மக்களிலந் தானுமோ—வென்கற்றீ
ரில்லையுணர் வெள்ளளவு மென்சொலினுங் கேளாதென்
கல்விசெருக் கெம்மட்டோ காண். (உஉடு)

மயல்பிறந்த தெங்கே மதியிடத்த தன்றே
மயனிவர்த்தி யெங்கே மதியிற்—றயரை
வினைப்பதுவு நம்மாலே மீண்டுமீண் டென்றுங்
கனைத்தலு நம்மூயல்வே காண். (உஉஊ)

அல்லவற்றை யாமெனலு மாராய்த வின்றிந்த
மில்லவற்றை யுண்டெனலு மெஞ்செயலே—யல்லவெனி
னுனெனதல் லாதவற்றை நானெனதாக் கொண்டழிவ
மானதினு னஞ்செயலே யாம். (உஉஎ)

கலைவதினுல் வேடமே காணுங்காற் றேக
மிலையே யிதையகன்றூ ரெங்குங்—கலையுணர்ந்து
மாளெவனென் றெங்கேனு மாராய்வா ரில்லையே
யாளுடலா யெண்ணி யவம். (உஉஅ)

மனபாவ மல்லா வடிவேது மில்லை
கனமாக்கிக் காணினுங் காணு—மனைத்துருவ
மாக்கினு மாக்கு மதுவாகின் றேகுதிக்கும்
போக்கவுங் கூடும் புறம். (உஉங)

உதிக்குநாள் போல வொருபேத மின்றி
வதித்தலே முத்தி வகையா—மெதற்கேனு
மையந் திரிபிங் கணுகாது தான்றோற்றே
யுய்வதல வேரு யுறின். (உஙo)

வெளியை யகம்புறத்து மேவாத துண்டேற்
கொளுது மயலுறவு கூடிப்—பிளவாகக்
காணுமே யெவ்வெளியுங் காணுநங் குற்றத்தால்
வீணு யழிவம் விழைந்து. (உஙக)

தேகலக் குள்ளளவுந் தீராத சஞ்சலமே
யாகமெலா மண்பொம்மை யாளன்ரு—லேகமா
ஞானரச மூன்பிருக்க நாடாது மூத்திரத்துக்
கேனலேலீ ரெங்கு மியைந்து. (உஙஉ)

இதுநானென் றின்றைக் கிருக்குது நீங்கி
னெதுநானென் ரூவோ மிதுபோற்—புதுபுதிதா
வாதல் கடமையதே லேயோ விளைப்பார
வேதிலேயோ வுண்டோ வெமக்கு. (உஙங)

இலேயேல் விதிவிலக்கே னீங்குண்டே னானென்
றலேவுக் கிடமே னயலேப்—பலவுடலு
நானன்றேற் றேராதெ னுடாதோ போகமினி
நானயலா காமை நவில். (உஙச)

அயலேநா னென்னற் கறுதி யுடலே
லயலேச் சுகமென் றணுகேன்—மயலிதன்ரூ
வெங்கே கடந்தனீ யெவ்வா றயலாகாய்
எங்கே தயர்மூந்தா னில். (உஙடு)

உடலுதித்தல் யோனி யுயிருதித்த லெங்கே
உடலுயிர் சித்துசட மொன்றே—மடமையாற்
கண்டபடி சொல்லக் கதைகற்றுன் மேவுமோ
விண்டெனி ஙிற்றல் விளைந்து. (உசுசு)

எண்சாணின் மேல்கீ ழிலையோ விடமேதுங்
கண்ணெங்குங் காணுத காரணமென்—மண்ணன்றி
யெங்கே யுடலெதுவு மில்லையே காண்பதெவ
னெங்குமறி வாதலிவிட் டிங்கு. (உசுஎ)

அரியரன் மேல்கீ ழமர்ந்துபதே சித்த
சொருப மெதுவொன்றிற் செப்பாய்—பரமொடுயிர்
சச்சிதா நந்தமெனிற் சூழ்மேலெங் கேகொளலெ
னச்சுலக மேதி லறை. (உசுஅ)

தேகநா னென்றிருந்தேன் றேகிதனைக் காணுமற்
றேகலக்கை விட்டுத் தெரிசித்தேன்—றேகமெலா
நானென் றிருந்தவெலா நானுனேன் சோதியா
வானந்த மேலிடவே யங்கு. (உசுக)

அண்டஞ் சுழலி னதிலுள் வெளியற்றேற்
பிண்டக் கதியுயிர்க்கும் பேசுதமே—கண்டபடி
சொல்லாது நின்மின் றுணிபறிந்து தன்னிலையி
லல்லலென் செய்யு மவண். (உசo)

வெளிக்குப் புறம்புளதேன் மேலாய ஞான
வெளிக்குப் புறம்பிருக்க வேண்டு—மளக்கரிதேற்
சும்மா விருக்கத் தொடருந் தடையுளவோ
நம்மாலே வாய்க்கு நமக்கு. (உசக)

பிறவிநா ளுயிற் பிறவி யகலா
வறிவுநா ளுயி னகலு—மிறைமுயற்சி
யன்றே வழுத்தியு மாவதெவன் .றன்முயற்சி
யன்றே பிறவிமுத்தி யாம். (உசஉ)

தானயல தாகத் தனேக்காணிற் றுன்பமே
தானெனலோ சிற்சோதி தான்காணி—னனந்த
மப்பிலுப் பென்ன வனேத்துங் கனாக்குமே
யெப்பிறப்பு மில்லா திவண். (உசஙு)

பரஞ்சோதி யெவ்வுயிரும் பாராத குற்ற
நிரஞ்சன மாயி னிகழு—மூரந்தானே
சோதனேயிற் காணலாந் தொன்மறைக ளாதியொத்துப்
பேதமுரு தள்ளே பிறழ்ந்த. (உசச)

பொருளெனக் காட்டார் புனையின்றி யொன்றைத்
தெரிவதெவன் சித்துசடத் தீர்வு—குருவாகிக்
கற்றுனேக் கற்றிற் கணமே பொருள்பொருளா
மற்றெதுவும் போக்கா மயல். (உசஞ)

ஆனையார் போற்றலோ வாள்கண் டிலமாயிற்
பேனப் பலகோடி பேசலெவ—னீனை
விழிப்பெருக்கிக் கண்டார் வியக்க வதனு
லழிக்குமோ துன்ப மவம். (உசசு)

தள்ளுவன கொள்ளுவன தானன்றி வேறுயிற்
றள்ளலெவண் கொள்ளலெவண் சாற்றலா—மூள்ளாதென்
ஞானியெனற் கங்காந்தீர் நாட்டறியீர் கேட்டறியீர்
ஞானமஞ் ஞானமல நாம். (உசள)

இமையி லொருங்கினேவி லேதேது காணு
மமையு மலவா வதனி—லிமையோர்க்கு
மென்று னினேவை யிலக்குவை யாதழிது
மென்றே வொருங்குபட லிங்கு. (உசஅ)

சும்மா விருத்தல் சுகமன்றே வெவ்வுயிர்க்கு
மம்மா வதுகிடைத்த லாகுமோ—சும்மா
வுடலுக் கெனலெல்லா மோவ்குகா மாதிக்
கிடமனத்துக் கென்ன வியைபு. (உசக)

கடபேத மண்ணுக்கோ காணு நமக்கோ
மடமைக்கேல் யாவு மடமை—கடவுட்குஞ்
சிவர்க்கு மன்று தெளியாப் புறநாட்டத்
தாவதா லென்றே யறி. (உரு0)

பட்டதெப்பை சென்மமெலாம் பார்க்கின்றே மிப்போது
மிட்டதுக்கத் தாக்கதனு லேனேயம்—விட்டுவிடற்
கையந் திரிபை யளர்த்துத்தி கொண்டெவையும்
பொய்யதிதென் றெங்கும் புகுந்து. உருக)

எங்கே செகத்தோற்ற மெங்கே யிலேயாத
லெங்கே நினேப்புமறப் பெங்னேனே—வங்கலிங்க
பேதம பேதமெனல் பிண்டாண்ட கற்பிதங்க
ளீதெனக் காண்பதென்றே விங்கு. (உருஉ)

தெரிவே செகமாய்த் தெரிவி லிருக்குந்
தெரிவதனேக் காணிற் றெரியு—மருமையெனின்
முன்போ லயலாகு முற்றுணர்ந்தும் யாதுபயன்
இன்பதுன்பத் தாக்கறுவ தில். (உருங)

இயற்சொ றிரிசொல்லா லேதுகற்று மென்ன
வயலேநா னென்ன லகலோஞ்—சுயவடிவாக்
கண்டுலகை வீழ்துங் கனையில் பிறவிதனில்
விண்டுநீற்ப தென்றே விளாந்து. (உருச)

தேகமதைத் தேகியாச் சென்மமெலாங் கண்டவல
மாகியு மின்னு மறிவிழந்தோம்—போகமதை
மெய்ச்சுகமென் றெண்ணியே மேலாஞ் சுகமிழந்தோ
மெய்ப்புருவ தென்னே விலை. (உருடு)

அறிவகலங் காணு ரயலகலங் காணு
ரறிவாழ மெங்ங னறிவார்—பிறிதுமங்ஙன்
கல்லா ரறிவதனைக் கற்றெ னயலதனே
வெல்லார் பிறவி மிகை. (உருசு)

அறிவிலக்க ணங்கல்லா ரன்னியங் கற்றெ
னறிவே பிறவி யடையும்—பிறிதன்றே
யாவுச யிருக்கு மறிவுதனைக் காணளவு
நாசமுரு தென்செயினு நாம். (உஞ்ச)

அறிவிலக்க ணந்தன்னை யன்னிய வேட்டி
லறிந்தாற் பிறவி யறுமோ—வுருதே
யறிந்தபடி தன்னேட்டி லன்னதைக் கண்டாற்
பிறந்திறுவ தெங்ஙன் பிழை. (உஞ்அ)

வானம் பிறந்திறக்கின் வாலறிவா னுர்க்குண்டிங்
கேனறியா ரொவ்வெவரு மிங்நிலையை—யானமட்டும்
வாயால் வதறி வழிவதனுற் கட்டறுமோ
மாயா நிலையா மயல். (உஞ்க)

உருவநா னென்னு முறுதிபோக் கெங்கே
யருவநா னென்ன லணுகத்—தெரிவுருவ
மாவதெங்ங னந்தோ வரிதரி தெங்கணுமே
போவதெங்ஙன் சென்மம் புறம். (உசூ)

பிறப்பதனுக் கெவ்வெவரும் பேணுது மெங்கு
மிறப்பதனுக் கென்னே விடுக்க—மறப்படித்தி
நானலதை நானென்னி னட்டமுரு துள்ளிடுமோ
நானெனலே யெட்டறியோ நாம். (உசுச)

இதுநானென் றெங்கே யெவர்வழக் கற்றூர்
பதிவழக் கற்றதெவன் பாரீர்—பதிபதியென்
றென்னே பிதற்ற லிதுமுத்தி தந்திடுமோ
வுன்னுவா ரெங்கே யுலகு. (உசுட)

சாமியெப் பாவித்தல் தற்பாவங் கற்பிதமே
சாமியீஃ தாமோ தடிபாவஞ்—சாமி
யுருவருவ மூள்ளதில தொன்றுபல வன்றே
தெரிவுமல மூடமல செப்பு. (உசுங)

எவரறிந்தார் சாமி யெதுவும் புறட்டே
யெவர்மத முண்மை யீலையே—யவரவரும்
போக நகரப் புரிசரிதை யாதியதா
மேகலெவ னம்மயக்க மிங்கு. (உசுச)

நானென லன்றே நணுகுவ தெப்பிறப்பும்
நானவை யன்றே நடிவிழந்திங்—கேனயலை
யாயப் புகுந்தி ரதனற் பிறப்பறுமோ
காயத்தை நானென்பீர் கற்று. (உசுரு)

வெளியதனைத் தள்ளியொன்றை வேறுகக் காட்டீர்
வெளிகாட்டீர் தன்னே விலக்கித்—தெளிஞர்போற்
கொண்டுபோ தித்தல் குருடர்வழி காட்டலைப்போன்ம்
உண்டுகொலோ வஞ்சரு மில். (உசுசு)

கண்ணபிரா னென்றறைப்பார் காட்டு நிலையெட்டா
மண்ணமெலாம் பாவனையே யீதவரோ—நண்ணுதே
யுண்டில்லை யாமலவென் றேதற் கரியானே
கண்டவர்க் கில்லைமனங் காண். (உசுஎ)

ஞெப்திப் பிரிய நிலையன்றிக் கண்டிலம்யாம்
ஞெப்திப் பிரிய நிலையன்மேல்—வைத்துப்
பிறவிதொறு மாண்பெண்ணப் பேணி யழிது
மறிவதென்றே வொன்று யவண். (உசுஅ)

ஆணப்பெண் பெண்ணையா ணுயா தவரன்றி
யாணையாண் பெண்ணப்பெண் ணல்லவே—கோணை
யுணர்வீர் கடனு கடனசத்தி யீதே
புணர்வறுவ தென்றே புகுந்து. (உசுக)

ஞெப்திப் பிரிய நிலையொன்றே வேறன்று
ஞெப்தியொன்றே நேயமா நிற்பதனன்—ஞெப்திநிலை
காணுதார் வேறென்பர் கண்டார்க் கயலுண்டோ
நாணுரா ரென்முன் னவின்று. (உஎ0)

பித்தசம யத்தலிவீர் ப்ரஞ்ஞைநிலை கண்டறியீ
ரெத்தையெத் தாலறிந்திங் கின்புறுவீர்—சுத்த
தடியோ வறிவுசுகந் தாண்டியென் கண்டீ
ரடிமையாண் டானே தவண். (உஎச)

அடுத்த சனனமய மாயிற் கலக்க
மடுத்த வறிவுமய மாயிற்—கெடுக்கும்
பிணக்கோல மாதல் பிழையா வுடலே
மணக்கோலஞ் செய்வார்போன் மாண்பு. (உஎஉ)

இருப்பதுநிற் சோதி யிராத துலக
மிருப்பதாய்க் கொண்டுழல்வ தென்னே—விருப்பதெலாஞ்
சோதனையி னில்லாது சோர்வுறுவ தென்கொண்டோ
போதமென வெங்கும் பொலிந்து. (உஎங)

எந்தவான் மாவுக் கெதுசொந்த சென்மமென
லந்தவான் மாவுக் கதுமுத்தி—யந்தநிடங்
காணே மதனுற் கருதுவதெல் லாம்பொய்யே
வீணுஞ் சமயமென மெய். (உஎச)

நானலதை நானென்பார் நாதனிலே பேசலென
னைமட் டும்பிதற்றி னுகுமோ—ஞானவழி
சற்றுமிலா னெங்கணுமே சற்குருவாய் நிற்பனெனி
னற்றிடுமோ சென்மபந்த மங்கு. (உஎடு)

ஆகாயம் போல வறிவசையா தொன்றுபடிற்
போகா மயலனைத்தும் போகுமே—யாகா
தரிதென்னி னுய்த லரிதன்றே யாரு
மொருவுதலென் றேபிறவி யும். (உஎசு)

நினைவெழுத லெங்கே நினைவொடுங்க லெங்கே
யனையவிடந் தேடாதிங் கந்தோ—தனையடியார்
போனடித்துக் காட்டிப் புதுமைசெயி னிற்குமோ
மானத்தின் சற்றே வகை. (உஎஎ)

மானிடரா நிற்பீர் மதியே துயிரன்றே
மானிடஞ் சென்மமன்றே மாள்வதனு—லேனுன்னீ
ரான்ம நிலையன்றே வவ்வவ் வுடலெங்கு
மேன்காணீர் போகத்தா லிங்கு. (உஎஅ)

பெண்ணு ணலியாதி பேசனுமா னத்தாலே
அண்ணலுண் டென்ன லருவழக்காங்—கண்ணினுற்
காணில் வழக்கேது காணென்பர் தெள்ளியோர்
கோண லெதுவாக் கொளல். (உஎசு)

ஏதுசெகமா நிற்ற லெதுவெதைக் காண்ட
லெதிலே யியங்கு மெவையு—மதுதான்
அறிவென்பர் தெள்ளியோ ராகுமே யென்பர்
அறிவன்றி யாவுமிலை யால். (உஅ0)

ஆன்மபோ தஞ்சலிக்கி லாகுமே தேகோகம்
ஆன்மா ஓவோகமென லாகுமே—ஆன்மா
சலியா திருக்கினெனிற் றுணிருமை யன்றே
நிலையாதோ சாயாது நில். (உஅக)

புரிவானே யன்றிப் புடைபெயர்ப் பெங்கே
புரிவானு மன்றே புனைத—லொருவிக்
கணித்த லறியாது கண்டபடி கோடல்
துணிபிதோ ஞானச் சுகம். (உஅஉ)

உடனுனன் முகி லுடலளவாக் காண்பென்
இடந்தினைபா லெற்றிற் கெவர்க்கும்—மடமை
விவேகமுரண் கொள்ளும் வீயா வழக்கே
துவிதமன் றென்றுமன்று சொல். (உஅசு)

ஞானத்தின் மேலியலுஞ் ஞானத்தின் கீழிலையேல்
ஞானம் பரமுலகுஞ் ஞானமே—ஞானஞ்
சுசாதியாதி யேலாமை சோதனையி லென்றுல்
நிசானுபூதி யீதே நிலை. (உஅச)

ஆன்மா பரம்விடய மன்றே யெனத்தெரிந்தும்
என்புகுந்தா ரிங்ங னிசைத்திடுதற்—கான்மா
இருமையு மாகா திசைக்கிற் கொளுதும்
அருமைநிலை யீதென் றறி. (உஅடு)

ஆன்ம விருப்பை யறியாது சாய்தலெவன்
ஆன்மா வலவே யவையிரண்டுந்—தான்ரூனுய்
நிற்றலெனற் கீதுமுர ணீதமெனி லன்னியமாஞ்
சற்றுமுண ராததெவன் ரூன். (உஅசு)

உயர்வுதாழ் வற்ற வறுதிநிலை யீதென்
றுயிர்க்குறுதி யீதென் றுணர்த்தா—ரயல்கடந்தார்
அன்றெனற்குச் சாட்சியிதே யன்றே புலன்மிக்கீர்
இன்றிதோ ஞானமென லிங்கு. (உஅள)

சிற்றறிவு பேரறிவே சிற்றின்பம் பேரின்பம்
அற்றற்ற தாக்காண்ட லான்மாவே—யுற்றுணரின்
வாலமதி யூகமதி மாறிடினுந் தான்மாறு
தேலுமோ வேறு யிவை. (உஅஅ)

தன்மருளே பெத்தமென றன்றெருளே முத்தியெனல்
என்கொண் டிதைமறுப்ப தில்லையே—னன்குரைத்தார்
முத்தியிலு முண்டெனவே மூன்றுமிரு தேற்பார்க்கிங்
கெத்தடைக ளெங்ங னிறும். (உஅசு)

தன்மருளைத் தள்ளிச் சகமாதி காட்டறியார்
தன்றெருளி லெங்ஙனே சாற்றவலார்—என்ன
வனுபூதி யீதேற்பார்க் காகுந்தற் கண்டார்க்
கெனவாகு மீதிங் கிசை. (உகம)

வியாபக மென்னு விளக்க மூலகாய்
வியாபித் தடங்குமதில் வேறுயத்—தியானித்துப்
பஞ்சமூர்த்தி கற்பித்துப் பஞ்சகிர்த்தி யங்கோடல்
அஞ்சுமோ மாயை யதற்கு (உகக)

தன்மருளுந் தன்றெருளுந் தானுகா தென்னிலிதில்
ஒன்றுகொண் டொன்றை யொழித்தலெவன்-என்றெளிலோ
இவ்விரண்டுந் தானல்ல வில்லைத் தனையன்றி
எவ்வித மேற்ப திது. (உசுஉ)

விடயத்தைச் சுட்டாது வேரு யிருக்கின்
விடய மறிவாய் விளங்குந்—தடையென்னே
எத்தைச் சிவமென் றெழுதியது கண்டனரோ
பித்திதற்கு மேலுண்டோ பேசு. (உசுங)

ஆன்மா வறிவென்ரு ராகு மெவர்க்குமே
ஆன்மா வுடலெனவே லாகாதே—ஆன்மா
அறிவனவேல் யாவு மதிலடங்கு மன்ரே
பிறிதுசிவ மென்கை பிறழ்வு. (உசுச)

அவத்தைகள் யாவு மறிவிலன்ரே காண்டல்
எவற்றையு மோர்தலு மீதே—பவத்தொடும்
என்ரன் மறுப்பென் னெவையு மிதின்றடிப்பே
யன்றேற் பிறிதெங்கு ளும். (உசுடு)

அனைத்துமறி வன்றியிலை யல்லவென் ருதல்
தனைத்தா னளக்கிற் சரியா—மெனைத்துணையும்
ஐயமிலை சோதிப்பார்க் கார்மேற் பிழைமறுத்தல்
மெய்யறிவு தானுய் விடின். (உசுசு)

பார்க்கிலிலை யென்பவெலாம் பஃறிசையிற் போய்தெங்கே
பார்க்குமு னுண்டே பகராதென்—றீர்ப்பிதற்கிங்
கையோ விவர்தானே வான்மாவை யெட்டவலார்
மெய்யா யிவர்ஞான மேல். (உசுஎ)

தன்னையு மெட்டறியார் தம்பிரா னெட்டறிவார்
என்ன புதுமையிஃ தென்சொல்வேன்—என்னிலை
தன்னைவிட்டுத் தன்னிழலைத் தானளப்பார் போலுமே
என்னவித ஞான மிது. (உசுஅ)

அல்லதை யாமென் றறிந்ததாா மன்றே
அல்லதை யல்லவென லார்தாஞே—மெல்ல
மயல்வினைவு நம்மாலே மாற்றல்பர ஞலோ
வியன்ஞான மீதோ மிகை. (உ ஈக)

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளாஞ மாஞப் பிறப்பென்—றுரைத்தாரோ
எப்பொருளு மெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. (கூ00)

என்ரு ரிருமூயல்வு மேற்கும் வினைமுதரு
ஞென்றே விரண்டோ வுணராதென்—நன்குணர்ந்த
ஞானமென லீதோ நகாரோதற் கண்டவர்தா
மோனமெனல் வெற்ற மொழி. (கூ0க)

தன்னையறி யாவறிவே தானென்பார் சற்குருவோ
அன்னியர்க்கு மீதே யனுபவமேல்—தன்னை
யறிவென்றே கேட்டா ரதுவாகக் காணிற்
பிறிதறிவுண் டென்பரோ பேசு. (கூ0உ)

சோதிக்குச் சோதி துலக்கவெங்குங் கண்டதிலை
ஏதுக் கனுபவமீ தேன்கோடல்—போதிக்கக்
கற்றதோ தன்னயலைக் கட்டறுத்துத் தானுக்கார்
மற்றையர்க்குத் தீர்ப்பார் மருள். (கூ0கூ)

அறிவல்ல வென்பவெலா மாயின் முடிவில்
அறிவாய் விளங்கலெவ னன்தோ—அறிவதனைக்
கண்டா ரிஃதேற்பர் காணுதா ரேனேற்பர்
உண்டுகொலோ ஞான முனின். (கூ0ச)

சிற்சோதி மேல்கீழ் சிறிதொப்புக் காண்டலெவன்
சிற்சோதி யாகத் திகழ்வதனுல்—சிற்சோதி
யல்லவாக் காண்பவெலா மாயா விடத்தன்றே
எல்லையி லின்ப மிது. (கூ0டு)

அறிவே சகமாதி யாகத் தடித்தல்
அறியார்போற் காணு மறியி—னறிவு
தானேயுலகாய்க் கற்பித்துத் தானயலாக் காணும்
தானேச்சுயம்பாக் காண்டலுந் தான். (கூ0சு)

அறிவுக் கயல்விடய மன்னிய மாயின்
அறிவுக் கிறைவ னயலா—மறிவன்றிச்
சோதனையி லிவ்விரண்டுஞ் சோதிக்கக் கண்டிலமே
ஈதென் னனுபவமோ விங்கு. (கூ0எ)

அறிவே விடய மறிவே பரமென்
றறியாத்தன் குற்ற மறியா—தறிவை
யறிவா லறியொண்ணு தாமென்ன லென்னு
நிறையனு பூதிப்பே ரிலே. (கூ0அ)

அயலாகத் தன்னே யறிவ தறிவேற்
சுயமா யறிதற்குச் சொல்லென்—வியன்ஞான
மீதோ விஃதறியா தேற்பரோ மேலாக
யாதோ பயனுண் டிதில். (கூ0க)

தீன்னேத்தான் காணிற் றலிவன் வெளியாவன்
பின்னெதனுற் காண்பன் பிதற்றலே—தன்னேத்தான்
காணி லயல்போங் கதிர்முன் னிருள்போலக்
கோணலெவன் மாறுக் கொளல். (கூ0ம)

தின்மருளுந் தன்றெருளுந் தன்னயலென் றேகண்டார்
என்றீவு சொல்லவிவ தேற்பட்டார்—நன்குணர்ந்த
ஞானமிது வோவறியே னட்டமுற்றுங் கோணலே
னானியார் தன்குற்ற மிங்கு. (கூகக)

அறிவயலைக் காணி னறிவறிவைக் காணும்
அறிவின்மயல் தேற்ற மஃதன்றே—பிறிதன்றே
யுற்றுணராக் குற்ற முமதுகிலே யர்யிருக்க
எற்றிதற்கு மாறென்ப திங்கு. (கூகஉ)

தன்விகற்பே தன்னயலாய்த் தான்காணிற் பூரணமாம்
அன்னியமுண் டென்றளவு மாகுமோ—உன்னுதற்காம்
பூரணப் போலியெனப் போகநிட்டை யெங்ஙனே
ஆரணத்தின் சம்மதமீ தன்று. (கூகசு)

ஆகமத்தின் சம்மதமோ வன்னியமுண் டாக்கோடல்
ஏகபரி பூரணந்தா னெங்ஙனுறும்—உலகிக்கின்
வேதாந்த மாகுமோ வேதாந்தம் போலுலாக்கின்
நாதாந்த மின்றெனினு நன்கு. (கூகச)

அறிவன்றி யானந்த மன்றி யறிவே
தறிவதனைக் காணுர்க் கயலார்—பிறிதன்றே
தன்றெளிவுந் தன்மருளுந் தள்ளியுரைப் பாருண்டோ
ஒன்றெனவு மன்றெனவு மோது. (கூகடு)

அயல்சுயமென் றெங்கே யறிந்தா ரிலையே
அயலைச் சுயமென் றறிந்தார்—மயல்கடந்த
வேதாந்தம் போல்வதெவன் வேதாந்தம் போற்கூறின்
போதாந்த மெங்கே புகல். (கூகசு)

ஒன்றிரண்டாக் கோட லுளவோ தனையன்றி
இன்றென்னிற் முன்மெய் யிலையெவையும்—அன்றே
மறுத்தற் கிடமென்னே வாயடங்கி நிற்றல்
சிறப்போ வலவோநீ செப்பு. (கூகஎ)

நானென் றுடலதனை நம்பிநட்ட முற்றுற்போ
ஞனைலை நம்பய நட்டமுண்டோ—நானென்றுன்
எவ்வுடலு மன்றே யிலைகானென் றெய்ப்புறலென்
இவ்வுணர்வை யெண்ணு தெவன். (கூகஅ)

அல்லதை நானென் றறிந்தகன்று மென்பயனுண்
டெல்லையின்றி நாமறிவா யிங்கிருக்க—மெல்லக்
கரிமுகத்திற் பூசிக் கழுவினய் நட்டங்
கருமோ முகமதற்குத் தான். (கூகக)

இவ்வண்ணம் போதியா தென்னகதை போதித்தல்
எவ்வெவர்க்கு மென்னபய னிக்கதையாற்—செவ்விதாம்
நூதனர்க்குக் கண்டா நுவன்ஞான மீதன்றே
எதுவழக் கற்ற திது. (கூஉ0)

அல்லதைக் கோட லனுமானம் பாவமெனல்
நல்லதோ வள்ளலார் நாட்டலிது—இல்லெனலே
மாற்றலெனக் கண்டா மகிமைசேர் ஞானமல
எற்றலிதை யுண்டோ விழிவு. (கூஉக)

புத்தி விகற்பே புவனமென்றூர் தெள்ளியோர்
புத்திவிகற் பற்றூற் புவனமெங்கே—சத்தியமே
வள்ளலா ரோதா மாற்றல்பத்தி ஞானமது
தெள்ளியோர்க் கொவ்வுமோ செப்பு. (கூஉஉ)

அறிவே யறியாமை யானுப் பணலென்
அறியாரு மேற்பரோ வந்தோ—பிறிதென்னின்
நம்பிக்கை நூலென்பம் ஞானநூ லென்பதெவன்
சம்பந்தர் தீர்ப்பெனினுந் தான். (கூஉங)

சங்கரர் தீர்ப்பதனைச் சாதிப்பார் தெள்ளியோர்
இங்கெவர் தீர்ப்பெனினு மென்னபயன்—சங்கையறச்
சோதனையிற் காட்ட துணிபாயின் மாற்றலெவன்
எத மெவர்பாற் றிசை. (கூஉச)

போக்குவர வற்றப் புறம்பகமென் றிவ்வெளியை
நீக்கித் தனையெட்டார் நின்மலனு—டாக்கியே
எட்டப் புறப்பட்ட தென்புதுமை வள்ளலார்
இட்டதுக்குத் தாக்கறவு தில். (கூஉஞ)

தன்னை யறியாது வேறண்டாய்த் தானறியா
தென்னிற் சடமசத்தென் றேற்குமே—என்னசுகஞ்
சச்சிதா னந்தமெனச் சாற்றச் சிவமேலா
தெச்சைவ ரேற்ப ரிது. (கூஉசு)

இப்படி போலு மிறைக்கிலக்க ணங்களெலாம்
எப்படி யேற்ப திதுநிற்க—விப்பதிக்குப்
பஞ்சகிர்த்தி யாதி பகர லிதபோலும்
விஞ்சனுபூ திற்றிறமோ மேல். (கூஉஎ)

எவர்பவ நீத்தா ரிராகாதி நிற்கச்
சிவனுலகை யாக்கிச் சிதைத்து—மவமாகும்
தானயல தாகா திருக்கிற் றனிப்படுதும்
எனிகழ்த்தல் வாழ்த்த லிசை. (கூஉஅ)

ஞானக் கதிரன்றி நாடுங்கா லேதுமிலை
ஞானமே மேலென்னு நான்மறையும்—ஞானமுனர்
பந்தமுத்தி யோடே பதியாதி யெங்ஙனே
இந்தமுடி பெங்கே யிதில். (கூஉக)

தன்மருளே யன்றிச் சகமாதி காட்டறியார்
என்றெருளைக் கொண்டிங் கிசைத்ததோ—என்புரளி
மூத்தியிலு முண்டென்னன் மூன்று மிதையேற்பார்
எத்திறத்த ராவா ரிசை. (கூகo)

உயிரைச் சுகியா துடலைச் சுகிக்கும்
உயிரோ மனத்தை யொழிக்கும்—அயலதனை
நீக்கித்தா னுக்கு நிலையன்றே ஞானமெனல்
ஆக்கியதெங் கேவள்ள லார் (கூகக)

அடுத்த மயமதா மான்மா வெனன்மெய்
விடுத்தத னுண்மைநிலை வேறு—பெடுத்திசைத்த
தில்லையே வள்ளலா றேற்றத்தாழ் வன்றியிவண்
கல்லதனைப் போலிருப்பு நாடு. (கூகஉ)

ஆயின் வெளியாகு மாயாத போதுலகாம்
ஆயதிங்ஙன் சிற்சோ்தி யாயாதே—போயினுர்
வள்ளலார் கண்டிலரோ மானான மீதாமோ
தெள்ளியோர் முன்னே சிறந்து. (கூகஎ)

வியாபக மென்னும் விளக்க மறந்து
வியாபக மாதல் விவர்த்தம்—வியாபகத்துள்
அல்ல லறப்பதெதிங் காயாது கொள்வதெவன்
செல்லுமோ வள்ளலார் தீர்வு. (கூகூ)

தன்னுல் விளைந்தமயல் தன்னுலன் றேவொழியும்
என்னுது முன்ன ரிசைத்ததெவன்—முன்பின்
முரணுமே யுன்னுதென் மூதுணர்வீ தாமோ
தருணஞா னத்துணிபோ தான். (கூகூரு)

பழுதைபாம் பென்ற பயம்போனுற் பாவித்
தழுதுடம்பை யாட்டுவினு மாமோ—தொழிலொழிவில்
என்னிற் பழுதைசிவ மில்வுலகம் பாம்பன்றே
உன்னிலிது மாறு முறும். (கூகூசு)

உலகுசத் தென்றூர்க் குலகுமித்தை யாமோ
உலகன்றேல் யாதுக் குவமை—பலவாய
தத்துவங்கட் கென்னிற் சகமதனி லொன்றன்றே
அத்துவிதிக் கென்னி லறை. (கூகூஎ)

அதனையிவ றேற்பதெவ னனத்தி லொன்றே
லெதுசகமென் றுரியந்தத் தேற்றூர்—புதுமையிது
யாவுஞ் சிவமெனலே யேன்கற் றவமானூர்
யாவுமய லென்றே யிவன். (கூகூஅ)

புத்திவிகற் பென்னப் புகன்றதன்றே விவ்வுவமை
செத்தையிற்பாம் பெங்கே சிறிதேனு—மித்தகைபோற்
சோதனையி லெவ்வயலுஞ் சோர்ந்துசிவ மாவானேன்
ஏதமெவ னத்துவிதத் தில். (கூகூக)

தன்னை யறியாவிழிபோற் றன்னையறி யாவறிவிங்
கென்ன சிறப்பிற் றிதுகோடன்—மன்னுஞ்
சிவயோகி யென்பதெவன் சிற்சிசாருபங் காணூர்
எவர்க்குடன்பா டாகு மிது. (கூகூ0)

தம்மா லறிவதெது தாமலவாய்ப் போவதெது
அம்மா விசாதி யகன்றதெவண்—சும்மா
இதுஞான மென்னி லிவர்போல்வா ரேற்பர்
மதிதுட்ப மின்றி மகிழ்ந்து (ரூசக)

ஆகமங் கூறுவதே யத்துவித சித்தாந்த
மாகுமெனில் வேத மறைவதெது—போகா
அகம்பிரம மென்னிலெஃ தாகு மகந்தான்
அகமள வின்ரு லறை. (ரூசஉ)

அகமென்ன றற்போத மாமென்னின் மெய்யே
அகமன்றி யாதுசிவ மாதல்—நிகரற்ற
முத்தியிலுங் காணுதென் மோனமெனி னிற்பதெஃ
தெத்திறத்த தென்பனெனி னிங்கு. (ரூசஙு)

தேதகோக மாதி சிவோக மிறவாயதெஃ
தேகோக மென்பவெலா மெண்ணுதென்—னுகமின்றிக்
கண்டபடி சொல்வதெவன் காணு ரிலையென்ரே
விண்டநிலை யீதெனலோ மெய். (ரூசச)

இதுவென்ற தெல்லாம்பொய் யென்ருலெ வர்க்கோ
அதுதனக்கா மென்னி னறைதும்—இதுவென்
றறிவ தறிவன்ரே வவ்வறிவைத் தள்ளிப்
பிறிதுணர்த்த வல்லாரார் பேசு. (ரூசடு)

அறிவுக் கயல்விடய மன்றேற் சிவமும்
அறிவுக் கயலென்ன லாகா—தறிவென்ப
தந்தந்த வாகார மாவதெனி லவ்விரண்டுஞ்
சொந்தவரு வாவதெங்ஙன் சொல் (ரூசசு)

சிவமு மிதுவென்று செப்பிலென்ன தோடஞ்
சிவமு மயலன்ரே தேரிற்—சிவமேனும்
பொய்யென்று காட்டப் புகுத்தா ரிதுவென்றிங்
கையோ வறியா ரது. (ரூசஎ)

தெருளுக்கு வேரஞ் சிவமே லுலகு
மருளுக்கு வேரும் மயக்கென்—னிருமைக்கும்
வேறன்றேற் சுட்டலெவன் மேல்கீ ழெவையேனுங்
கூறினரே மித்தையெனக் கொண்டு (நூசஅ)

ஒருபோது நூல மொருபோது சாயை
ஒருபோது பாழிவ் வுணர்வைத்—திரிபோதும்
ஆய்ந்திருக்கிற் சோதி யயலன்மை தானுதல்
போயிருமை நிற்றல் புதை. (நூசக)

சுவானுபூதிவிளக்கம்

முற்றிற்று.

பரிசோதனபத்திரம்.

சுவானுபூதிவிளக்கம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	ச	புத்தி	யுத்தி
உ	கச	லுடவோ	லுடலோ
ச	க0	ளென்பதனில்	ன்பதனில்
கஉ	ச	கண்டிலயம்	கண்டிலம்
கடு	டு	தகைத்த	தகைத்த
கள	சு	தான்காண்	தான்கண்
உடு	ங	ளாருண்டான்மா	ளாருண்டே-யான்மா
உசு	டு	யூனே	லூனே

ஜீவகாருண்ணியவிளக்கம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ச	கஅ	சொல்கற்ற	சொற்கற்ற
அ	உ	தானெங்கே யடுத்த	தானெங் கடுத்த
க0	உ	யொரிஇ	யொரீஇ
ஷி	ங	மொரிஇ	மொரீஇ
ஷி	உ0	யெனில்	யெனி
கக	ச	ஞட்டு	ணூட்டு
கஅ	உள	வுலக	மூலக
உ0	உக	நா	நாண்
உசு	க0	னிருத்தி	னிறுத்தி
ஷி	உக	முழிய	யுமிழ
ங0	எ	யோக்கியத்தா	யோக்கியத்தான்
ஙடு	ங	னேர்த	ரேர்த
சக	உஉ	மயலாம்	மயலாகும்